

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Ιουλίου 2001

σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ

(COMP/C-1/36.915 — Deutsche Post AG — Παρακράτηση διασυνοριακού ταχυδρομείου)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 1934]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/892/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 17 της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999 ⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 3 και 15 παράγραφος 2,

την καταγγελία που κατέθεσε η The British Post Office (Βρετανικά Ταχυδρομεία) στις 4 Φεβρουαρίου 1998, με την οποία καταγγέλλει εικαζόμενες παραβάσεις του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ από μέρους της Deutsche Post και ζητά από την Επιτροπή να θέσει τέλος σε αυτές,

την απόφαση της Επιτροπής της 25ης Μαΐου 2000 για την κίνηση διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση,

αφού έδωσε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις αιτιάσεις της Επιτροπής βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17 και τον κανονισμό (ΕΚ) 2842/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τις ακροάσεις των μερών σε ορισμένες διαδικασίες βάσει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ ⁽³⁾,

μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή περιοριστικών πρακτικών και δεσποζουσών θέσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

A. Ο καταγγέλων

- (1) Η British Post Office (BPO) είναι ο δημόσιος ταχυδρομικός φορέας (ΔΤΦ) του Ηνωμένου Βασιλείου ⁽⁴⁾. Η BPO δραστηριοποιείται κατά κύριο λόγο στην εγχώρια και διεθνή παράδοση επιστολών και πακέτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.

⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 15.6.1999, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ L 354 της 30.12.1998, σ. 18.

⁽⁴⁾ Στις 26 Μαρτίου 2001, η BPO άλλαξε επωνυμία σε Consignia plc. Πρόκειται για ανώνυμη εταιρεία δημοσίου δικαίου που ανήκει εξ ολοκλήρου στο κράτος. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ωστόσο, διατηρείται η επωνυμία «The British Post Office (BPO)».

Β. Ο καθ' ου η καταγγελία

- (2) Η Deutsche Post AG (DPAG) είναι ο ΔΤΦ της Γερμανίας⁽⁵⁾. Το 1995, η πρώην Deutsche Bundespost Postdienst μετατράπηκε σε κρατική ανώνυμη επιχείρηση υπό την επωνυμία DPAG. Το φθινόπωρο του 2000, το γερμανικό κράτος πώλησε το 33 % των μετοχών του στην DPAG με αρχική δημόσια προσφορά. Το 2000, ο συνολικός κύκλος εργασιών του ομίλου επιχειρήσεων DPAG ανερχόταν σε 32,7 δισεκ. ευρώ (22,4 δισεκ. ευρώ το 1999)⁽⁶⁾. Το τμήμα ταχυδρομικών αποστολών της DPAG είναι εξαιρετικά επικερδές⁽⁷⁾. Το 2000, τα κέρδη εκμεταλλεύσεως του τμήματος αυτού ανήλθαν περίπου σε 2 δισεκ. ευρώ (έναντι 1 δισεκ. ευρώ το 1998)⁽⁸⁾. Ο συνολικός κύκλος εργασιών του τμήματος ταχυδρομικών αποστολών παρέμεινε σταθερός, φτάνοντας σε 11,73 δισεκ. ευρώ το 2000 έναντι 11,67 δισεκ. ευρώ το 1999⁽⁹⁾. Τα κέρδη εκμεταλλεύσεως του συνολικού ομίλου επιχειρήσεων DPAG ανήλθε κατά προσέγγιση σε 2,38 δισεκ. ευρώ το 2000⁽¹⁰⁾.

Γ. Η καταγγελία

- (3) Στις 4 Φεβρουαρίου 1998, η BPO κατέθεσε καταγγελία κατά της DPAG δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17. Στην καταγγελία αναφέρεται ότι από το 1996 και έθινεν η BPO αντιμετώπιζε αυξανόμενο αριθμό περιπτώσεων στις οποίες η DPAG αρνείτο να προβεί στη διανομή μαζικών διασυνοριακών ταχυδρομικών αποστολών προερχόμενων από το Ηνωμένο Βασίλειο εάν η BPO δεν κατέβαλε προσαύξηση ίση προς τις εγχώριες γερμανικές τιμές μείον τα καταληκτικά τέλη. Η BPO ισχυρίζεται ότι το επίμαχο ταχυδρομείο αποτελεί κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο ενώ η DPAG υποστηρίζει ότι οι αποστολές αυτές ανήκουν στην κατηγορία της λεγόμενης αναταχυδρόμησης A-B-A (βλέπε παρακάτω στο μέρος Δ).
- (4) Η BPO κατηγόρησε την DPAG ότι καθυστέρησε επανειλημμένα την παράδοση των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών παρότι η BPO είχε συμφωνήσει —προκειμένου να αποδεσμευθούν οι αποστολές— να καταβάλει τη διαφορά μεταξύ καταληκτικών τελών (βλέπε μέρος Γ) για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου και πλήρους εγχώριας τιμής. Δεδομένου ότι οι αποστολές της επίμαχης κατηγορίας συχνά έχουν ένα χρονικό όριο ισχύος, οι πρόσθετες καθυστερήσεις βλάπτουν την BPO και τους πελάτες της τόσο από εμπορική όσο και από οικονομική άποψη. Η BPO δήλωσε ότι η επανειλημμένη άρνηση της DPAG να παραδώσει διασυνοριακές αποστολές παρά μόνον μετά την καταβολή της σχετικής προσαύξησης εξαιτίας της εσφαλμένης αντίληψης ότι πρόκειται για υπηρεσίες αναταχυδρόμησης A-B-A, συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης η οποία αντιβαίνει στο άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ. Πέραν αυτού, η καθυστερημένη παράδοση αποστολών που παρακρατήθηκαν προς έλεγχο παρά τη συμφωνία της BPO να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της DPAG εικάζεται ότι συνιστά περαιτέρω κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

Δ. Ισχύουσα κατάσταση και κανονιστικό πλαίσιο

Το ταχυδρομικό μονοπώλιο στη Γερμανία

- (5) Η βασική δραστηριότητα της DPAG είναι η εγχώρια συγκέντρωση, ταξινόμηση και παράδοση επιστολικού ταχυδρομείου. Η DPAG υποχρεώνεται από τον νόμο να παρέχει βασικές και ομοιόμορφες ταχυδρομικές υπηρεσίες σε προσιτές τιμές σε ολόκληρη τη Γερμανία (υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας)⁽¹¹⁾. Ορισμένες ταχυδρομικές υπηρεσίες στη Γερμανία υπάγονται σε θεσμοθετημένο μονοπώλιο το οποίο έχει ανατεθεί στην DPAG, ενώ ορισμένες άλλες υπηρεσίες παρέχονται από την DPAG σε ανταγωνισμό με ιδιωτικούς φορείς⁽¹²⁾. Πέραν αυτού, η DPAG παρέχει υπηρεσίες διεθνούς ταχυδρομείου στο πλαίσιο διμερών ή πολυμερών διακανονισμών με άλλους ΔΤΦ. Οι τιμές εσωτερικού ταχυδρομείου που ισχύουν στη Γερμανία είναι οι υψηλότερες στην Κοινότητα⁽¹³⁾.

⁽⁵⁾ Ο όμιλος επιχειρήσεων Deutsche Post ασκεί τώρα δραστηριότητες με την επωνυμία Deutsche Post World Net. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης θα χρησιμοποιηθεί η επωνυμία Deutsche Post AG (DPAG).

⁽⁶⁾ Ετήσια έκθεση της DP του 2000 που δημοσιεύτηκε στις 2 Μαΐου 2001. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης η Επιτροπή χρησιμοποιεί συστηματικά τη σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία που υιοθέτησε το Συμβούλιο στις 31 Δεκεμβρίου 1998 κατά τη μετατροπή γερμανικών μάρκων σε ευρώ ακόμη και για ποσά που προηγούνται της ημερομηνίας εκείνης.

⁽⁷⁾ Το τμήμα ταχυδρομικών αποστολών της DPAG περιλαμβάνει τα τμήματα διαβίβασης αποστολών (επιστολές, πακέτα και δέματα εκτός των κατεπειγόντων), άμεσου μάρκετινγκ και διανομής Τύπου. Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

⁽⁸⁾ Κέρδη από λειτουργικές δραστηριότητες πριν τις αποσβέσεις και την υπεραξία φήμης και πελατείας (EBITA). Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

⁽⁹⁾ Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

⁽¹⁰⁾ Κέρδη από λειτουργικές δραστηριότητες πριν τις αποσβέσεις και την υπεραξία φήμης και πελατείας (EBITA). Ετήσια έκθεση της DPAG του 2000.

⁽¹¹⁾ Postgesetz, 22 Δεκεμβρίου 1997, Bundesgesetzblatt 1997, Teil I, Nr 88, 30 Δεκεμβρίου 1997.

⁽¹²⁾ Άρθρο 51 Postgesetz.

⁽¹³⁾ Βλέπε Tariffvergleich Briefpost — Inlandstarife έως 20 ζ, Ιούνιος 1999, Referat 212, Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (RegTP — εθνική κανονιστική αρχή της Γερμανίας). Τα τρέχοντα τέλη για εγχώριες επιστολές 1ης κατηγορίας στο πρώτο κλιμάκιο βάρους είναι 0,56 ευρώ (DEM 1,10).

- (6) Το μονοπώλιο που έχει η DPAG περιλαμβάνει τη συγκέντρωση, προώθηση και παράδοση εγχώριου ταχυδρομείου, την προώθηση και παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου και τη συγκέντρωση και προώθηση εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Όλες οι επιστολές και διευθυνσιοδοτημένοι κατάλογοι βάρους μικρότερου των 200 γραμ. των οποίων η χρέωση δεν υπερβαίνει το πενταπλάσιο της αντίστοιχης τιμής για την χαμηλότερη κατηγορία βάρους υπάγονται στο μονοπώλιο. Ωστόσο, το μονοπώλιο δεν καλύπτει μαζικές ταχυδρομικές αποστολές (τουλάχιστον 50 τεμάχια ταυτόσημου περιεχομένου που το καθένα ζυγίζει πάνω από 50 γραμ.) ή ορισμένες υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας⁽¹⁴⁾. Η άδεια αποκλειστικής εκμετάλλευσης της DPAG λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2002⁽¹⁵⁾.
- (7) Ο συνολικός κύκλος εργασιών σε ολόκληρη τη γερμανική αγορά επιστολικού ταχυδρομείου (εγχώριο συν διασυνοριακό) υπολογίζεται ότι το 1998 ανήλθε σε 9,7 δισεκ. ευρώ εκ των οποίων 2,6 δισεκ. ευρώ ήταν επισήμως ανοικτά στον ανταγωνισμό (δηλαδή ήταν εκτός των κρατημένων υπηρεσιών). Ωστόσο, οι περίπου 250 φορείς με άδεια εκμετάλλευσης που δραστηριοποιούνταν, πέραν της DPAG, στην γερμανική επιστολική αγορά το έτος εκείνο συγκέντρωσαν μόνον ένα κλάσμα του ποσού αυτού — 55 εκατ. ευρώ δηλαδή 2 % του τμήματος της αγοράς που θεωρητικά ήταν ανοικτό στον ανταγωνισμό⁽¹⁶⁾. Τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώθηκαν από την εθνική κανονιστική αρχή της Γερμανίας, η οποία υπολόγισε το μερίδιο αγοράς της DPAG σε 99,2 % το 1998 και σε 98,7 % το 1999⁽¹⁷⁾.

Διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο

- (8) Το σύστημα με το οποίο οι ταχυδρομικές διοικήσεις αλληλοαποζημιώνονται για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου εξ ονόματος αλλήλων είναι γνωστό ως σύστημα καταληκτικών τελών. Στο πλαίσιο του μηχανισμού αυτού, ο παραλήπτης ΔΤΦ αμείβεται για την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου από τον αποστέλλοντα ΔΤΦ. Τα ποσά που χρεώνονται για την παράδοση καλούνται καταληκτικά τέλη⁽¹⁸⁾.
- (9) Η συγκέντρωση και προώθηση εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου έχει ελευθερωθεί εκ του νόμου ή εκ των πραγμάτων στα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ. Μολονότι σε διάφορα κράτη μέλη έχουν εισέλθει ανταγωνιστές στην αγορά αυτήν, οι ΔΤΦ εξακολουθούν να δεσπόζουν στις οικείες αγορές τους⁽¹⁹⁾. Η αποδέσμευση του εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου διευκόλυνε την παροχή υπηρεσιών αναταχυδρόμησης. Σε αντίθεση με τους περισσότερους ΔΤΦ της Κοινότητας, η DPAG τήρησε σκληρή στάση έναντι των ταχυδρομικών φορέων που παρέχουν υπηρεσίες εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία. Η DPAG έχει σύρει τους φορείς αυτούς στα δικαστήρια και απεκόμισε αποφάσεις γερμανικών δικαστηρίων οι οποίες αναφέρουν ότι οι επιχειρήσεις που προσφέρουν υπηρεσίες εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου παραβαίνουν το γερμανικό ταχυδρομικό μονοπώλιο. Οι ανταγωνιστικοί φορείς διετάχθησαν από τα δικαστήρια να παύσουν να προσφέρουν υπηρεσίες του τύπου αυτού⁽²⁰⁾.
- (10) Όσον αφορά την αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, η κατάσταση είναι αρκετά διαφορετική. Σε όλα τα κράτη μέλη σχεδόν όλο το εισερχόμενο επιστολικό ταχυδρομείο διεκπεραιώνεται από τους εδραιωμένους ΔΤΦ⁽²¹⁾. Με την οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (ταχυδρομική οδηγία), η οποία τέθηκε σε ισχύ το 1998, άνοιξε στον ανταγωνισμό μόνον ένα μικρό μέρος της αγοράς αυτής⁽²²⁾.

⁽¹⁴⁾ Το μονοπώλιο της DPAG περιορίσθηκε από την 1η Ιανουαρίου 1998 όταν το μονοπωλιακό όριο για ταυτόσημες μαζικές ταχυδρομικές αποστολές μειώθηκε από 100 γραμ. σε 50 γραμ.. Το άρθρο 51 παράγραφος 4 του Postgesetz απαλλάσσει ορισμένες υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας από το ταχυδρομικό μονοπώλιο.

⁽¹⁵⁾ Το άρθρο 47 του Postgesetz προβλέπει την ανά διετία υποβολή έκθεσης από την RegTP στα νομοθετικά σώματα της Γερμανίας. Μεταξύ άλλων, η έκθεση θα περιλαμβάνει τις παρατηρήσεις της RegTP σχετικά με την ανάγκη διατήρησης της ισχύος της αποκλειστικής άδειας του άρθρου 51 πέραν της ημερομηνίας που προβλέπεται στο νόμο αυτό (δηλαδή 31 Δεκεμβρίου 2002).

⁽¹⁶⁾ KEP Nachrichten, αριθ. 51/17, Δεκέμβριος 1999 (έγγραφο υπ' αριθ. 1146 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁷⁾ Έκθεση στα μέσα του 2000 της RegTP, σ. 62, όπως δημοσιεύθηκε στον δικτυακό της κόμβο (www.regtp.de).

⁽¹⁸⁾ Βλέπε απόφαση 1999/695/ΕΚ της Επιτροπής, REIMS II, υπόθεση COMP/36.748 (ΕΕ L 275 της 26.10.1999, σ.17). Η συμφωνία REIMS II τέθηκε σε ισχύ από 1ης Απριλίου 1999. Η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης με την οποία η συμφωνία απαλλάσσεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001. Οι ΔΤΦ όλων των κρατών μελών εκτός της ΤΡΓ των Κάτω Χωρών συνυπογράφουν τη συμφωνία αυτή, στην οποία τα καταληκτικά τέλη εκφράζονται ως ποσοστό των εγχώριων τελών της χώρας παραλαβής. Τα καταληκτικά τέλη αυξάνονται ετησίως υπό τον όρο ότι ο ΔΤΦ παραλαβής ανταποκρίνεται σε ορισμένα ποσοτικά κριτήρια όσον αφορά τις υπηρεσίες. Από 1ης Ιανουαρίου 2001, τα καταληκτικά τέλη αυξήθηκαν σε 70 %.

⁽¹⁹⁾ Αποδέσμευση εισερχόμενου και εξερχόμενου ενδοκοινοτικού διασυνοριακού ταχυδρομείου, σ. 25. Στη μελέτη αυτή, επτά κοινοτικοί ΔΤΦ κλήθηκαν να εκτιμήσουν τα μερίδια που είχαν στην αγορά το 1996. Τα εκτιμώμενα μερίδια αγοράς για εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο κυμαίνονταν από 80 έως 100 %.

⁽²⁰⁾ Βλέπε π.χ. Deutsche Post AG gegen TNT Mailfast GmbH, Az. 31 O 796/93, του Landgericht Köln, 14 Απριλίου 1994-TNT Mailfast GmbH gegen Deutsche Post AG, Az. U (Kart) 31/94, του Oberlandesgericht Düsseldorf, 23 Απριλίου 1996-DHL Worldwide Express GmbH gegen Deutsche Post AG, απόφαση του Oberlandesgericht Düsseldorf, 23 Απριλίου 1996.

⁽²¹⁾ Αποδέσμευση εισερχόμενου και εξερχόμενου ενδοκοινοτικού διασυνοριακού ταχυδρομείου, σ. 22 και 38. Επτά κοινοτικοί ΔΤΦ εκτίμησαν τα μερίδια αγοράς τους για εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο σε 95-100 %.

⁽²²⁾ ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14. Η οδηγία άνοιξε περίπου το 3 % του συνολικού κύκλου εργασιών των ΔΤΦ στον ανταγωνισμό. Στην πράξη, οι ΔΤΦ διατήρησαν τα πάντα πλην ενός πολύ μικρού μεριδίου των δραστηριοτήτων τους που άνοιξε θεωρητικά στον ανταγωνισμό.

Αναταχυδρόμηση

- (11) Η αναταχυδρόμηση μπορεί να περιγραφεί ως η αναδρομολόγηση ταχυδρομείου μεταξύ χωρών διαμέσου των συνήθων μεταφορών, ταχυμεταφορών και άλλων ταχυδρομικών υπηρεσιών. Οι εξειδικευμένες επιχειρήσεις αναταχυδρόμησης αναθέτουν με διαγωνισμό διεθνείς μαζικές αποστολές σε ταχυδρομικούς φορείς για λογαριασμό πελατών σε άλλες χώρες (εμπορική αναταχυδρόμηση). Μολονότι αρχικά υπηρεσίες αναταχυδρόμησης παρείχαν ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι ΔΤΦ αναλαμβάνουν όλο και συχνότερα τέτοιες δραστηριότητες.
- (12) Η αναταχυδρόμηση παρουσιάζει ενδιαφέρον από εμπορική άποψη όταν τα ταχυδρομικά τέλη διαφέρουν σημαντικά από χώρα σε χώρα, όπως συμβαίνει στο εσωτερικό της ΕΕ. Όσο μεγαλύτερη η διαφορά μεταξύ των υψηλών εγχώριων τιμών μιας χώρας και των χαμηλών καταληκτικών τελών που χρεώνει ο ΔΤΦ της για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, τόσο μεγαλύτερα είναι τα περιθώρια για επικερδή αναταχυδρόμηση. Με άλλα λόγια, όταν τα καταληκτικά τέλη της χώρας παραλαβής είναι χαμηλά σε σχέση με τις εγχώριες τιμές, ο αποστέλλον ΔΤΦ μπορεί να χρεώνει διασυνοριακές τιμές κατά πολύ χαμηλότερες σε σχέση με τις κανονικές εγχώριες τιμές στη χώρα παραλαβής. Έτσι η μεταφορά ταχυδρομείου από τη χώρα Α στη χώρα Β και η αναταχυδρόμησή του στη χώρα Α ή σε τρίτη χώρα (χώρα Γ) είναι επικερδής.
- (13) Όταν γερμανικές επιχειρήσεις αναδρομολογούν το εγχώριο ταχυδρομείο τους μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου, ο κύκλος εργασιών των βρετανικών ταχυδρομικών φορέων αυξάνει εις βάρος της DPAG. Οι ΔΤΦ χωρών με υψηλά ταχυδρομικά τέλη (όπως η Γερμανία) έχουν συμφέρον να εμποδίζουν την αναταχυδρόμηση, ενώ οι ΔΤΦ χωρών με χαμηλά ταχυδρομικά τέλη —που μπορούν να χρησιμεύσουν ως ενδιάμεσοι σταθμοί αναταχυδρόμησης— έχουν εμπορικό συμφέρον να την ενθαρρύνουν.
- (14) Δύο είδη αναταχυδρόμησης έχουν ενδιαφέρον για την αξιολόγηση της παρούσας υπόθεσης: η αναταχυδρόμηση Α-Β-Α και η αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ. Το Δικαστήριο των ΕΚ στην απόφασή του της 10ης Φεβρουαρίου 2000, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C 147/97 και C 148/97 (Deutsche Post AG/ Gesellschaft für Zahlungssysteme mbh (GZS) και Citicorp Kartenservice GmbH)⁽²³⁾ περιέγραψε τις πρακτικές αυτές ως εξής:
- Αναταχυδρόμηση Α-Β-Α:
 οι επιστολές προέρχονται από το κράτος Α, αλλά ταχυδρομούνται στο κράτος Β για να διανεμηθούν στο κράτος Α,
- Αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ:
 οι επιστολές προέρχονται από το κράτος Α, αλλά ταχυδρομούνται στο κράτος Β για να διανεμηθούν στο κράτος Γ.

Κεντρική διανομή ταχυδρομείου

- (15) Ως αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης ολοκλήρωσης των κοινοτικών αγορών, πολλές διεθνικές επιχειρήσεις ζητούν σήμερα ταχυδρομικές υπηρεσίες προσαρμοσμένες στις ανάγκες τους όσον αφορά το κόστος, την ταχύτητα παράδοσης και άλλα στοιχεία υπηρεσίας. Προκειμένου να ελαχιστοποιήσουν το κόστος παραγωγής και διανομής και να μεγιστοποιήσουν τις οικονομίες κλίμακας και εύρους, οι εταιρείες αυτές απαιτούν λύσεις «γενικού καταστήματος» για όλες τις ανάγκες τους όσον αφορά τη διανομή ταχυδρομείου. Όλο και περισσότερο, διεθνικές επιχειρήσεις συγκεντρώνουν τις ταχυδρομικές τους δραστηριότητες σε ορισμένα, περιορισμένα τον αριθμό, ταχυδρομικά κέντρα από τα οποία οι ομαδικές επιστολές διανέμονται στους πελάτες τους σε διάφορες χώρες.
- (16) Οι περισσότεροι πελάτες εξακολουθούν να προτιμούν να συναλλάσσονται με πωλητές της δικής τους χώρας και στη δική τους γλώσσα. Η πείρα δείχνει ότι το ποσοστό ανταπόκρισης σε εμπορικές επιστολές είναι πολύ μεγαλύτερο όταν οι πελάτες μπορούν να απαντήσουν σε κάποιον που βρίσκεται στη χώρα της μόνιμης κατοικίας τους. Οι διεθνικές επιχειρήσεις λύνουν το πρόβλημα αυτό προσφέροντας κάποιο σημείο επαφών σε κάθε χώρα (π.χ. αναφέροντας δίνοντας τη διεύθυνση μιας εγχώριας θυγατρικής ή πράκτορά τους).

Διεθνείς ταχυδρομικές υπηρεσίες τις οποίες παρέχει η DPAG

- (17) Η DPAG παρέχει κεντρικές ταχυδρομικές υπηρεσίες για διεθνικούς πελάτες που θέλουν να προμηθευθούν υπηρεσίες διανομής προσαρμοσμένες στις ανάγκες τους. Η DPAG αναγνωρίζει η ίδια ότι:
- «Οι πελάτες διεθνούς εμβέλειας απαιτούν υπηρεσίες υψηλής ποιότητας και ευρέως φάσματος [sic] από μία και μόνον πηγή (υπηρεσίες γενικού καταστήματος)⁽²⁴⁾»

⁽²³⁾ Συλλογή 2000, σ. I-825, παράγραφος 12. Προδικαστική απόφαση σχετικά με ερωτήματα που παρατέμφθηκαν στο Δικαστήριο των ΕΚ από το Oberlandesgericht Frankfurt am Main δυνάμει του άρθρου 234 της συνθήκης ΕΚ.

⁽²⁴⁾ Έγγραφο κοινής θέσης σχετικά με την αναθεώρηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ που δημοσίευσαν οι DPAG, TNT Post Group N.V. και Sweden Post Ltd στις 14 Φεβρουαρίου 2000 (έγγραφο 1146 στο φάκελο της Επιτροπής).

- (18) Η Deutsche Post Global Mail, θυγατρική της DPAG, παρέχει υπηρεσίες προσαρμοσμένες στις ειδικές ανάγκες του εκάστοτε πελάτη για επιχειρήσεις με διεθνές ταχυδρομείο, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών διεθνούς διανομής ονομαστικών μαζικών αποστολών. Παράδειγμα ταχυδρομικής υπηρεσίας σε κοινοτική κλίμακα την οποία προσφέρει η DPAG είναι η διανομή ταχυδρομικών αποστολών για λογαριασμό της Oracle Corporation, εταιρείας η οποία αποστέλει μεγάλες ποσότητες ταχυδρομικών αποστολών προς παραλήπτες σε 16 ευρωπαϊκές χώρες μέσω της DPAG στη Γερμανία. Οι παραλήπτες έχουν τη δυνατότητα να απαντήσουν τηλεφωνικά ή με φαξ δωρεάν ⁽²⁵⁾.
- (19) Η DPAG διαθέτει στην αγορά τις κεντρικές διεθνείς ταχυδρομικές της υπηρεσίες ως εξής:

«International Mail Service advises you on how to optimize international mail activities. (...)

Suppose for example a software company based in Germany is planning to send a mail shot with reply option to 30 000 recipients in 16 different countries simultaneously. Each mail piece consists of three elements: envelope, letter and brochure. International Mail Service will not only check and update the address file, but also personalize the mail shot in accordance with the conventions of each country — a significant factor for mail shot success.»

Η International Mail Service σας συμβουλεύει πως να βελτιώσετε τις διεθνείς ταχυδρομικές σας δραστηριότητες. (...)

Ας υποθέσουμε ότι μια εταιρεία λογισμικού με έδρα στη Γερμανία προγραμματίζει να πραγματοποιήσει μια μαζική ταχυδρομική αποστολή με δυνατότητα απάντησης σε 30 000 παραλήπτες σε 16 διαφορετικές χώρες ταυτόχρονα. Κάθε ταχυδρομικό αντικείμενο περιλαμβάνει τρία στοιχεία: φάκελο, επιστολή και ενημερωτικό έντυπο. Η International Mail Service όχι μόνον θα ελέγξει και θα επικαιροποιήσει το διευθυνσιολόγιο αλλά θα εξατομικεύσει τις επιστολές σύμφωνα με τις συνήθειες της εκάστοτε χώρας — πράγμα το οποίο αποτελεί σημαντικό παράγοντα επιτυχίας της αποστολής.] ⁽²⁶⁾.

- (20) Η DPAG εκτιμά ότι το μερίδιο αγοράς της στη Γερμανία για εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο ανέρχεται περίπου σε 75 % ⁽²⁷⁾. Οι κυριότεροι στόχοι είναι οι διεθνείς επιχειρήσεις που αποστέλλουν μεγάλες ποσότητες εμπορικού και διαφημιστικού ταχυδρομείου, δημοσιευμάτων και αντικειμένων προστιθέμενης αξίας ⁽²⁸⁾. Η DPAG ανταγωνίζεται άμεσα την BPO και άλλους φορείς στη βρετανική αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Δείγμα του ανταγωνισμού αυτού είναι η προσφορά της DPAG για την πανευρωπαϊκή σύμβαση της American Express, η οποία την εποχή εκείνη έκανε τη διανομή του ταχυδρομείου της προς όλους του ευρωπαϊούς πελάτες της από το κέντρο διανομής της στο Ηνωμένο Βασίλειο ⁽²⁹⁾.

Η Σύμβαση της Universal Postal Union

- (21) Η Universal Postal Union (UPU), είναι ειδικό όργανο των Ηνωμένων Εθνών και αποτελεί τον διεθνή οργανισμό αρμόδιο για θέματα ταχυδρομείου. Εν γένει, τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών είναι και μέλη της UPU. Η σύμβαση της UPU προσφέρει ένα κανονιστικό πλαίσιο για τη διεθνή ανταλλαγή ταχυδρομείου. Ανά πενταετία, η UPU οργανώνει ένα συνέδριο για την ανασκόπηση και, εάν αποδειχθεί αναγκαίο, την αναθεώρηση της σύμβασης. Η σύμβαση UPU έχει το κύρος συνθήκης στην οποία συμμετέχουν οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της UPU. Το πλέον πρόσφατο συνέδριο της UPU πραγματοποιήθηκε στο Πεκίνο τον Αύγουστο-Σεπτέμβριο του 1999. Η αναθεωρημένη Σύμβαση-UPU (UPU 1999) τέθηκε σε ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2001 ⁽³⁰⁾. Στην προκειμένη υπόθεση λαμβάνονται υπόψη οι εκδοχές του 1989, 1994 και 1999 (UPU-1989, UPU-1994 και UPU-1999).

⁽²⁵⁾ Η Deutsche Post Global Mail ονομαζόταν παλαιότερα International Mail Services GmbH. Φυλλάδιο της DPAG «Zum Beispiel — Oracle8 ConText Cartridge», που έχει προσαρτηθεί στην απάντηση της DPAG σε αίτημα παροχής πληροφοριών εκ μέρους της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1999 (έγγραφο 1122 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽²⁶⁾ Υπογράμμιση από την Επιτροπή. Διαφημιστικό φυλλάδιο της DPAG «We Deliver», που κυκλοφόρησε την 1η Ιανουαρίου 1999, σ. 48 (έγγραφο 1140 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽²⁷⁾ DPAG «Unvollständiger Verkaufsprospekt», 20 Οκτωβρίου 2000, σ. 140.

⁽²⁸⁾ DPAG «Unvollständiger Verkaufsprospekt», 20 Οκτωβρίου 2000, σ. 146.

⁽²⁹⁾ Επιστολή της American Express στην Επιτροπή στις 15 Απριλίου 1999 (έγγραφο 975 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽³⁰⁾ Άρθρο 65 της UPU 1999.

- (22) Το άρθρο 25 της σύμβασης UPU αναφέρει τις διοικητικές εξουσίες τις οποίες δύνανται να ασκούν οι χώρες μέλη σε σχέση με την αναταχυδρόμηση ⁽³¹⁾. Το άρθρο 25 της σύμβασης UPU 1994 ορίζει τα εξής:

«Αποστολή επιστολικών αντικειμένων στο εξωτερικό:

1. Τα κράτη μέλη δεν δεσμεύονται να προωθούν ή να παραδίδουν στους παραλήπτες επιστολικά αντικείμενα αποστολών που έχουν την μόνιμη κατοικία τους σε αυτά και οι οποίοι πραγματοποιούν ή προκαλούν την αποστολή τους από ξένη χώρα με σκοπό να επωφεληθούν από τα εκεί ευνοικότερα ταχυδρομικά τέλη.
 2. Οι διατάξεις του σημείου 1 ισχύουν αδιακρίτως τόσο για ταχυδρομικά αντικείμενα δημιουργούμενα στη χώρα στην οποία έχει την μόνιμη κατοικία του ο αποστολέας τα οποία στη συνέχεια μεταφέρονται πέραν των συνόρων της χώρας όσο και για επιστολικά αντικείμενα δημιουργούμενα σε ξένη χώρα.
 3. Η διοίκηση της χώρας προορισμού δύνανται να απαιτήσει από τον αποστολέα και, αντ' αυτού, από την διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης, την καταβολή των τελών εσωτερικού. Εάν ούτε ο αποστολέας, ούτε η διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης συμφωνήσουν να καταβάλουν τα τέλη αυτά εντός προθεσμίας την οποία ορίζει η διοίκηση της χώρας προορισμού, η τελευταία δύνανται να επιστρέψει τα ταχυδρομικά αντικείμενα στην διοίκηση ταχυδρόμησης και δικαιούται να απαιτήσει την καταβολή των εξόδων αναδρομολόγησης (επιστροφής) ή να τα διαθέσει βάσει της οικείας νομοθεσίας.
 4. Τα κράτη μέλη δεν δεσμεύονται να προωθούν ή να παραδίδουν στους παραλήπτες επιστολικά αντικείμενα αποστολών που έχουν την μόνιμη κατοικία τους σε αυτά και οι οποίοι πραγματοποιούν ή προκαλούν την αποστολή τους σε μεγάλες ποσότητες από χώρα διαφορετική από εκείνη στην οποία διατηρούν την μόνιμη κατοικία τους, χωρίς την προσηκουσα αμοιβή. Η διοίκηση της χώρας προορισμού δύνανται να απαιτήσει από τη διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης αμοιβή ανάλογη προς το κόστος η οποία δεν δύνανται να υπερβεί το ανώτερο των εξής ποσών: 80 % των εγχώριων ταχυδρομικών τελών για ισοδύναμα ταχυδρομικά αντικείμενα ή 0,14 SDR ανά αντικείμενο συν ένα SDR/χλγρ.. Εάν η διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης δεν συμφωνήσει να καταβάλει το απαιτηθέν ποσό εντός προθεσμίας την οποία καθορίζει η διοίκηση της χώρας προορισμού, η τελευταία δύνανται είτε να επιστρέψει τα αντικείμενα στη διοίκηση της χώρας ταχυδρόμησης και να απαιτήσει αποζημίωση για το κόστος αναταχυδρόμησης είτε να τα διεκπεραιώσει βάσει της οικείας νομοθεσίας.»
- (23) Η DPAG προέβλεπε το επιχείρημα ότι στην πλειοψηφία τους οι επίμαχες ομαδικές ταχυδρομήσεις στην προκειμένη περίπτωση, απεστάλησαν σε μια περίοδο κατά την οποία —σύμφωνα με την DPAG— εξακολουθούσε να ισχύει στη Γερμανία η UPU 1989. Το άρθρο 25 της UPU 1989 ήταν ανάλογο προς το άρθρο 25 της UPU 1994. Η κυριότερη ουσιαστική διαφορά ήταν το ότι το άρθρο 25 στην εκδοχή του 1989 της UPU, στην πρώτη παράγραφο, περιλάμβανε μια φράση η οποία διαγράφηκε στην εκδοχή του 1994. Το άρθρο 25, παράγραφος 1 της UPU 1989, συνεπώς, είχε ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη δεν δεσμεύονται να προωθούν ή να παραδίδουν στους παραλήπτες επιστολικά αντικείμενα αποστολών που έχουν την μόνιμη κατοικία τους σε αυτά και οι οποίοι πραγματοποιούν ή προκαλούν την αποστολή τους από ξένη χώρα με σκοπό να επωφεληθούν από τα εκεί ευνοικότερα ταχυδρομικά τέλη. Το αυτό ισχύει για αντικείμενα τα οποία ταχυδρομούνται σε μεγάλες ποσότητες ανεξάρτητα από το εάν αυτό γίνεται για να επωφεληθεί ο αποστολέας από χαμηλότερα ταχυδρομικά τέλη ⁽³²⁾.»

- (24) Η DPAG υποστηρίζει ότι η μεταφορά της UPU 1994 στη γερμανική νομοθεσία τέθηκε σε ισχύ στις 9 Δεκεμβρίου 1998 και ότι αυτό τεκμηριώνεται από τη γερμανική νομολογία. Η BPO, όμως, αμφισβητεί το επιχείρημα της DPAG και υποστηρίζει ότι η UPU 1994 τέθηκε σε ισχύ σε προγενέστερη ημερομηνία ⁽³³⁾. Σύμφωνα με τη σύμβαση του 1989, οι ΔΤΦ που λαμβάνουν ταχυδρομικές αποστολές μπορούν να επικαλεστούν το άρθρο 25 για τις μαζικές ταχυδρομικές αποστολές που έχουν ταχυδρομηθεί από το εξωτερικό από εγχώριους αποστολείς ανεξάρτητα από το σκοπό για τον οποίο το έπραξαν ενώ βάσει της εκδοχής του 1994, για να μπορέσουν οι ΔΤΦ να επικαλεστούν τη διάταξη αυτή θα πρέπει να αποδείξουν ότι οι αποστολές ταχυδρομήθηκαν στο εξωτερικό προκειμένου ο αποστολέας να επωφεληθεί από τα χαμηλότερα τέλη που ισχύουν στην ξένη χώρα.

⁽³¹⁾ Στην UPU 1999, το άρθρο 25 μετατράπηκε σε άρθρο 43.

⁽³²⁾ Υπογράμμιση της Επιτροπής.

⁽³³⁾ Αναφερόμενη σε απόφαση του Ομοσπονδιακού συνταγματικού δικαστηρίου της Γερμανίας (BverfGE 63, 343, 354 f.), η BPO υποστηρίζει ότι η σύμβαση UPU 1994 τέθηκε σε ισχύ αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου 1996.

Ο ορισμός του αποστολέα

- (25) Η διαμάχη μεταξύ των μερών στην παρούσα υπόθεση προκύπτει από μια θεμελιώδη διαφωνία ως προς τον ορισμό του αποστολέα ενός ταχυδρομικού αντικειμένου. Καμία από τις προαναφερόμενες εκδοχές της σύμβασης UPU δεν προσδιορίζει τον όρο «αποστολέας». Προς τον σκοπό του άρθρου 25, οι ΔΤΦ δίδουν διαφορετική ερμηνεία ο καθένας στον όρο αυτόν. Ως εκ τούτου, τόσο η ΒΡΟ όσο και η DPAG υποστηρίζουν ότι οι ερμηνείες που οι ίδιες δίνουν στον όρο «αποστολέας» ανταποκρίνονται στο άρθρο 25 της σύμβασης UPU.

Ορισμός του Αποστολέα στην Ταχυδρομική οδηγία

- (26) Η ταχυδρομική οδηγία προσδιορίζει τον όρο «αποστολέας» ως εξής:
«αποστολέας: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, από το οποίο προέρχονται τα ταχυδρομικά αντικείμενα⁽³⁴⁾»
- (27) Στον ορισμό αυτό του αποστολέα στην ταχυδρομική οδηγία μπορούν να δοθούν πολύ διαφορετικές μεταξύ τους ερμηνείες. Τόσο η ΒΡΟ όσο και η DPAG είναι της γνώμης ότι οι ερμηνείες τους είναι συνεπείς προς τον ορισμό του αποστολέα στην ταχυδρομική οδηγία.

Ορισμός του «ουσιαστικού αποστολέα»

- (28) Η DPAG έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι οι ενέργειές της όσον αφορά το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο συμφωνούν απολύτως με τη γερμανική νομοθεσία. Ένας ορισμός τον οποίο η DPAG αποκαλεί «ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» («der materielle Absenderbegriff») έχει κατοχυρωθεί στη γερμανική νομολογία⁽³⁵⁾. Βάσει του ορισμού αυτού, η εκ πρώτης όψεως υπόθεση αφορά την ταυτότητα του αποστολέα. Το πρόσωπο που φέρεται ότι απευθύνεται στον παραλήπτη —από τη γενική εμφάνιση του ταχυδρομικού αντικειμένου συμπεριλαμβανομένου του περιεχομένου— θεωρείται ότι αποτελεί τον αποστολέα. Η συνάφεια του «ουσιώδους ορισμού του αποστολέα» και η ερμηνεία της DPAG τέθηκαν πρόσφατα υπό αμφισβήτηση από τα γερμανικά δικαστήρια⁽³⁶⁾. Η DPAG ερμηνεύει τον «ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» κατά εκτενέστατο τρόπο. Στην πράξη, όταν στο περιεχόμενο περιλαμβάνεται διασυνοριακό ταχυδρομικό υλικό αναφερόμενο σε κάποιον φορέα που εδρεύει στη Γερμανία (π.χ. υπό τη μορφή μιας γερμανικής διεύθυνσης για τις απαντήσεις), τότε θεωρείται ότι το ταχυδρομικό αντικείμενο έχει γερμανό αποστολέα, ανεξάρτητα από τη φυσική προέλευσή της αποστολής.
- (29) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG υποστήριξε ότι η Επιτροπή είχε παρουσιάσει εσφαλμένα την εφαρμογή από την DPAG του «ουσιώδους ορισμού του αποστολέα». Σύμφωνα με τα λεγόμενά της, λαμβάνει υπόψη τα κάτωθι κριτήρια όταν εξετάζει μια ταχυδρομική αποστολή:
- i) αν αναφέρεται εγχώριος (ήτοι γερμανός) αποστολέας,
 - ii) αν χρησιμοποιείται γραφική ύλη ανήκουσα σε εγχώρια εταιρεία,
 - iii) αν αναφέρεται εγχώρια διεύθυνση απάντησης,
 - iv) αν οι πελάτες έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με εγχώριο φορέα για την παραγγελία αγαθών ή για πληροφορίες,
 - v) αν οι πελάτες έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν πληρωμές εσωτερικού για τα αγαθά που παραγγέλλουν,
 - vi) αν υπογράφει εκπρόσωπος εγχώριας εταιρείας,
 - vii) αν με τον πελάτη επικοινωνεί εγχώρια εταιρεία⁽³⁷⁾.

⁽³⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 22.

⁽³⁵⁾ Η DPAG αναφέρεται στον ακόλουθο ορισμό του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα» (materielle Absenderbegriff): Absender ist derjenige «der nach dem Gesamteindruck, den die Sendung Vermittelt, aus der Sicht eines verständigen Empfängers als derjenige zu erkennen ist, der sich mit einem unmittelbaren eigenen Mitteilungsinteresse an den Adressaten wendet.», Oberlandesgericht Frankfurt am Main, απόφαση της 25ης Μαρτίου 1999, NJW-RR 1997, σ. 162,165.

⁽³⁶⁾ Βλέπε απόφαση του Landgericht Berlin στην υπόθεση Az.:97.O.252/98 — DPAGAG/Franklin Mint GmbH της 27ης Νοεμβρίου 2000. Στην απόφασή του το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αυστηρή εφαρμογή του ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα η οποία δεν λαμβάνει υπόψη την πραγματική προέλευση της εκάστοτε ταχυδρομικής αποστολής, δεν είναι ορθή απόφαση του Landgericht Bonn στην υπόθεση Az.:1 O 487/99, Center Parcs N.V./DPAGAG της 22ας Σεπτεμβρίου 2000. Το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η ερμηνεία που η DPAG δίνει στον «ουσιαστικό αποστολέα» ήταν λανθασμένη και ότι η Center Parcs N.V. των Κάτω Χωρών ήταν ο αποστολέας και όχι η γερμανική της θυγατρική Center Parcs GmbH & KG. Oberlandesgericht Düsseldorf στην υπόθεση Az.: U (Kart) 17/99, DPAGAG/Comfort Card της 20ης Σεπτεμβρίου 2000. Το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η ερμηνεία του όρου «ουσιαστικός αποστολέας» από την DPAG ήταν εσφαλμένη και απέρριψε τις αξιώσεις της.

⁽³⁷⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 32.

Ε. Τα καταγγελλόμενα μέτρα

- (30) Προκειμένου να τεκμηριώσει την καταγγελία της η ΒΡΟ κατέθεσε στοιχεία σχετικά με έναν μεγάλο αριθμό διασυνοριακών μαζικών ταχυδρομικών αποστολών τις οποίες η DPAG παρακράτησε και για τις οποίες απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών προκειμένου να προβεί στην παράδοσή τους στους γερμανούς παραλήπτες. Ως παράδειγμα κατέθεσε λεπτομερή στοιχεία για μαζικές ταχυδρομικές αποστολές διαφόρων επιχειρήσεων τις οποίες η DPAG παρακράτησε, καθυστέρησε και χρέωσε με συμπληρωματικά τέλη. Τρεις περιπτώσεις — Ideas Direct, Fidelity Investments και Gant εξετάζονται αναλυτικά παρακάτω. Εκτός από την απαίτηση της καταβολής συμπληρωματικών τελών από την ΒΡΟ, η DPAG, σε ορισμένες περιπτώσεις, απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών όχι από τους αποστολείς στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά από τους εκπροσώπους τους στη Γερμανία.
- (31) Μετά την κατάθεση της αρχικής καταγγελίας στην Επιτροπή τον Φεβρουάριο του 1998, η DPAG απαίτησε σε πολλές άλλες περιπτώσεις την καταβολή συμπληρωματικών τελών για μαζικές αποστολές για τις οποίες δεν είχε εγείρει απαιτήσεις στο παρελθόν. Κατόπιν αυτού, η ΒΡΟ υπέβαλε περαιτέρω στοιχεία για περιπτώσεις στις οποίες η DPAG καθυστέρησε τη διεκπεραίωση διασυνοριακών μαζικών ταχυδρομικών αποστολών για παρατεταμένο χρονικό διάστημα. Παρακάτω εξετάζεται η περίπτωση της Multiple Zones.

Ideas Direct Ltd

- (32) Η βρετανική Ideas Direct Ltd (Ideas Direct) είναι θυγατρική της Direct Group International Ltd η οποία έχει επίσης την έδρα της το Ηνωμένο Βασίλειο. Κύρια δραστηριότητα της Ideas Direct είναι η πώληση καταναλωτικών αγαθών σε πελάτες από το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, το Βέλγιο, τις Κάτω Χώρες και τη Γερμανία. Στις περισσότερες περιπτώσεις αποστέλλεται ταυτόχρονα το ίδιο υλικό, στο οποίο περιλαμβάνεται διαφημιστικό υλικό όπως κατάλογοι, από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τις χώρες αυτές⁽³⁸⁾.

Η μαζική ταχυδρομική αποστολή του Νοεμβρίου 1996

- (33) Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα επιχείρηση, μια ταχυδρομική αποστολή της Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου, που περιλάμβανε 173 338 ταχυδρομικά αντικείμενα, παρακρατήθηκαν από την DPAG το αργότερο στις 4 Νοεμβρίου 1996⁽³⁹⁾. Η ΒΡΟ υποστηρίζει ότι συμφώνησε στις 8 Νοεμβρίου 1996 να καταβάλει το ποσό που ζήτησε η DPAG⁽⁴⁰⁾. Σύμφωνα με την ΒΡΟ, η αποστολή αποδεσμεύθηκε από την DPAG μόλις στις 14 Νοεμβρίου 1996, δηλαδή με συνολική καθυστέρηση τουλάχιστον 10 ημερών⁽⁴¹⁾.
- (34) Η αποστολή του Νοεμβρίου 1996 περιλάμβανε καταλόγους και επιστολές στα Γερμανικά που είχαν εκπονηθεί και τυπωθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι παραλήπτες εκαλούντο να απαντήσουν στην επιστολή αποστέλλοντας ένα κουπόνι στον γερμανό αντιπρόσωπο της Ideas Direct⁽⁴²⁾. Η ταχυδρομική αποστολή εκπονήθηκε και τυπώθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ο γερμανός αντιπρόσωπος δεν συμμετείχε σε κανένα στάδιο της παραγωγής και της προπαρασκευής της αποστολής. Οι κύριες δραστηριότητες του αντιπροσώπου περιλαμβάνουν τη διαφήμιση σε περιοδικά και τη διαχείριση ενός ηλεκτρονικού συστήματος παραγγελιών εκ μέρους της εταιρείας. Στην περίπτωση της επίμαχης ταχυδρομικής εκστρατείας, ο αντιπρόσωπος θα ελάμβανε παραγγελίες από γερμανούς πελάτες τις οποίες στη συνέχεια θα διαβίβαζε στην εταιρεία στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ακολούθως τα προϊόντα θα αποστέλλοντο απευθείας από την Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου, στους πελάτες από τη Γερμανία. Ο αντιπρόσωπος αυτός εκτελεί ανάλογες δραστηριότητες και για διάφορες άλλες επιχειρήσεις.
- (35) Η DPAG δεν αποκάλυψε την ακριβή ημερομηνία της παρακράτησης της ταχυδρομικής αποστολής του Νοεμβρίου 1996 αλλά δεν αρνείται ότι αυτό συνέβη το αργότερο στις 4 Νοεμβρίου 1996. Η DPAG υποστηρίζει ότι η κοινοποίηση της ΒΡΟ προς την DPAG, της 8ης Νοεμβρίου 1996 δεν περιελάμβανε δέσμευση της ΒΡΟ να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Σύμφωνα με την DPAG, η ΒΡΟ συμφώνησε να καταβάλει το απαιτηθέν ποσό μόνον στις 12 Νοεμβρίου και η αποστολή αποδεσμεύθηκε την ίδια ημέρα⁽⁴³⁾. Η κοινοποίηση προς την ΒΡΟ της 14ης Νοεμβρίου 1996 απλώς επιβεβαίωνε την αποδέσμευση της αποστολής η οποία είχε λάβει χώρα δύο ημέρες νωρίτερα⁽⁴⁴⁾. Η DPAG καταλήγει ότι η αποστολή καθυστέρησε επί οκτώ και όχι επί δέκα ημέρες.

⁽³⁸⁾ Απαράλλακτο εκτός από τη γλώσσα και τις διευθύνσεις επαφών στις συνοδευτικές επιστολές.

⁽³⁹⁾ Η DPAGAG ειδοποίησε την ΒΡΟ για την παρακράτηση με φαξ στις 4 Νοεμβρίου 1996 χωρίς να αναφέρει πότε ακριβώς διακόπηκε η πορεία της αποστολής (έγγραφο 38-41 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁴⁰⁾ Φαξ της ΒΡΟ προς την DPAG στις 8 Νοεμβρίου 1996, στο οποίο η ΒΡΟ ζητά από την DPAG «να αποδεσμεύσει την αποστολή» και «να της γνωστοποιήσει το σχετικό κόστος» (έγγραφο 47 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁴¹⁾ Φαξ της DPAG προς την ΒΡΟ στις 14 Νοεμβρίου 1996 με το οποίο την ειδοποιεί για την αποδέσμευση της αποστολής χωρίς να αναφέρει πότε ακριβώς έγινε (έγγραφο 52 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁴²⁾ Ο πράκτορας χρησιμοποιεί την επωνυμία Framar International. Ωστόσο, η επίσημη επωνυμία είναι Werbung und Dienstleistungen für Versandhandel GmbH.

⁽⁴³⁾ Φαξ της ΒΡΟ στην DPAG της 12ης Νοεμβρίου 1996 περιλαμβανομένης της δήλωσης της «Royal Mail International με την οποία συμφωνεί να πληρώσει το κόστος της αποδέσμευσης της αποστολής της Ideas Direct, από τον λογαριασμό των καταληκτικών τελών» (έγγραφο 49 του φακέλου της Επιτροπής). Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG κατέθεσε αντίγραφο ενός φαξ που εστάλη στην ΒΡΟ στις 12 Δεκεμβρίου που φαίνεται ότι οι αποστολές αποδεσμεύθηκαν την ίδια ημέρα.

⁽⁴⁴⁾ Πρέπει να σημειωθεί ότι η DPAG άλλαξε τη στάση της ως προς το θέμα αυτό κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Στην αρχική της απάντηση στην καταγγελία, η DPAG επιβεβαίωσε ότι η αποστολή αποδεσμεύθηκε στις 14 Νοεμβρίου 1996 (απάντηση της DPAG στην καταγγελία στις 20 Ιουλίου 1998, σ. 10 — έγγραφο 176 στο φάκελο της Επιτροπής).

Εθνικές δικαστικές διαδικασίες κατά της Ideas Direct

- (36) Στις 30 Δεκεμβρίου 1998, η DPAG ζήτησε την κλήτευση της Ideas Direct Ltd ενώπιον του Landgericht Hamburg ⁽⁴⁵⁾. Η DPAG ζήτησε να της καταβληθούν προσαυξήσεις ύψους 866.394 ευρώ για 680.543 ταχυδρομικά αντικείμενα που απέστειλε η Ideas Direct το 1997. Το ποσό που ζητήθηκε ήταν αισθητά υψηλότερο από προηγούμενες απαιτήσεις που απευθύνθηκαν στην BPO σχετικά με ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στις 29 Οκτωβρίου 1999, το Landgericht Hamburg διέταξε την Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου να καταβάλει στην DPAG το ποσό που είχε ζητηθεί (συν τόκους για τα δικαστικά έξοδα της DPAG) ⁽⁴⁶⁾. Η Ideas Direct υπέβαλε έφεση κατά της απόφασης του Landgericht Hamburg. Η BPO εξέφρασε στην Επιτροπή τις έντονες ανησυχίες της σχετικά με την έκβαση της δίκης αυτής και τόνισε το γεγονός ότι η Ideas Direct είναι μικρή εταιρεία η οποία δεν είναι σε θέση να υποστεί την επιβάρυνση μιας νομικής διαμάχης με την DPAG.

Αναδρομικές απαιτήσεις για ταχυδρομικές αποστολές που απεστάλησαν πριν το 1998

- (37) Η DPAG συνέχισε να χρεώνει συμπληρωματικά τέλη στις αποστολές της Ideas Direct. Σε επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 1998, η DPAG ζήτησε από την BPO να καταβάλει συμπληρωματικά τέλη για 19 ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct (συνολικά 258 067 αντικείμενα), τις οποίες η DPAG είχε λάβει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30 Σεπτεμβρίου 1998. Το ποσό της απαίτησης της DPAG ανερχόταν σε 323 900 ευρώ. Στο φαξ η DPAG υποστήριζε ότι:

«To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the sender and the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3 UPU convention.»

[Για να αποφευχθούν οι διαταραχές στις ενδοκοινοτικές ταχυδρομικές υπηρεσίες καταγράψαμε το περιστατικό και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.

Αποκτήσαμε αξιόπιστες πληροφορίες ως προς τον αποστολέα και το περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής και είμαστε πλέον σε θέση να αποδείξουμε ότι ισχύει το άρθρο 25 παράγραφος 1-3 της σύμβασης 3 UPU] ⁽⁴⁷⁾.

- (38) Στις 3 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG έστειλε φαξ στην BPO στο οποίο ανέφερε ότι μεταξύ 1ης Οκτωβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1998 είχε λάβει συνολικά 156 435 ταχυδρομικά αντικείμενα από την Ideas Direct του Ηνωμένου Βασιλείου και ζήτησε από την BPO να καταβάλει συμπληρωματικά τέλη συνολικού ύψους 197 272 ευρώ. Στο ίδιο φαξ η DPAG ανέφερε τα εξής:

«To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3.[...] In all cases the domestic address of [Ideas Direct] is printed on the covering letter as well as on the reply postcard which is added to the mailing.»

[Για να αποφευχθούν οι διαταραχές στις ενδοκοινοτικές ταχυδρομικές υπηρεσίες καταγράψαμε το περιστατικό και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.

Λάβαμε αξιόπιστες πληροφορίες ως προς τον αποστολέα και το περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής και είμαστε πλέον σε θέση να αποδείξουμε ότι ισχύει το άρθρο 25 παράγραφος 1-3 της σύμβασης 3 UPU.[...] Σε όλες τις περιπτώσεις η εγχώρια διεύθυνση της [Ideas Direct] είναι τυπωμένη στην συνοδευτική επιστολή καθώς και στην ταχυδρομική κάρτα απάντησης που περιλαμβάνεται στην ταχυδρομική αποστολή] ⁽⁴⁸⁾.

- (39) Το Μάρτιο του 1999, η Επιτροπή ζήτησε από την DPAG αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με όλες τις μαζικές ταχυδρομικές αποστολές, μεταξύ άλλων από την Ideas Direct που παρακρατήθηκαν το 1997 και 1998, καθώς και τις ημερομηνίες παρακράτησης ⁽⁴⁹⁾. Στην απάντησή της, η DPAG ισχυρίστηκε ότι καμία από τις ταχυδρομικές αυτές αποστολές δεν είχε παρακρατηθεί ή καθυστερήσει ⁽⁵⁰⁾. Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, η DPAG επανέλαβε τη δήλωσή της ότι καμία από τις ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct που απεστάλησαν το 1997 και 1998 δεν είχε παρακρατηθεί ή καθυστερήσει από την DPAG ⁽⁵¹⁾. Εντούτοις, εν προκειμένω η DPAG εξήγησε για ποιο λόγο δεν το έπραξε. «...η Deutsche Post AG είχε στη διάθεσή της δείγματα αποστολών, και συνεπώς δεν υπήρχε ανάγκη να παρακρατηθούν οι αποστολές αυτές προκειμένου να τεκμηριωθούν οι απαιτήσεις της ⁽⁵²⁾».

⁽⁴⁵⁾ Η κλήτευση εστάλη κατά λάθος στην «Ideas Direct Ltd, Osterbekstrasse 90a, Hamburg», που είναι η διεύθυνση της Framar International. Η κλήτευση ελήφθη από το δικαστήριο στις 5 Ιανουαρίου 1999. Παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει εταιρεία με την επωνυμία Ideas Direct στη διεύθυνση αυτή, η κλήτευση έγινε δεκτή από το γερμανικό δικαστήριο (έγγραφο 611-914 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁴⁶⁾ Deutsche Post AG gegen Ideas Direct Ltd, υπόθεση Az.: 416 O 2/99, απόφαση του Landgericht Hamburg της 29ης Οκτωβρίου 1999.

⁽⁴⁷⁾ Υπογράμμιση από την Επιτροπή. Επιστολή της DPAG προς την BPO στις 27 Νοεμβρίου 1998, με συνημμένα στοιχεία για 19 ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct (έγγραφο 524-526 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁴⁸⁾ Υπογράμμιση της Επιτροπής. Φαξ της DPAG προς την BPO στις 3 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 927-928 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁴⁹⁾ Αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 1999 (έγγραφο 606 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁵⁰⁾ Απάντηση της DPAG στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 23ης Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁵¹⁾ Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από την DPAG στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, σ 2.

⁽⁵²⁾ Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 2ας Μαΐου 2001, σ 2.

- (40) Μετά από αίτημα της Επιτροπής, η BPO επιβεβαίωσε το γεγονός ότι καμία από τις αποστολές εκ μέρους της Ideas Direct που εστάλησαν στη Γερμανία μέσω της BPO το 1998 δεν περιείχε δείγματα ταχυδρομικών αντικειμένων. ⁽⁵³⁾ Στις 18 Μαΐου 2001 η DPAG επιβεβαίωσε, μετά από αίτημα της Επιτροπής, ότι είχε παρακρατήσει τις εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct ενώ είχε έρθει σε επαφή με τους παραλήπτες. Μόλις η DPAG λάμβανε μία δειγματοληπτική αποστολή από έναν από τους παραλήπτες, προωθούσε τις ταχυδρομικές αποστολές στους οργανισμούς προς τους οποίους απευθύνονταν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση ⁽⁵⁴⁾.

Fidelity Investments

- (41) Η Fidelity Investments Services Ltd (Fidelity Investments) είναι διεθνική επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών η οποία έχει την έδρα της στις Μπαχάμες. Η εταιρεία χαρτοφυλακίου στο Ηνωμένο Βασίλειο φέρει την επωνυμία Fidelity Investment Management Ltd. Ο όμιλος επιχειρήσεων Fidelity Investments διαθέτει γραφεία στο Παρίσι, την Φρανκφούρτη, το Άμστερνταμ, τη Μαδρίτη, τη Στοκχόλμη, το Λουξεμβούργο και τη Ζυρίχη. Τα γραφεία αυτά τα οποία προσφέρουν κατά κύριο λόγο πελατειακή υποστήριξη, εξυπηρετούν πελάτες από όλα τα κράτη μέλη. Το γραφείο της Φρανκφούρτης ανήκει στη γερμανική θυγατρική της εταιρείας, την Fidelity Investments Services GmbH. Μολονότι όλα τα γραφεία ταχυδρομούν υλικό σε τακτική βάση, η διαχείριση όλων των μαζικών αποστολών έχει συγκεντρωθεί στο European Service Centre του ομίλου στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το 1997, η Fidelity Investments χρησιμοποίησε την BPO για τη διανομή διαφόρων ταχυδρομικών αποστολών της σε παραλήπτες στην Κοινότητα. Οι αποστολές περιλάμβαναν ενημερωτικό φυλλάδιο και συνοδευτική επιστολή στα Γερμανικά. Η συνοδευτική επιστολή ανέφερε ότι οι γερμανοί πελάτες μπορούσαν να στείλουν τις απαντήσεις τους στην Fidelity Investment GmbH στη Φρανκφούρτη.
- (42) Διάφορες μαζικές ταχυδρομικές αποστολές που πραγματοποιήθηκαν τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1997 παρακρατήθηκαν από την DPAG κατά την άφιξή τους στη Γερμανία. Στις 7 Απριλίου 1997, η DPAG ειδοποίησε την BPO σχετικά με την παρακράτηση μιας τέτοιας αποστολής ⁽⁵⁵⁾. Στην ειδοποίηση που εστάλη στην BPO είχε επισυναφθεί αντίγραφο μιας επιστολής με ημερομηνία 25 Μαρτίου 1997 ⁽⁵⁶⁾. Η BPO επικοινωνήσε με την DPAG για το θέμα αυτό στις 16 Απριλίου 1997 μετά την παρακράτηση και άλλης αποστολής της Fidelity Investments ⁽⁵⁷⁾. Η DPAG απάντησε την επομένη, δηλώνοντας ότι θα αποδέσμευε την πρόσφατη αποστολή και επανέλαβε την απαίτησή της για συμπληρωματικά τέλη ⁽⁵⁸⁾. Η DPAG παρακράτησε διάφορες αποστολές της Fidelity Investments επί εβδομάδες ⁽⁵⁹⁾. Η BPO υποστηρίζει ότι οι αποστολές αυτές δεν έπρεπε να είχαν καθυστερήσει καθόλου δεδομένου ότι είχε συμφωνήσει να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη.
- (43) Κατά το δεύτερο ήμισυ του 1997, η DPAG έλαβε 118 αποστολές —συνολικά 275 027 αντικείμενα— από την Fidelity Investments UK ⁽⁶⁰⁾. Η DPAG υπέβαλε τις απαιτήσεις της για τις εν λόγω αποστολές για πρώτη φορά ένα χρόνο αργότερα με φαξ προς την BPO, στις 11 Δεκεμβρίου 1998 στο οποίο η DPAG ζητά την καταβολή συμπληρωματικών τελών ύψους 340 774 ευρώ. Στο φαξ η DPAG αναφέρει τα εξής:

«To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3 UPU convention.[...] In all cases it is the address of this firm which is printed on the covering letter of the mailing.»

[Για να αποφευχθούν οι διαταραχές στις ενδοκοινοτικές ταχυδρομικές υπηρεσίες καταγράψαμε το περιστατικό και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.

Λάβαμε αξιόπιστες πληροφορίες ως προς τον αποστολέα και το περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής και είμαστε πλέον σε θέση να αποδείξουμε ότι ισχύει το άρθρο 25 παράγραφοι 1-3 της σύμβασης 3 UPU.[...] Σε όλες τις περιπτώσεις στη συνοδευτική επιστολή αναφέρεται η διεύθυνση αυτής της επιχείρησης] ⁽⁶¹⁾.

⁽⁵³⁾ Κοινοποίηση από την BPO στην Επιτροπή της 10ης Μαΐου 2001.

⁽⁵⁴⁾ Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 1.

⁽⁵⁵⁾ Εντυπο αναταχυδρόμησης, φαξ της DPAG προς την BPO of 7 April 1997 (έγγραφο 60 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁵⁶⁾ Έγγραφο 61-62 στο φάκελο της Επιτροπής.

⁽⁵⁷⁾ Φαξ της BPO προς την DPAG στις 16 Απριλίου 1997 (έγγραφο 55 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁵⁸⁾ Φαξ της DPAG προς την BPO στις 17 Απριλίου 1997 (έγγραφο 56 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁵⁹⁾ Επιστολή της BPO το DPAG στις 17 Απριλίου 1997 στην οποία η BPO υποστηρίζει τα εξής: «Από την Fidelity UK πληροφορηθήκαμε ότι θα συναντηθείτε σήμερα προκειμένου να αποφασίσετε αν θα αποδεσμεύσετε την αποστολή ή όχι. Για ποιο λόγο. Έδωσα προσωπικά εντολή για την αποδέσμευση της αποστολής εδώ και αρκετές εβδομάδες στο πλαίσιο της κανονικής διαδικασίας την οποία έχουν συμφωνήσει αμφότερες οι υπηρεσίες μας» (έγγραφο 58 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁶⁰⁾ Έγγραφο της DPAG των αποστολών που έλαβε από την Fidelity Investments του Ηνωμένου Βασιλείου όπως εστάλησαν στην BPO στις 11 Δεκεμβρίου 1998 (έγγραφο 506-507 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁶¹⁾ Υπογράμμιση της Επιτροπής. Φαξ της DPAG προς την BPO στις 11 Δεκεμβρίου 1998 (έγγραφο 493-494 στο φάκελο της Επιτροπής). Στην επιστολή είχε επισυναφθεί δείγμα των ταχυδρομικών αντικειμένων με το περιεχόμενό τους με την ημερομηνία 9 Οκτωβρίου 1997 (έγγραφο 495-505 στο φάκελο της Επιτροπής).

- (44) Λίγο αργότερα, στις 28 Δεκεμβρίου 1998, η DPAG ζήτησε από τη γερμανική θυγατρική της Fidelity Investments να καταβάλει το συμπληρωματικό τέλος για τα προαναφερθέντα 275 027 ταχυδρομικά αντικείμενα. Ο λόγος για τον οποίο η DPAG αποφάσισε να απευθυνθεί στο πρόσωπο το οποίο θεωρούσε ως αποστολέα ήταν ότι κατά τους ισχυρισμούς της, η BPO δεν είχε απαντήσει εμπρόθεσμα⁽⁶²⁾.
- (45) Η DPAG έστειλε δεύτερη επιστολή στην BPO την 1η Φεβρουαρίου 1999, στην οποία ανέφερε ότι είχε λάβει 1.035.837 ταχυδρομικά αντικείμενα από την Fidelity Investments του Ηνωμένου Βασιλείου μεταξύ 4ης Ιανουαρίου και 30ής Σεπτεμβρίου 1998. Το συνολικό ποσό των συμπληρωματικών τελών ανερχόταν σε 1 325 522 ευρώ⁽⁶³⁾. Στις 3 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG έστειλε και τρίτη επιστολή στην BPO υποστηρίζοντας ότι —μεταξύ 1ης Οκτωβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1998— είχε λάβει συνολικά 224 301 ταχυδρομικά αντικείμενα από την Fidelity Investments UK. Η DPAG απαιτούσε από την BPO συμπληρωματικά τέλη ύψους 285 704 ευρώ⁽⁶⁴⁾. Αμφότερες οι επιστολές περιλάμβαναν φράσεις που μοιάζουν πολύ με τις παραπάνω. Η ίδια η DPAG κατέθεσε στην Επιτροπή διάφορα δείγματα (καθώς και περιεχόμενα) ταχυδρομικών αποστολών της Fidelity Investments UK⁽⁶⁵⁾.
- (46) Η BPO διαβίβασε στην Επιτροπή αντίγραφο επιστολής την οποία η DPAG απέστειλε στους παραλήπτες μιας ταχυδρομικής αποστολής της Fidelity Investments. Σε αυτήν η DPAG ζητά από τους παραλήπτες να παρατηθούν από το δικαίωμα απορρήτου όσον αφορά το υλικό που περιείχαν οι αποστολές της Fidelity Investments. Η εξήγηση που δίνει η DPAG για το αίτημα αυτό είναι «η εικασία ότι ο αποστολέας των επιστολών αυτών εφαρμόζει διεθνείς κανόνες με καταχρηστικό τρόπο»⁽⁶⁶⁾. Η Fidelity Investments αντέδρασε έντονα στο γεγονός ότι η DPAG είχε επικοινωνήσει απευθείας με πελάτες της υπονοώντας ότι η Fidelity Investments έκανε κατάχρηση κάποιων αόριστων διεθνών κανόνων. Η εταιρεία, στη συνέχεια, ανέφερε τις ανησυχίες της τόσο στην BPO όσο και στην DPAG. Σε επιστολή της προς την BPO, η Fidelity Investments αναφέρει τα εξής:
- «We are extremely anxious that our reputation be maintained at the highest level in every jurisdiction in which we operate and consider that communications of this nature have an extremely adverse impact on our reputation and image in the marketplace.»
- [Ενδιαφερόμαστε όλως ιδιαίτερος να διατηρήσουμε μια όσο το δυνατόν καλύτερη φήμη σε όλα τα μέρη του κόσμου στα οποία προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας και θεωρούμε ότι επιστολές του τύπου αυτού έχουν εξαιρετικά αρνητικό αντίκτυπο στη φήμη της εταιρείας μας και στην εικόνα που έχουμε στην αγορά.]⁽⁶⁷⁾.
- (47) Η Fidelity Investments αποφάσισε πρόσφατα να σταματήσει να πραγματοποιεί ταχυδρομικές αποστολές προς τη Γερμανία από το Ηνωμένο Βασίλειο και σήμερα συγκροτεί μια νέα μονάδα εκτύπωσης και παραγωγής στη Γερμανία η οποία θα εξυπηρετεί τη γερμανική πελατεία⁽⁶⁸⁾.
- (48) Η DPAG επιβεβαίωσε —στην αρχική της απάντηση στην κοινοποίηση των αιτιάσεων τον Ιούλιο του 1998— ότι είχε λάβει διάφορες αποστολές της Fidelity Investments μέσω της BPO τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1997⁽⁶⁹⁾. Βάσει του «ουσιώδους ορισμού του αποστολέα», η DPAG υποστήριξε ότι αποστολέας ήταν η γερμανική θυγατρική της Fidelity Investment⁽⁷⁰⁾.
- (49) Τον Μάρτιο του 1999, η Επιτροπή ζήτησε από την DPAG να διαβιβάσει αναλυτικά στοιχεία σχετικά με όλες τις αποστολές, όπως της Fidelity Investment, τις οποίες παρακράτησε το 1997 και το 1998, καθώς και τις ημερομηνίες παρακράτησης⁽⁷¹⁾. Την εποχή εκείνη η DPAG ισχυρίστηκε ότι δεν είχε παρακρατήσει ούτε καθυστερήσει καμία αποστολή⁽⁷²⁾.

(62) Επιστολή της DPAG προς την Fidelity Investments Services GmbH, 28 Δεκεμβρίου 1998. Παράρτημα 9 του υπομνήματος της BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000.

(63) Επιστολή της DPAG προς την BPO, 1 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφα 931 και 932 στο φάκελο της Επιτροπής).

(64) Επιστολή της DPAG προς την BPO, 3 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφα 929 και 930 στο φάκελο της Επιτροπής).

(65) Επιστολές της Fidelity Investments προς γερμανούς πελάτες, 20 Μαρτίου 1997 και 15 Ιουνίου 1998 (έγγραφα 203-209 στο φάκελο της Επιτροπής).

(66) Επιστολή της DPAG της 17ης Αυγούστου 1998 προς παραλήπτη ταχυδρομικής αποστολής της Fidelity Investments (έγγραφο 313 στο φάκελο της Επιτροπής). [Το κείμενο στα γερμανικά έχει ως εξής: «die Vermutung, daß der Absender dieser Sendungen internationale Regelungen mißbräuchlich verwendet.»]

(67) Επιστολή της Fidelity Investments προς την BPO, 12 Οκτωβρίου 1998 (έγγραφα 311-312 στο φάκελο της Επιτροπής).

(68) Η ακρόαση πραγματοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2000. Υπόμνημα της BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000, σ.31.

(69) Απάντηση της DPAG στην καταγγελία, 20 Ιουλίου 1998, σ. 11 (έγγραφο 177 στο φάκελο της Επιτροπής).

(70) Απάντηση της DPAG στην καταγγελία, 20 Ιουλίου 1998, σ. 13 (έγγραφο 179 στο φάκελο της Επιτροπής).

(71) Αίτημα της Επιτροπής για πληροφορίες, 3 Μαρτίου 1999 (έγγραφο 606 στο φάκελο της Επιτροπής).

(72) Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της 23ης Απριλίου 1999, σ. 8 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

(50) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG ισχυρίστηκε ότι δεν μπορούσε πλέον να διαπιστώσει σε ποιες αποστολές αναφερόταν η BPO. Πρόσθεσε, δε, ότι το 1997 είχε λάβει 158 αποστολές από την Fidelity Investments οι οποίες —κατά την ίδια— υπάγονταν στις διατάξεις του άρθρου 25 UPU. Μόνον τον Απρίλιο του 1997, η DPAG «κατέγραψε» 24 τέτοιες περιπτώσεις ⁽⁷³⁾. Είναι πρόδηλο από τα έγγραφα που διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή ότι η DPAG τηρεί αναλυτικές καταστάσεις όλων των αποστολών της Fidelity Investments από το Ηνωμένο Βασίλειο ⁽⁷⁴⁾. Επιπλέον, η DPAG τόνισε ότι η αλληλογραφία της 16ης και 17ης Απριλίου 1997 αναφέρεται σε άλλη αποστολή της Fidelity Investments από εκείνη που κοινοποιήθηκε στη BPO στις 7 Απριλίου του έτους αυτού ⁽⁷⁵⁾. Η DPAG ανέφερε ότι η δεύτερη αυτή αποστολή παρακρατήθηκε στις 16 Απριλίου 1997 και ότι αποδεσμεύθηκε την επόμενη ημέρα ⁽⁷⁶⁾.

(51) Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, η DPAG δήλωσε και πάλι ότι από το δεύτερο ήμισυ του 1997, η DPAG δεν είχε παρακρατήσει ή καθυστερήσει οποιεσδήποτε ταχυδρομικές αποστολές της Fidelity Investments. Ωστόσο, η εξήγηση που δόθηκε από την DPAG ήταν η εξής:

«Εφόσον η Deutsche Post AG είχε τη διάθεσή της τις πληροφορίες που ήταν απαραίτητες για να τεκμηριώσει την καταβολή αποζημίωσης ενώπιον των γερμανικών δικαστηρίων, δεν υπήρχε πλέον λόγος, από την άποψη της Deutsche Post AG, να συλλέγει περαιτέρω πληροφορίες για να αποδείξει ότι πληρούντο τα κριτήρια του ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα [...] Οι ταχυδρομικές αποστολές προωθήθηκαν εντός μικρού χρονικού διαστήματος δεδομένου ότι έπρεπε να τεκμηριωθεί η καταβολή της αποζημίωσης ⁽⁷⁷⁾»

(52) Μετά από αίτημα της Επιτροπής, η BPO επιβεβαίωσε το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια του δεύτερου εξαμήνου του 1997 ή αργότερα, καμία από τις ταχυδρομικές αποστολές της Fidelity Investments που απεστάλη στη Γερμανία μέσω της BPO δεν περιείχε δείγματα ταχυδρομικών αντικειμένων ⁽⁷⁸⁾. Στις 18 Μαΐου 2001, η DPAG επιβεβαίωσε, μετά από αίτημα της Επιτροπής, ότι είχε παρακρατήσει τις εν λόγω αποστολές της Fidelity Investments ενώ είχε έρθει σε επαφή με τους παραλήπτες. Μόλις η DPAG ελάμβανε δειγματοληπτική αποστολή από έναν από τους παραλήπτες, οι ταχυδρομικές αποστολές προωθούντο στους οργανισμούς προς τους οποίους απευθύνονταν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση ⁽⁷⁹⁾.

Gant

(53) Η Gant αποτελεί αμερικανικό σήμα ρουχισμού. Τα προϊόντα της διατίθενται σε περισσότερες από 30 χώρες. Μία εταιρεία με έδρα τη Σουηδία, η Pyramid Sportswear AB, έχει την άδεια εκμετάλλευσης του σήματος εκτός ΗΠΑ. Στην Ευρώπη τα ενδύματα Gant πωλούνται μέσω επιλεγμένων λιανοπωλητών και καταστημάτων με την επωνυμία «Gant Store». Gant Stores υπάρχουν σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες μεταξύ των οποίων και η Γερμανία. Το γερμανικό κατάστημα βρίσκεται στο Düsseldorf και ανήκει στην Pyramid Sportswear GmbH, η οποία με τη σειρά της ανήκει εξ ολοκλήρου στην Pyramid Sportswear AB.

(54) Η Gant αποστέλλει τακτικά καταλόγους με τα προϊόντα της σε συνδρομητές της από όλη την Ευρώπη. Κατάλογο μπορεί να ζητήσει επίσης κανείς επιστρέφοντας μια απαντητική κάρτα στο τοπικό Gant Store. Οι απαντήσεις αυτές προωθούνται στη Σουηδία. Μαζικές ταχυδρομικές αποστολές που περιλαμβάνουν διαφημιστικό υλικό όπως καταλόγους, ταχυδρομούνται από το Ηνωμένο Βασίλειο προς την ευρωπαϊκή πελατεία κυρίως για τον λόγο ότι 60-70 % των αιτήσεων αποστολής καταλόγου προέρχονται από το Ηνωμένο Βασίλειο. Οι μαζικές αυτές αποστολές παράγονται από την Pyramid Sportswear στη Σουηδία και κατόπιν μεταφέρονται στο Ηνωμένο Βασίλειο προς ταχυδρόμηση μέσω της BPO. Η μόνη εξαίρεση είναι οι αποστολές προς σουηδούς πελάτες οι οποίες δεν ταχυδρομούνται μέσω Ηνωμένου Βασιλείου.

⁽⁷³⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 21.

⁽⁷⁴⁾ Τα έγγραφα 506 και 507 στο φάκελο της Επιτροπής —τα οποία υπέβαλε η BPO— περιλαμβάνουν αντίγραφο βάσης δεδομένων της DPAG με αναλυτικά στοιχεία για κάθε παρακρατηθείσα αποστολή της Fidelity Investments (π.χ. αριθμός υπόθεσης, ημερομηνία παρακράτησης και αριθμός ταχυδρομικών αντικειμένων).

⁽⁷⁵⁾ Βλέπε έγγραφα 55, 56 και 60 στο φάκελο της Επιτροπής.

⁽⁷⁶⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 22. Στο φαξ της DPAG προς την BPO στις 17 Απριλίου 1997, η DPAG αναφέρει ότι η αποστολή θα αποδεσμευθεί (έγγραφο 56 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁷⁷⁾ Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από την DPAG στις 2 Μαΐου 2001, σ. 2. [Da die Informationen, die zur Durchsetzung des Zahlungsanspruches vor deutschen Gerichten benötigt wurden, vorhanden waren, bestand aus Sicht der Deutschen Post AG keine Notwendigkeit, weitere Ermittlungen darüber anzustellen, ob die Voraussetzungen des materiellen Absenderbegriffes erfüllt waren. [...] Die Sendungen waren zeitnah weitergeleitet worden. Es ging lediglich noch darum, die Zahlungsansprüche geltend zu machen.]

⁽⁷⁸⁾ Κοινοποίηση από τη BPO στην Επιτροπή της 10ης Μαΐου 2001.

⁽⁷⁹⁾ Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2.

Ο φθινοπωρινός κατάλογος του 1996

- (55) Η BPO αναφέρθηκε σε μια αποστολή φθινοπωρινών καταλόγων που αποτελούσε μέρος μιας διαφημιστικής εκστρατείας των Gant Store. Τα ταχυδρομικά αντικείμενα διανεμήθηκαν σε ευρωπαίους πελάτες τον Σεπτέμβριο του 1996. Στις 16 Σεπτεμβρίου 1996, η DPAG πληροφόρησε την BPO ότι είχε παρακρατήσει την αποστολή⁽⁸⁰⁾. Στις 25 Σεπτεμβρίου 1996, η BPO ζήτησε από την DPAG να αποδεσμεύσει αμέσως την αποστολή⁽⁸¹⁾. Στην απάντησή της, την ίδια ημέρα, η DPAG επαναλάμβανε ότι θεωρούσε την αποστολή αυτή ως αναταχυδρόμηση A-B-A και κατέληγε ότι «... οι επιστολές θα μείνουν προς το παρόν στις εγκαταστάσεις μας στη Köln West»⁽⁸²⁾. Με ένα ακόμη φαξ της DPAG προς την BPO στις 26 Σεπτεμβρίου 1996 επιβεβαιώνεται ότι η αποστολή ήταν ακόμη στα χέρια της DPAG⁽⁸³⁾. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η έγκαιρη αποδέσμευση της χρονικά ευαίσθητης αυτής αποστολής η BPO προθυμοποιήθηκε να καταβάλει το ζητούμενο ποσό. Η BPO δεν γνωρίζει την ακριβή ημερομηνία της παρακράτησης ούτε την ακριβή ημερομηνία της αποδέσμευσης της αποστολής.
- (56) Σε επιστολή της προς την DPAG στις 31 Οκτωβρίου 1996, η γερμανική θυγατρική της Pyramid Sportswear AB κατήγγειλε το γεγονός ότι η αποστολή του φθινοπωρινού καταλόγου της Gant είχε καθυστερήσει επί έξι εβδομάδες και ότι η BPO δεν είχε ειδοποιηθεί σχετικά παρά 20 ημέρες μετά την παρακράτηση της αποστολής. Στην επιστολή της η Pyramid Sportswear GmbH υποστήριξε ότι η διαφημιστική εκστρατεία είχε αποτύχει εξαιτίας της υπερβολικής καθυστέρησης. Πολλά από τα διαφημιζόμενα στον κατάλογο προϊόντα δεν υπήρχαν πλέον στο κατάστημα του Düsseldorf. Η Pyramid Sportswear GmbH, συνεπώς, ζητούσε την καταβολή αποζημίωσης ύψους 20 500 ευρώ από την DPAG για το κόστος της χαμένης διαφημιστικής εκστρατείας και την απώλεια φήμης και πελατείας⁽⁸⁴⁾. Η DPAG αρνήθηκε να αποζημιώσει την Pyramid Sportswear GmbH.
- (57) Η DPAG υποστήριξε —στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 20ής Ιουλίου 1998— τη θέση της ότι ο ουσιαστικός αποστολέας της αποστολής του 1996 ήταν η γερμανική θυγατρική Pyramid Sportswear GmbH. Η εκτίμηση αυτή βασιζόταν, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι στους καταλόγους υπήρχαν συνημμένα απαντητικά δελτία που έφεραν τη διεύθυνση του Gant Store του Düsseldorf. Η DPAG επιβεβαίωσε ότι η BPO ενημερώθηκε σχετικά στις 16 Σεπτεμβρίου 1996 αλλά δεν αποκάλυψε την ημερομηνία παρακράτησης της αποστολής. Εκτός αυτού, η DPAG υποστηρίζει ότι οι καθυστερήσεις οφείλονταν αποκλειστικά στην απροθυμία της BPO να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της⁽⁸⁵⁾. Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αναφέρει ότι η Επιτροπή δεν διέθετε αποδείξεις σχετικά με την ημερομηνία παρακράτησης της αποστολής από την DPAG και υποστηρίζει ότι δεν γνώριζε ακριβώς πότε η BPO συμφώνησε να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη⁽⁸⁶⁾. Τελικά όμως η DPAG αποκάλυψε την ημερομηνία —4 Οκτωβρίου 1996— κατά την οποία ισχυρίζεται ότι αποδέσμευσε την αποστολή⁽⁸⁷⁾.

Ο φθινοπωρινός κατάλογος του 1998

- (58) Η BPO κατέθεσε στην Επιτροπή αντίγραφο επιστολής και ενός εντύπου ελέγχου αναταχυδρόμησης της DPAG —αμφότερα με ημερομηνία 17 Σεπτεμβρίου 1998— με τα οποία η BPO ειδοποιήθηκε για την παρακράτηση δύο ταχυδρομικών αποστολών της Gant. Η επιστολή και το έντυπο αναφέρουν, αμφότερα, ότι οι αποστολές που συνολικά περιλάμβαναν 2 571 αντικείμενα παρακρατήθηκαν στις 27 και στις 28 Αυγούστου 1998. Στην επιστολή της 17ης Σεπτεμβρίου 1998, η DPAG δήλωσε τα εξής.

«In the absence of sufficient information about the contents and the real sender we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.»

[Δεδομένου ότι δεν υπήρχαν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο και τον πραγματικό αποστολέα, καταγράψαμε τις περιστάσεις και παραδώσαμε τις επιστολές στους παραλήπτες.]⁽⁸⁸⁾.

⁽⁸⁰⁾ Φαξ της DPAG προς την BPO, 16 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφο 66-68 στο φάκελο της Επιτροπής). Στο φαξ η DPAG ισχυρίζεται ότι ανακάλυψε μια περίπτωση αναταχυδρόμησης A-B-A της Pyramid Sportswear GmbH με 6.076 αντικείμενα. Η DPAG δεν ανέφερε αριθμό υπόθεσης για την εν λόγω αποστολή. Αντίγραφο ενός δείγματος φακέλου χωρίς, όμως, τον κατάλογο επισυνάφθηκε στο φαξ.

⁽⁸¹⁾ Φαξ της BPO προς την DPAG, 25 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφο 69 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁸²⁾ Φαξ της DPAG προς την BPO, 25 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφο 71 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁸³⁾ Φαξ της DPAG προς την BPO, 26 Σεπτεμβρίου 1996 (έγγραφο 77 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁸⁴⁾ Επιστολή της Pyramid Sportswear GmbH προς την DPAG, 31 Οκτωβρίου 1996 (έγγραφα 64-65 στο φάκελο της Επιτροπής). Στην επιστολή η Pyramid Sportswear GmbH καθιστά σαφές ότι η διανομή των καταλόγων Gant για όλα τα Gant Stores της Ευρώπης γίνεται κεντρικά από το Ηνωμένο Βασίλειο.

⁽⁸⁵⁾ Απάντηση της DPAG στην καταγγελία, 20 Ιουλίου 1998 σ. 15-16 (έγγραφα 181-182 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁸⁶⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000.

⁽⁸⁷⁾ Αντίγραφο εσωτερικού εγγράφου που εστάλη με φαξ εντός της DPAG στις 4 Οκτωβρίου 1996. Σε αυτό εγκρίνεται η προώθηση της αποστολής στους παραλήπτες μετά από συμφωνία της BPO να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Το έγγραφο δεν αναφέρει αν η αποστολή όντως αποδεσμεύθηκε την ίδια ημέρα. Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, παράρτημα 12.

⁽⁸⁸⁾ Επιστολή και έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG, 17 Σεπτεμβρίου 1998 (έγγραφα 317-319 στο φάκελο της Επιτροπής).

- (59) Στην ίδια επιστολή η DP αναφέρει ότι «αφού είχε λάβει αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο» — απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών ύψους 2 827 ευρώ από την BPO. ⁽⁸⁹⁾ Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές αφορούσαν τη διανομή του φθινοπωρινού καταλόγου 1998 του Gant Store στους γερμανούς πελάτες της εταιρείας. Η παραγωγή και η διανομή του καταλόγου αυτού είχε γίνει κατά τον ίδιο τρόπο όπως και του καταλόγου του 1996. Επιστρέφοντας το έντυπο αναταχυδρόμησης στην DPAG, η BPO πρόσδεσε τα εξής:

«It is incredible that it has taken DPAG nearly one month to notify us of this stopping to which we do not agree at all!»

[Είναι απίστευτο ότι η DPAGAG χρειάστηκε σχεδόν ένα μήνα για να μας ειδοποιήσει για την παρακράτηση της αποστολής αυτής η οποία μας βρίσκει σε πλήρη διαφωνία.] ⁽⁹⁰⁾.

- (60) Σε ένα πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας —στο πλαίσιο των παρατηρήσεων που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001— η DPAG δήλωσε ότι η ταχυδρομική αποστολή αποδεσμεύτηκε πριν την αποστολή του εντύπου ελέγχου αναταχυδρόμησης και της επιστολής στην BPO στις 17 Σεπτεμβρίου 1998. Στις παρατηρήσεις που διαβίβασε η DPAG δεν περιέχονται οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετικά με την πραγματική ημερομηνία αποδέσμευσης της ταχυδρομικής αποστολής. Αντίθετα, η DPAG ισχυρίστηκε ότι δεδομένου ότι η ταχυδρομική αποστολή είχε ήδη προωθηθεί προς τους παραλήπτες, η DPAG δεν χρειαζόταν πλέον να ενημερώσει επειγόντως την BPO ⁽⁹¹⁾. Όταν η Επιτροπή ζήτησε τη διευκρίνιση του θέματος, η DPAG ανέφερε ότι, στις 18 Μαΐου 2001, η ταχυδρομική αποστολή είχε προωθηθεί στις 8 Σεπτεμβρίου 1998 ⁽⁹²⁾.

Multiple Zones

- (61) Τον Φεβρουάριο του 1999 η BPO κατέθεσε περαιτέρω αποδείξεις σχετικά με ταχυδρομικές αποστολές από το Ηνωμένο Βασίλειο οι οποίες είχαν παρακρατηθεί, καθυστερήσει και χρεωθεί με συμπληρωματικά τέλη από την DPAG. Μία από τις περιπτώσεις αυτές αφορούσε αποστολή της Multiple Zones, η οποία ανήκει στον όμιλο επιχειρήσεων American Extensis Corporation. Η υπόψη ταχυδρομική αποστολή, που περιλάμβανε συνολικά 14 166 αντικείμενα — προερχόταν από τα ευρωπαϊκά κεντρικά γραφεία του ομίλου, Plantijn Groep BV, στις Κάτω Χώρες. Στις επιστολές υπήρχαν οι εξής πληροφορίες:

«If undeliverable please return to:/HOL000119E/FS P.O Box 456/London/EC1A 1QR/United Kingdom»

[Σε περίπτωση που δεν πραγματοποιηθεί η παράδοση παρακαλούμε να επιστραφεί στη διεύθυνση:/HOL000119E/FS P.O Box 456/London/EC1A 1QR/United Kingdom] ⁽⁹³⁾.

- (62) Με φαξ η BPO πληροφορήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 1999 ότι η εν λόγω αποστολή της Multiple Zones είχε παρακρατηθεί από την DPAG στις 4 Φεβρουαρίου, δηλαδή επτά ημέρες ενωρίτερα. Η DPAG απαιτούσε συμπληρωματικά τέλη ύψους 18 547 ευρώ ⁽⁹⁴⁾. Η BPO επέστρεψε το έντυπο αναταχυδρόμησης και απάντησε την ίδια ημέρα ότι συμφωνεί να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Στο έντυπο, η BPO προσέθεσε τις εξής παρατηρήσεις:

«As with all previous cases it is without prejudice to our contention that you do not have the right to stop and surcharge this mail that the British Post Office is prepared to undertake to settle the surcharge levied by Deutsche Post AG in order to secure the immediate release of the mail. We do however reserve the right to recover from you any payments which you have wrongfully demanded.»

[Όπως και σε προηγούμενες περιπτώσεις επιφυλασσόμεθα της άποψής μας ότι δεν δικαιούσθε να παρακρατείτε και να χρεώνετε συμπληρωματικά τέλη για την αποστολή αυτή για την οποία η British Post Office προθυμοποιείται να προβεί σε διακανονισμό των συμπληρωματικών τελών που απαιτεί η Deutsche Post AG προκειμένου να εξασφαλισθεί η άμεση αποδέσμευσή της. Δικαιούμαστε, ωστόσο, να απαιτήσουμε την από μέρους σας επιστροφή των πληρωμών τις οποίες απαιτήσατε παρανόμως] ⁽⁹⁵⁾.

- (63) Παρά το γεγονός ότι η BPO είχε συμφωνήσει να πληρώσει τα συμπληρωματικά τέλη, η αποστολή αποδεσμεύθηκε στις 18 Φεβρουαρίου, δηλαδή επτά ημέρες μετά τη συμφωνία της BPO να πληρώσει και 14 ημέρες μετά την αρχική παρακράτηση της ταχυδρομικής αποστολής. Ο πελάτης έκτοτε πληροφόρησε την BPO ότι ο ρυθμός απάντησης από παραλήπτες του ταχυδρομείου της εταιρείας είναι πολύ χαμηλός στη Γερμανία.

- (64) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής η DPAG υποστήριξε ότι οι φάκελοι της αποστολής αυτής δεν περιείχαν καμία πληροφορία σχετικά με τον αποστολέα ⁽⁹⁶⁾. Κατά την άποψή της, η αναφερόμενη στην πίσω πλευρά του φακέλου βρετανική διεύθυνση δεν πρέπει να θεωρηθεί ως πληροφορία του τύπου αυτού. Με βάση το περιεχόμενο της επιστολής, η DPAG υποστήριξε ότι ο «ουσιαστικός» αποστολέας ήταν η γερμανική Multiple Zones GmbH. Η DPAG παραδέχθηκε ότι η ολλανδική Extensis Europe πράγματι εμφανίζεται στο περιεχόμενο της αποστολής, αλλά υποστήριξε ότι το γεγονός ότι η επωνυμία της Multiple Zones GmbH ήταν τυπωμένη με μεγαλύτερα γράμματα ήταν καθοριστικό για να θεωρηθεί ότι υπήρχε γερμανός αποστολέας ⁽⁹⁷⁾.

⁽⁸⁹⁾ Επιστολή και έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG, 17 Σεπτεμβρίου 1998 (έγγραφο 317-319 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁹⁰⁾ Έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG, 17 Σεπτεμβρίου 1998 (έγγραφο 317 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁹¹⁾ Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 2ας Μαΐου 2001, σ. 3.

⁽⁹²⁾ Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 3. Ωστόσο, η DPAG δεν υπέβαλε οποιαδήποτε στοιχεία που να επιβεβαιώνουν την ημερομηνία της αποδέσμευσης.

⁽⁹³⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, παράρτημα 13.

⁽⁹⁴⁾ Έντυπο αναταχυδρόμησης της DPAG προς την BPO, 11 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 991, παράρτημα 2-1 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁹⁵⁾ Υπογράμμιση της Επιτροπής. Έντυπο αναταχυδρόμησης που επεστράφη στην DPAG από την BPO στις 11 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 992 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽⁹⁶⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 25-26.

⁽⁹⁷⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000, σ. 25-26.

- (65) Πέραν αυτού, η DPAG υποστήριξε ότι το γεγονός ότι η BPO δεν συμφώνησε να πληρώσει άνευ όρων και ότι δεν ενήργησε παρά μετά από άλλες επτά ημέρες ήταν ο λόγος για τον οποίο η DPAG καθυστέρησε την αποστολή μέχρι τις 18 Φεβρουαρίου 1999. Εάν η BPO δεν αργούσε τόσο η DPAG θα είχε αποδεσμεύσει νωρίτερα την αποστολή, ισχυρίστηκε η DPAG⁽⁹⁸⁾ η οποία επιβεβαίωσε την αποδέσμευση της αποστολής της Multiple Zones σε φαξ με ημερομηνία 18 Φεβρουαρίου 1999. Η DPAG προσέδωσε την εξής παρατήρηση:

«Since Royal Mail refuses payment or links payment to certain conditions, which are tantamount to a refusal, we reserve the right to claim payment direct [sic] from the sender.»

[Δεδομένου ότι η Royal Mail αρνείται να πληρώσει ή εξαρτά την πληρωμή από ορισμένους όρους που ισοδυναμούν με άρνηση, διατηρούμε το δικαίωμα να ζητήσουμε την καταβολή των συμπληρωματικών τελών απευθείας από τον αποστολέα]⁽⁹⁹⁾.

- (66) Σε άλλο φαξ προς την BPO, με ημερομηνία 20 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG παρατήρησε τα εξής:
- «We take note of the fact that your priority is not to safeguard the interests of Deutsche Post's customers.

[...]

The items of the company Multiple Zones Germany GmbH [...] were released on 18.02.99. This regrettable delay was due to the surprising statement of Royal Mail's reservations. We had to change our response procedures in order to safeguard our claims vis-à-vis the senders. We thus tried to contact the senders with a view to clarifying whether the items had been produced in Great Britain or whether they had been transferred there simply for posting.»

[Σημειώνουμε το γεγονός ότι προτεραιότητά σας δεν είναι η προστασία των πελατών της Deutsche Post

...

Τα ταχυδρομικά αντικείμενα της Multiple Zones Germany GmbH [...] αποδεσμεύθηκαν στις 18.02.1999. Η λυπηρή αυτή καθυστέρηση οφείλεται στην εκπληκτική δήλωση επιφυλάξεων από μέρους Royal Mail. Χρειάστηκε να αλλάξουμε τις διαδικασίες μας προκειμένου να προστατεύσουμε τις απαιτήσεις μας έναντι των αποστολέων. Στο πλαίσιο αυτό προσπαθήσαμε να έλθουμε σε επαφή με τους αποστολείς ούτως ώστε να διευκρινισθεί αν τα ταχυδρομικά αντικείμενα είχαν παραχθεί στη Μεγάλη Βρετανία ή αν είχαν σταλεί εκεί μόνον για την ταχυδρόμησή τους]⁽¹⁰⁰⁾.

- (67) Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, η DPAG δήλωσε ότι η άρνηση της BPO να πληρώσει άνευ όρων υποχρέωσε την DPAG να τεκμηριώσει την απαίτησή της έναντι του αποστολέα ερχόμενη σε επαφή με τους παραλήπτες και ζητώντας δείγματα του περιεχομένου των επιστολών. Αφ' ης στιγμής η DPAG απέκτησε τα αποδεικτικά στοιχεία που θεωρούσε απαραίτητα, οι ταχυδρομικές αποστολές προωθήθηκαν στους παραλήπτες στις 18 Φεβρουαρίου 1999⁽¹⁰¹⁾.

Οι διαδικασίες της DPAG για εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο από το Ηνωμένο Βασίλειο

- (68) Ο όγκος του διασυνοριακού ταχυδρομείου που φθάνει στη Γερμανία που κατά την άποψη της DPAG υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 25 UPU είναι πολύ μεγάλος. Η DPAG υπολόγισε ότι το 18 % του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου το 1999 μπορούσε να χαρακτηριστεί ως αναταχυδρόμηση υπαγόμενη στο άρθρο 25 UPU⁽¹⁰²⁾. Η DPAG ισχυρίζεται ότι κάθε χρόνο διεκπεραιώνει περίπου [...] (*) περιπτώσεις μαζικών ταχυδρομικών αποστολών υπαγόμενων στις διατάξεις του εν λόγω άρθρου. Ο συνολικός αριθμός των ταχυδρομικών αντικειμένων που η DPAG χαρακτήρισε ως αναταχυδρόμηση ανήλθε σε [...] εκατομμύρια το 1998 και [...] εκατομμύρια το 1999⁽¹⁰³⁾. Μόνο το 1996 και 1997, υπήρξαν [...] περιπτώσεις στις οποίες η DPAG επικαλέστηκε το άρθρο 24 της UPU 1989 κατά της BPO⁽¹⁰⁴⁾.
- (69) Η διαδικασία με την οποία η DP εξετάζει το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο από το Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να συνοψιστεί ως εξής⁽¹⁰⁵⁾.
- (70) Οι εισερχόμενες αποστολές εξετάζονται από το αρμόδιο κέντρο διαλογής προκειμένου να διαπιστωθεί, από την εξωτερική εμφάνιση των ταχυδρομικών αντικειμένων, αν υπάρχει εγχώριος αποστολέας. Οι ταχυδρομικές αποστολές ως προς τις οποίες είναι σαφές για την DPAG ότι ο αποστολέας έχει την έδρα του στο Ηνωμένο Βασίλειο προωθούνται πάντοτε χωρίς καμία καθυστέρηση στους παραλήπτες. Το ίδιο ισχύει για αποστολές τις οποίες η DPAG θεωρεί ότι είναι χρονικά ευαίσθητες.

⁽⁹⁸⁾ Παρατηρήσεις που υπέβαλε η DPAG στις 23 Απριλίου 1999 (έγγραφο 991, σ. 7, στο φάκελο της Επιτροπής) και απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, 22 Σεπτεμβρίου 2000.

⁽⁹⁹⁾ Στο πλαίσιο αυτό ο «αποστολέας» στον οποίο αναφέρεται η DPAG είναι ο φορέας στη Γερμανία τον οποίο η DPAG θεωρεί «ουσιαστικό» αποστολέα. Φαξ της DPAG προς την BPO, 18 Φεβρουαρίου 1999 με την επικεφαλίδα «Remailingfallbearbeitung» (έγγραφο 992, παράρτημα 2-3 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁰⁰⁾ Υπογράμμιση της Επιτροπής. Φαξ της DPAG προς την BPO, 20 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 992, παράρτημα 2-3, στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁰¹⁾ Παρατηρήσεις που υπέβαλε η DPAG στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, σ. 3.

⁽¹⁰²⁾ DPAG Magazine «Post Forum Spezial», Νοέμβριος 1999, σ. 6 (έγγραφο 1199 στο φάκελο της Επιτροπής).

(*) Τα εμπορικά απόρρητα ([...]) έχουν διαγραφεί από το κείμενο.

⁽¹⁰³⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, σ. 31.

⁽¹⁰⁴⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, σ. 24.

⁽¹⁰⁵⁾ Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της 24ης Απριλίου 1999 (έγγραφο αριθ. 991 στο φάκελο της Επιτροπής). Επιπλέον, η DPAG έδωσε το ίδιο ζήτημα στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής στις 22 Σεπτεμβρίου 2000 και κατά την ακρόαση στις 23 Νοεμβρίου 2000.

- (71) Όταν η DPAG έχει την υπόνοια ότι η αποστολή έχει εγχώριο αποστολέα (σύμφωνα με τον δικό της ορισμό του «ουσιαστικού» αποστολέα), η αποστολή παρακρατείται και σε δέκα παραλήπτες αποστέλλεται ταχυδρομικά επιστολή με την οποία η DPAG του ζητά να της δώσουν δείγμα της αποστολής⁽¹⁰⁶⁾. Η DPAG επιβεβαίωσε ότι η διαδικασία ταχυδρομικής επικοινωνίας με τους παραλήπτες μέσω του ταχυδρομείου και η λήψη της γραπτής τους συγκατάθεσης για το άνοιγμα της αλληλογραφίας τους απαιτεί κατά μέσο όρο 5-6 εργάσιμες ημέρες⁽¹⁰⁷⁾. Το γεγονός ότι η διαδικασία αυτή απαιτεί συχνά μία ολόκληρη εβδομάδα επιβεβαιώνεται από τη δήλωση της DPAG σε φαξ προς την BPO το 1996, όπου η DPAG αναφέρει ότι:

«the above-mentioned mail was stopped on December 10th. We checked it by asking some addressees [sic] about the contents. This checking lasted one week and we informed you on December 17th.»

[Το προαναφερθέν ταχυδρομείο παρακρατήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου. Το ελέγξαμε ρωτώντας ορισμένους από τους παραλήπτες [sic] σχετικά με το περιεχόμενο. Ο έλεγχος αυτός διήρκεσε μία εβδομάδα και αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο σας ειδοποιήσαμε στις 17 Δεκεμβρίου]⁽¹⁰⁸⁾.

- (72) Μόλις η DPAG βεβαιωθεί για την ύπαρξη αυτού που η ίδια θεωρεί ως εγχώριο αποστολέα, διαβιβάζει στην BPO ένα έντυπο αναταχυδρόμησης με φαξ⁽¹⁰⁹⁾. Το έντυπο αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων τον αριθμό υπόθεσης της DPAG, την ημερομηνία παρακράτησης της αποστολής, το όνομα του εικαζόμενου εγχώριου αποστολέα και το ποσό των απαιτητών συμπληρωματικών τελών. Στη συνέχεια η BPO καλείται να επιστρέψει το έντυπο αναφέροντας τις παρατηρήσεις της σχετικά με την προέλευση της αποστολής. Μόνον αφού συμφωνήσει η BPO να καταβάλει τα σχετικά συμπληρωματικά τέλη η DPAG αποδεσμεύει τις παρακρατηθείσες αποστολές.
- (73) Η Επιτροπή ζήτησε από την DPAG να εκτιμήσει τη μέση καθυστέρηση που προκαλούν οι διαδικασίες που εφαρμόζει (δηλαδή τον χρόνο που απαιτείται για τη παρακράτηση, την εξέταση του περιεχομένου, την ειδοποίηση της BPO, τη λήψη της συμφωνίας για τα συμπληρωματικά τέλη από μέρος της BPO και την αποδέσμευση της αποστολής). Στην απάντησή της προς την Επιτροπή, στις 24 Απριλίου 1999, η DPAG δήλωσε ότι, λόγω της υποτιθέμενης ανικανότητας της BPO να απαντήσει σύντομα στις απαιτήσεις της DPAG, ο μέσος χρόνος απάντησης εκ μέρους της BPO ήταν μια εβδομάδα, πράγμα που παρέτεινε τη συνολική καθυστέρηση των ταχυδρομικών αποστολών που είχαν παρακρατηθεί⁽¹¹⁰⁾. Οι ταχυδρομικές αποστολές για τις οποίες η DPAG δεν έχει συγκεντρώσει αποδείξεις ότι ο αποστολέας είναι βρετανός δεν προωθούνται μέχρις ότου ο ταχυδρομικός φορέας προέλευσης —ή ο φορέας που εδρεύει στη Γερμανία τον οποίο η DPAG θεωρεί ως αποστολέα— αναλάβει τη δέσμευση να καταβάλει τα συμπληρωματικά τέλη. Στις περιπτώσεις αυτές οι αποστολές μπορεί να καθυστερήσουν μια επιπλέον εβδομάδα⁽¹¹¹⁾.
- (74) Στο δεύτερο εξάμηνο του 1997, η DPAG άρχισε να εφαρμόζει διαφορετική μέθοδο για τη διεκπεραίωση περιπτώσεων εικαζόμενης αναταχυδρόμησης A-B-A. Αντί να χρησιμοποιεί το έντυπο ελέγχου αναταχυδρόμησης η DPAG «κατέγραφε τις περιστάσεις» της αποστολής και μετά την προώδουσε στους αποστολείς. Σύμφωνα με την DPAG, αυτή η διαδικασία καταγραφής περιλαμβάνει την καταγραφή της ημερομηνίας αύξησης, του αριθμού των ταχυδρομικών αντικειμένων στην ταχυδρομική αποστολή και του βάρους και του μεγέθους των αντικειμένων αυτών⁽¹¹²⁾. Στην απάντησή της στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1999, η DPAG υποστήριξε ότι όλες οι αποστολές τις οποίες είχε διεκπεραιώσει κατ' αυτόν τον τρόπο ήταν περιπτώσεις της λεγόμενης μη υλικής αναταχυδρόμησης οι οποίες προωδούνταν και παραδίδονταν στους παραλήπτες χωρίς καμία καθυστέρηση⁽¹¹³⁾. Ωστόσο, η αλληλογραφία της DPAG προς την BPO στο πλαίσιο αυτό δείχνει ότι ανοιχθηκαν και εξετάστηκαν δειγματοληπτικά τα αντικείμενα των αποστολών αυτών πριν την προώδουσή τους. Φαίνεται ότι η DPAG εφάρμοξε παράλληλα και τις δύο μεθόδους για κάποιο χρονικό διάστημα⁽¹¹⁴⁾.

⁽¹⁰⁶⁾ Στην ακρόαση της 23ης Νοεμβρίου 2000, η DPAG αποκάλυψε τον κατά προσέγγιση αριθμό των παραληπτών με τους οποίους επικοινωνεί δειγματοληπτικά μετά την παρακράτηση μιας ταχυδρομικής αποστολής προς έλεγχο, πράγμα το οποίο δεν είχε πράξει νομίμως.

⁽¹⁰⁷⁾ Δήλωση της DPAG κατά την ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2000 ως απάντηση σε άμεση ερώτηση.

⁽¹⁰⁸⁾ Φαξ της DPAG στη BPO της 18ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την εταιρεία Super Foto (υπόμνημα BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000, παράρτημα 1).

⁽¹⁰⁹⁾ Το έντυπο αναταχυδρόμησης άρχισε να χρησιμοποιείται από τον Οκτώβριο του 1996. Υπόμνημα της BPO της 22ας Φεβρουαρίου 1999, σ. 2 (έγγραφο 548 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹¹⁰⁾ Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής στις 26 Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹¹¹⁾ Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής στις 26 Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής). Σημείωση: Εφαρμόζοντας τη διαδικασία αυτή η DPAG μεταθέτει το βάρος της απόδειξης στον ΔΤΦ προέλευσης και το πρόσωπο που εδρεύει στη Γερμανία το οποίο αυτή θεωρεί ως αποστολέα. Η DPAG παραδίδει ταχυδρομείο με βάση τα ισχύοντα διεθνή ταχυδρομικά τέλη μόνον όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη ξένου αποστολέα.

⁽¹¹²⁾ Παρατηρήσεις που υπέβαλε η DPAG στην Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2001, σ. 2. Σημείωση: Τα έντυπα ελέγχου αναταχυδρόμησης που χρησιμοποιούνται από τη DPAG δεν αναφέρουν την ημερομηνία άφιξης αλλά πάντοτε «την ημερομηνία παρακράτησης».

⁽¹¹³⁾ Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής στις 23 Απριλίου 1999, σ. 8 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹¹⁴⁾ Υπόμνημα της BPO της 22ας Φεβρουαρίου 1999, σ. 2.

- (75) Μόνον το 1997, η DPAG παρακράτησε και ήλεγξε [...] ταχυδρομικά αντικείμενα προερχόμενα από το Ηνωμένο Βασίλειο. Το επόμενο έτος, ο αριθμός αυτός αυξήθηκε σε [...] αντικείμενα δηλαδή κατά [...] περίπου. Η κάθιση άνοδος του αριθμού των παρακρατηθέντων αντικειμένων εξηγείται από το γεγονός ότι, όπως ισχυρίζεται η DPAG, η BPO είχε προβεί σε μια μεγάλη διαφημιστική εκστρατεία που απευθυνόταν σε γερμανικές εταιρείες τις οποίες ενεδόρυνε να αναδρομολογούν το εγχώριο ταχυδρομείο τους μέσω Βρετανίας. Κατά την άποψη της DPAG οι εν λόγω διαφημιστικές ενέργειες της BPO στη Γερμανία, ανάγκασαν την DPAG να εντείνει τους ελέγχους στο εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από το Ηνωμένο Βασίλειο ⁽¹¹⁵⁾.

ΣΤ. Οικονομικός διακανονισμός

- (76) Στις 17 Οκτωβρίου 2000, η BPO και η DPAG ανακοίνωσαν ότι είχαν καταλήξει σε συμβιβασμό όσον αφορά τις οικονομικές πτυχές των διαφορών τους με τη σύναψη Μνημονίου Συμφωνίας ⁽¹¹⁶⁾. Την εποχή του διακανονισμού αυτού η BPO κατέβαλε στην DPAG ποσό ύψους [...] ευρώ ⁽¹¹⁷⁾. Σύμφωνα με την BPO, το συνολικό ποσό που απαιτούσε η DPAG είχε αυξηθεί σε [...] εκατομμύρια ευρώ ⁽¹¹⁸⁾. Στο Μνημόνιο τα μέρη συμφώνησαν, μεταξύ άλλων, τα εξής:
- i) [...].
 - ii) [...].
 - iii) [...].
- (77) Τα μέρη αναγνώρισαν ότι θα συνεχίσουν να ερμηνεύουν κατά διαφορετικό τρόπο το άρθρο 25 UPU και την εφαρμογή του στο εσωτερικό της ΕΕ και ότι η BPO θα έδινε συνέχεια όσον αφορά την καταγγελία της στην Επιτροπή. ⁽¹¹⁹⁾

Ζ. Δεσμεύσεις

- (78) Την 1η Ιουνίου 2001, η DPAG ανέλαβε τις ακόλουθες δεσμεύσεις έναντι της Επιτροπής.
- α) Η Deutsche Post AG δεν θα επικαλείται τα δικαιώματα που ορίζονται στο άρθρο 25 της UPU 1994 ή στο άρθρο 43 της UPU 1999 αντίστοιχα, σχετικά με οποιεσδήποτε ταχυδρομικές αποστολές που ανταποκρίνονται στο είδος που περιγράφεται στην απόφαση της Επιτροπής (παράγραφοι 32, 34, 41, 53, 54, 61, 110 και 114-117) που έχουν παραχθεί εκτός της Γερμανίας και παραδόθηκαν στη Deutsche Post AG από χώρες των οποίων οι ταχυδρομικοί φορείς καταβάλλουν τερματικά τέλη τα οποία είναι τουλάχιστον ίσα με εκείνα που ορίζονται ως το τυπικό ποσό — κατά το χρόνο παράδοσης κάθε ταχυδρομικής αποστολής — στην παρούσα και τις μελλοντικές εκδοχές της συμφωνίας REIMS II.
 - ii) Κατά συνέπεια, όσον αφορά τη διεκπεραίωση του επιστολικού ταχυδρομείου του είδους περιγράφηκε στην παράγραφο i), η Deutsche Post AG δηλώνει ότι δεν θα προβάλλει απαιτήσεις για την πληρωμή των εσωτερικών τελών σύμφωνα με το άρθρο 25 της UPU 1994 ή το άρθρο 43 της UPU 1999, και ότι το επιστολικό αυτό ταχυδρομείο δεν θα επιστραφεί. Αν προκύψουν αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής αυτής της δεσμεύσης σε μία συγκεκριμένη περίπτωση, η Deutsche Post θα επισυνάπτει —στο εξωτερικό 50 επιστολικών αντικειμένων κατ' ανώτατο όριο— συνοδευτική επιστολή προς τον παραλήπτη, στην οποία ζητείται από τον παραλήπτη —για λόγους συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων— να χορηγήσει στην Deutsche Post AG το ανοιγμένο ταχυδρομικό αντικείμενο. Η Deutsche Post θα προωθεί αυτά τα ταχυδρομικά αντικείμενα χωρίς καθυστέρηση.
 - iii) Ως εναλλακτική δυνατότητα της διαδικασίας που περιγράφηκε στην παράγραφο ii), η Deutsche Post θα προωθεί και θα παραδίδει αμέσως στους εγχώριους παραλήπτες το σύνολο του επιστολικού ταχυδρομείου του είδους που περιγράφηκε στην παράγραφο i), εάν ο ξένος ταχυδρομικός φορέας αποστολής θέσει στη διάθεση της Deutsche Post AG τουλάχιστον ένα ανοιγμένο δείγμα ταχυδρομικού αντικειμένου του οποίου το περιεχόμενο αντιστοιχεί στο περιεχόμενο των επιστολικών αντικειμένων της ταχυδρομικής αποστολής.
 - iv) Οι δεσμεύσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν 3 μήνες μετά την κοινοποίηση της απόφασης της Επιτροπής στην υπόθεση αριθ. COMP/36.915 —Deutsche Post AG— Παρακράτηση διασυνοριακού ταχυδρομείου ⁽¹²⁰⁾.

⁽¹¹⁵⁾ Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 26ης Απριλίου 1999 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής). Όταν ερωτήθηκε από την Επιτροπή, η BPO απάντησε ότι: Η BPO διαθέτει οκταμελές προσωπικό στη Γερμανία το οποίο ασχολείται με το μάρκετινγκ των υπηρεσιών της σε πελάτες που έχουν την έδρα τους στη Γερμανία. Προσφέρει μόνον τις υπηρεσίες που επιτρέπονται από τη γερμανική νομοθεσία. Δεν επιτρέπει σε γερμανούς πελάτες της των οποίων το ταχυδρομείο παράγεται στη Γερμανία να το αποστέλλουν, εν γνώσει της, μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου προς την Γερμανία. Η εταιρεία αρνείται συστηματικά την παροχή της υπηρεσίας αυτής. Η BPO αρνείται την κατηγορία ότι ενθαρρύνει γερμανούς πελάτες να κάνουν αναταχυδρόμηση A-B-A.

⁽¹¹⁶⁾ Αχρονολόγητο μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ BPO και DPAG. Οι διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας τέθηκαν σε ισχύ από την 1η Οκτωβρίου 2000. Μετά από 12 μήνες τα μέρη συμφώνησαν να αναθεωρήσουν τους όρους της συμφωνίας η οποία θα παύσει να ισχύει αν η αναθεώρηση δεν οδηγήσει σε αμοιβαία συμφωνία.

⁽¹¹⁷⁾ [...] GBP. Μέση ισοτιμία το 2000 όπως τη δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή, 7 Μαρτίου 2001.

⁽¹¹⁸⁾ [...] DEM. Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή, 7 Μαρτίου 2001.

⁽¹¹⁹⁾ Αχρονολόγητο μνημόνιο συμφωνίας: επιστολή της BPO προς την Επιτροπή, 17 Οκτωβρίου 2000.

⁽¹²⁰⁾ Ανακοίνωση της DPAG προς την Επιτροπή της 1ης Ιουνίου 2001.

Η. Διαδικαστικά θέματα

Χρονικό της διαδικασίας

- (79) Τα κυριότερα σημεία της εξέτασης της υπόθεσης από την Επιτροπή και της επίσημης διαδικασίας συνοψίζονται ως εξής (όσον αφορά την αλληλογραφία που αφορά ειδικότερα τα διαδικαστικά μέρη της παρούσας υπόθεσης, υπάρχει σχετική υποσημείωση με συνοπτική περιγραφή).
- 4-2-1998: Υποβολή της καταγγελίας.
 - 20-7-1998: Απάντηση της DPAG στην καταγγελία.
 - 21-10-1998: Υποβολή στοιχείων από την BPO.
 - 8-12-1998: Αίτημα πληροφοριών προς την BPO.
 - 21-1-1999: Απάντηση της BPO στο αίτημα πληροφοριών.
 - 22-2-1999: Υποβολή στοιχείων από την BPO.
 - 1-3-1999: Αίτημα πληροφοριών προς την DPAG.
 - 2-3-1999: Αίτημα πληροφοριών προς την American Express Services Europe Ltd.
 - 23-4-1999: Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών.
 - 16-4-1999: Υποβολή στοιχείων από την DPAG.
 - 27-4-1999: Απάντηση της American Express Services Europe Ltd στο αίτημα πληροφοριών.
 - 2-6-1999: Συμπληρωματική απάντηση της American Express στο αίτημα πληροφοριών.
 - 25-5-2000: Έκδοση της δήλωσης αιτιάσεων.
 - 30-5-2000: Επιστολή της DPAG προς τον αρμόδιο σε θέματα ανταγωνισμού Επίτροπο.
 - 9-6-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ⁽¹²¹⁾.
 - 14-6-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.
 - 21-6-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ⁽¹²²⁾.
 - 26-6-2000: Άδεια στην DPAG για την πρόσβαση σε ορισμένους φακέλους.
 - 13-7-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ⁽¹²³⁾.
 - 20-7-2000: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή.
 - 24-7-2000: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή.
 - 27-7-2000: Επιστολή του επιτρόπου προς την DPAG.
 - 27-7-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ⁽¹²⁴⁾.
 - 4-8-2000: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ⁽¹²⁵⁾.
 - 8-8-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ⁽¹²⁶⁾.
 - 16-8-2000: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ⁽¹²⁷⁾.
 - 22-9-2000: Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων.
 - 17-10-2000: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή ⁽¹²⁸⁾.
 - 17-11-2000: Υποβολή στοιχείων από την BPO.
 - 23-11-2000: Ακρόαση.
 - 11-12-2000: Υποβολή στοιχείων από την DPAG.
 - 11-12-2000: Υποβολή στοιχείων από την PTT Post B.V. ⁽¹²⁹⁾.
 - 11-12-2000: Υποβολή στοιχείων από την Center Parcs N.V. ⁽¹³⁰⁾.

⁽¹²¹⁾ Στην επιστολή ζήτησε τετράμηνη προθεσμία για να απαντήσει στην κοινοποίηση των αιτιάσεων.

⁽¹²²⁾ Η Επιτροπή αρνήθηκε να δώσει παράταση στην προθεσμία των 13 εβδομάδων που ήδη είχε δώσει στην DPAG (δηλαδή την κανονική προθεσμία των οκτώ εβδομάδων συν ένα μήνα διακοπών τον Αύγουστο).

⁽¹²³⁾ Σε επιστολή προς τον Γενικό Διευθυντή Ανταγωνισμού, η DPAG ζήτησε από την Επιτροπή να κλείσει τη διαδικασία κατ' αυτής καταγγέλλοντας τις διαδικαστικές μεθόδους.

⁽¹²⁴⁾ Η Επιτροπή απάντησε στις κατηγορίες της DPAG ότι είχαν γίνει διαδικαστικά λάθη.

⁽¹²⁵⁾ Στην επιστολή της η DPAG κατήγγειλε και άλλα εικαζόμενα διαδικαστικά λάθη, επανέλαβε το αίτημά της για κλείσιμο της διαδικασίας καθώς και το αίτημά της για πρόσθετη παράταση για να απαντήσει στην κοινοποίηση των αιτιάσεων.

⁽¹²⁶⁾ Στην απάντησή του προς την DPAG ο αρμόδιος για την ακρόαση χορήγησε παράταση τριών εβδομάδων (ήτοι 16 εβδομάδες συνολικά).

⁽¹²⁷⁾ Η Επιτροπή απάντησε στις κατηγορίες της DPAG ότι είχαν γίνει διαδικαστικά λάθη.

⁽¹²⁸⁾ Με την επιστολή αυτή η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η DPAG και η BPO είχαν συμφωνήσει έναν οικονομικό συμβιβασμό.

⁽¹²⁹⁾ Η PTT Post B.V. συμμετείχε στην ακρόαση ως ενδιαφερόμενος τρίτος δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, εδάφιο 1 του κανονισμού 17 και του άρθρου 9 παράγραφος 3 του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2842/98.

⁽¹³⁰⁾ Η Center Parcs N.V. συμμετείχε στην ακρόαση ως ενδιαφερόμενος τρίτος δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, εδάφιο 2 του κανονισμού 17 και του άρθρου 9 παράγραφος 3 του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2842/98.

- 19-1-2001: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή ⁽¹³¹⁾.
- 29-1-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG.
- 5-2-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG. ⁽¹³²⁾
- 6-2-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.
- 13-2-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.
- 14-2-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.
- 27-2-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG.
- 2-3-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ⁽¹³³⁾.
- 12-3-2001: Επιστολή της BPO προς την Επιτροπή.
- 14-3-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.
- 16-3-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ⁽¹³⁴⁾.
- 27-3-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ⁽¹³⁵⁾.
- 9-4-2001: Επιστολή της Επιτροπής προς την DPAG ⁽¹³⁶⁾.
- 26-4-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή.
- 2-5-2001: Υποβολή παρατηρήσεων από την DPAG ⁽¹³⁷⁾.
- 18-5-2001: Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή ⁽¹³⁸⁾.
- 1-6-2001: Υποβολή δεσμεύσεων εκ μέρους της DP προς την Επιτροπή.

Δικαίωμα υπεράσπισης

- (80) Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η DPAG ισχυρίσθηκε ότι παραβιάσθηκε το δικαίωμα υπεράσπισης της. Η κατηγορία αυτή —που έγινε με σειρά επιστολών προς την Επιτροπή, σε απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων και στην ακρόαση— περιλάμβανε τα εξής στοιχεία:
- i) Πολλά έγγραφα έλλειπαν από τον φάκελο στον οποίο η DPAG απέκτησε πρόσβαση στις 26 Ιουνίου 2000.
 - ii) Το υπόμνημα της BPO προς την Επιτροπή, της 21ης Οκτωβρίου 1998 δεν διαβιβάσθηκε αμέσως στην DPAG.
 - iii) Απαλλακτικά έγγραφα έλειπαν εσκεμμένα από τον φάκελο στον οποίο απέκτησε πρόσβαση η DPAG ⁽¹³⁹⁾.
 - iv) Δεν δόθηκε επαρκής χρόνος στην DPAG για την προετοιμασία της υπεράσπισης της έναντι των αιτιάσεων της Επιτροπής.
- (81) Όσον αφορά τις παραπάνω κατηγορίες η Επιτροπή θεωρεί ότι:
- i) Η Επιτροπή επαλήθευσε ότι σε όλες τις περιπτώσεις πλην μιας, τα υποτιθέμενα απόντα έγγραφα ευρίσκοντο στο φάκελο την εποχή που δόθηκε η άδεια στην DPAG να τον συμβουλευθεί. Συνεπώς επρόκειτο για λάθη κατά την αντιγραφή των εγγράφων από τους εκπροσώπους της DPAG. Πέραν αυτού, ορισμένα από τα απουσιάζοντα έγγραφα προέρχονταν από την ίδια την DPAG ή είχαν ληφθεί από την ίδια. Μόνον ένα έγγραφο αφαιρέθηκε κατά λάθος από τον φάκελο την εποχή της πρόσβασης και επρόκειτο για ένα εξασέλιδο φαξ της DPAG προς την Επιτροπή με ημερομηνία 16 Απριλίου 1999. Η DPAG, όχι μόνον έπρεπε να είχε πλήρη γνώση του περιεχομένου ενός δικού της εγγράφου αλλά όλα τα επιχειρήματά της στο φαξ εκείνο αναφέρονταν από την Επιτροπή στην κοινοποίηση των αιτιάσεων. Αυτό σημαίνει ότι αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος του φακέλου στον οποίο η Επιτροπή είχε στηρίξει τις αιτιάσεις της.

⁽¹³¹⁾ Μια μη εμπιστευτική εκδοχή της κατάθεσης της DPAG της 11ης Δεκεμβρίου 2000 επισυνάφθηκε στην εν λόγω επιστολή.

⁽¹³²⁾ Μια μη εμπιστευτική εκδοχή της κατάθεσης της BPO της 17ης Νοεμβρίου 2000 επισυνάφθηκε στην εν λόγω επιστολή.

⁽¹³³⁾ Αποσπάσματα από το σχέδιο απόφασης της Επιτροπής με πρόσθετα στοιχεία είχαν επισυναφθεί στην εν λόγω επιστολή.

⁽¹³⁴⁾ Η DPAG ζήτησε συνολικά δύο μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις στα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης που της εστάλησαν στις 2 Μαρτίου 2001.

⁽¹³⁵⁾ Η Επιτροπή χορήγησε στην DPAG πρόσθετη παράταση δύο εβδομάδων (ήτοι συνολικά πέντε εβδομάδες) για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης.

⁽¹³⁶⁾ Μετά από αίτημα της DPAG, η Επιτροπή χορήγησε στη DPAG μία δεύτερη περίοδο δύο εβδομάδων (δηλαδή επτά εβδομάδες συνολικά) για την υποβολή των παρατηρήσεών της σχετικά με τα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης.

⁽¹³⁷⁾ Στις παρατηρήσεις περιλαμβάνονται σχόλια της DPAG σχετικά με τα αποσπάσματα του σχεδίου απόφασης της Επιτροπής που απεστάλη στη DPAG στις 2 Μαρτίου 2001.

⁽¹³⁸⁾ Η επιστολή περιέχει διευκρινίσεις, που ζητήθηκαν από την Επιτροπή, σχετικά με ορισμένα θέματα που αναφέρονται στις παρατηρήσεις που διαβιβάστηκαν στις 2 Μαΐου 2001.

⁽¹³⁹⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 4.

- ii) Το υπόμνημα της ΒΡΟ της 21ης Οκτωβρίου 1998 διαβιβάστηκε στην DPAG την εποχή που είχε πρόσβαση στο φάκελο της υπόθεσης. Η Επιτροπή δεν έχει καμία υποχρέωση να διαβιβάζει έγγραφα στους ενδιαφερομένους προτού κινηθεί η επίσημη διαδικασία ⁽¹⁴⁰⁾.
- iii) Παρά το γεγονός ότι ζητήθηκε ειδικά από την DPAG να τεκμηριώσει τη σοβαρή της κατηγορία ότι απαλλακτικά έγγραφα είχαν εσκευμένα αφαιρεθεί από τον φάκελο, αυτή δεν το έπραξε.
- iv) Για την προετοιμασία της απάντησής της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, δόθηκε στην DPAG διορία δεκαέξι εβδομάδων, αντί της κανονικής περιόδου των οκτώ εβδομάδων. Μετά από αίτημα της DP, η ημερομηνία της ακρόασης αναβλήθηκε για τέσσερις εβδομάδες. Δόθηκε στη DPAG μία πρόσθετη περίοδος τεσσάρων εβδομάδων (εκτός από τις τρεις εβδομάδες που δόθηκαν αρχικά) για την προετοιμασία των παρατηρήσεών της για τα αποσπάσματα από το σχέδιο απόφασης.
- (82) Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω παρατηρήσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι το δικαίωμα υπεράσπισης της DPAG δεν εθίγη στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

A. Εφαρμογή του άρθρου 82 της συνθήκης

- (83) Οι ΔΤΦ όπως η DPAG υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 82 της συνθήκης, δεδομένου ότι είναι επιχειρήσεις που ασκούν οικονομική δραστηριότητα, και συγκεκριμένα την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών, έναντι αμοιβής.

B. Η σχετική αγορά

Η αγορά του σχετικού προϊόντος

- (84) Η παρούσα υπόθεση αφορά την διεκπεραίωση κανονικού —σε αντίθεση με το κατεπείγον— διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που αποστέλλεται από το Ηνωμένο Βασίλειο σε παραλήπτες που διαμένουν στη Γερμανία ⁽¹⁴¹⁾. Η διαδικασία αυτή μπορεί να χωριστεί σε δυο χωριστές αγορές προϊόντων:
- i) την αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στην οποία οι ταχυδρομικοί φορείς συγκεντρώνουν το ταχυδρομείο από αποστολές που διαμένουν σε ένα κράτος μέλος προκειμένου να το παραδώσουν σε παραλήπτες σε ένα άλλο κράτος μέλος, και
- ii) την αγορά εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου σε ένα κράτος μέλος στο οποίο ο ΔΤΦ και οι άλλοι ταχυδρομικοί φορείς που το παραλαμβάνουν προσφέρουν υπηρεσίες παράδοσης.
- (85) Η παρούσα υπόθεση αφορά τη συμπεριφορά στη δεύτερη αγορά. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι υπάρχει πολύ περιορισμένος ανταγωνισμός για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που εμπίπτει εκτός του πεδίου εφαρμογής του ταχυδρομικού μονοπωλίου, δεν υπάρχει λόγος να προσδιοριστεί πιο στενά η αγορά του σχετικού προϊόντος. Κατά συνέπεια, η αγορά σχετικού προϊόντος είναι η αγορά για την προώθηση και την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου.

Σχετική γεωγραφική αγορά

- (86) Οι ταχυδρομικές αγορές είναι κατά κύριο λόγο εθνικές. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στα στάδια παράδοσης της διαδικασίας διεκπεραίωσης, λόγω της ύπαρξης τα περισσότερα κράτη μέλη εκτεταμένων μονοπωλίων που κατέχουν οι παραδοσιακοί φορείς. Όσον αφορά το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο, η απουσία εναλλακτικών λύσεων παράδοσης καθιστά την κατάσταση του ανταγωνισμού παρόμοια και πέραν του ορίου του μονοπωλίου. Η παρούσα υπόθεση αφορά τη συμπεριφορά της DPAG στη γερμανική αγορά. Συνεπώς, η σχετική γεωγραφική αγορά είναι η εθνική αγορά.

Συμπέρασμα

- (87) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η αγορά για την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία είναι η σχετική αγορά στην παρούσα υπόθεση ⁽¹⁴²⁾.

⁽¹⁴⁰⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στον εσωτερικό κανονισμό που διέπει τη διεκπεραίωση αιτήσεων πρόσβασης στα αρχεία για υποθέσεις των άρθρων 65 και 66 της συνθήκης ΕΚ και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, ΕΕ C 23, της 23.1.1997, σ. 3.

⁽¹⁴¹⁾ Όπως περιγράφηκε ανωτέρω, ορισμένες από τις σχετικές ταχυδρομικές αποστολές είχαν αποσταλεί από άλλο κράτος μέλος στο Ηνωμένο Βασίλειο από όπου προωθήθηκαν από την ΒΡΟ στους γερμανούς παραλήπτες (δηλαδή Αναταχυδρομηση Α-Β-Γ). Ωστόσο, το δεύτερο σκέλος αυτής της δρομολόγησης (από τη χώρα Β στη χώρα Γ) δεν διαφέρει από ένα κανονικό διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο Α-Β.

⁽¹⁴²⁾ Αυτός ο ορισμός της αγοράς συμπίπτει με προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής, π.χ. REIMS II, βλ. υποσημείωση 18.

Γ. Δεσπόζουσα θέση

- (88) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάνθηκε επανειλημμένα ότι μια εταιρεία που κατέχει μονοπώλιο εκ του νόμου σε σημαντικό τμήμα της Κοινότητας μπορεί να θεωρηθεί ότι κατέχει τη δεσπόζουσα θέση κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης⁽¹⁴³⁾. Η DPAG είχε λάβει εκτεταμένη και αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης για την προώθηση και την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία. Λόγω των αποκλειστικών δικαιωμάτων που της χορηγήθηκαν, η DPAG είναι ο μόνος φορέας που ελέγχει το δημόσιο ταχυδρομικό δίκτυο που καλύπτει το σύνολο της γερμανικής επικράτειας.
- (89) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG ισχυρίστηκε ότι η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την θέση στην αγορά της DPAG ήταν ανεπαρκής και ότι η Επιτροπή δεν είχε κατορθώσει να αποδείξει την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της DPAG. Η DPAG ισχυρίστηκε ότι το γερμανικό ταχυδρομικό μονοπώλιο είναι μόνο μερικό⁽¹⁴⁴⁾. Δεδομένου ότι το μονοπώλιο της DPAG δεν καλύπτει μαζικές αποστολές όταν κάθε αντικείμενο έχει βάρος μεγαλύτερο από 50 γραμμάρια, οι ταχυδρομικές αποστολές στην παρούσα υπόθεση ανήκουν σε ένα τμήμα της αγοράς στο οποίο το μονοπώλιο δεν έχει «καμία ή ελάχιστη σημασία», δήλωσε η DPAG. Επιπλέον, δηλώνει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη θέση των ανταγωνιστών της DPAG, τις δυνατότητες παράκαμψης του μονοπωλίου της DPAG και την αντισταθμιστική ισχύ στην αγορά της BPO⁽¹⁴⁵⁾.
- (90) Η DPAG δεν υπέβαλε στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη θέση της στη γερμανική αγορά εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου. Περίπου 27 % (σε αξία) της συνολικής επιστολικής αγοράς στη Γερμανία —της οποίας αποτελεί μέρος η σχετική αγορά— είναι θεωρητικά ανοικτή στον ανταγωνισμό⁽¹⁴⁶⁾. Ωστόσο, το 1998 οι ανταγωνιστές της DPAG αντιστοιχούσαν σε μόνο 2 % του «ανταγωνιστικού» τμήματος της αγοράς. Έτσι, το μερίδιο της DPAG στο σύνολο της επιστολικής αγοράς (συμπεριλαμβανομένων των μονοπωλιακών υπηρεσιών) υπερέβη το 99 % κατά το έτος αυτό⁽¹⁴⁷⁾. Το ποσό αυτό επιβεβαιώθηκε από την εθνική κανονιστική αρχή της Γερμανίας, η οποία εκτιμά ότι το μερίδιο αγοράς της DPAG στην αγορά αυτή ανήλθε σε 99,2 % το 1998 και σε 98,7 % το 1999⁽¹⁴⁸⁾.
- (91) Ο ισχυρισμός της DPAG ότι τα είδη των ταχυδρομικών αποστολών που συνδέονται με την παρούσα υπόθεση ανήκουν σε τμήμα της αγοράς στο οποίο το μονοπώλιο της DPAG «δεν έχει καμία ή ελάχιστη σημασία» είναι ανακριβής.
- (92) Πρώτον, ένα μεγάλο μέρος των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών απεστάλη πριν την 1η Ιανουαρίου 1998 (δηλαδή την ημερομηνία κατά την οποία το όριο του μονοπωλίου μαζικών αποστολών στη Γερμανία μειώθηκε από 100 σε 50 γραμμάρια). Το συντριπτικό τμήμα των εσόδων στον ταχυδρομικό τομέα προέρχεται από αντικείμενα κατηγοριών χαμηλότερου βάρους. Κατά μέσο όρο, το όριο των 100 γραμμαρίων που προβλέπει το μονοπώλιο αφήνει περίπου 88 % των εσόδων που προέρχονται από επιστολές εντός του μονοπωλίου, ενώ το όριο των 50 γραμμαρίων αφήνει περίπου 77 % των εσόδων εντός του μονοπωλίου⁽¹⁴⁹⁾. Αν εκφραστεί σε όγκο, ο παλιός μονοπωλιακός φορέας έχει την αποκλειστική εκμετάλλευση ενός ακόμη μεγαλύτερου μεριδίου της αγοράς επιστολών⁽¹⁵⁰⁾. Συνεπώς, ένα ελάχιστο μόνο τμήμα όλου του εισερχόμενου μαζικού επιστολικού ταχυδρομείου βρίσκεται εκτός των ορίων που προβλέπει το μονοπώλιο.
- (93) Δεύτερον, μόνο μαζικές αποστολές με ταυτόσημο περιεχόμενο δεν εμπίπτουν στο μονοπώλιο της DPAG. Σύμφωνα με το γερμανικό νόμο περί ταχυδρομείων, μόνο ένας πολύ περιορισμένος αριθμός χαρακτηριστικών μπορεί να διαφέρει στο περιεχόμενο έτσι ώστε να χαρακτηριστεί ταυτόσημο⁽¹⁵¹⁾. Η διάταξη αυτή εμποδίζει την υπαγωγή ενός μεγάλου μέρους των ταχυδρομικών αντικειμένων με βάρος μεγαλύτερο των 50 γραμμαρίων (ή 100 γραμμαρίων πριν από 1998) εκτός του μονοπωλίου. Συνεπώς, ένα σημαντικό τμήμα των σχετικών ταχυδρομικών αποστολών στην εξεταζόμενη υπόθεση εμπίπτουν εντός του μονοπωλίου της DPAG.

⁽¹⁴³⁾ Βλέπε π.χ. απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1991 στην υπόθεση C-179/90 *Merci Convenzionali Porto di Genoa SpA κατά Siderurgica Gabrielli SpA*, (1991) Συλλογή, σ. I-5889, παράγραφος 14· απόφαση της 23ης Απριλίου 1991 στην υπόθεση C-41/90, *Klaus Höfner και Fritz Elser κατά Mactrottron GmbH*, [1991] Συλλογή σ. I-1979, παράγραφος 14· απόφαση της 19ης Μαΐου 1993 στην υπόθεση C-320/91, *Paul Corbeau*, (1993) Συλλογή σ. I-2533, παράγραφος 9.

⁽¹⁴⁴⁾ Τα ακόλουθα τμήματα της αγοράς εμπίπτουν εκτός του πεδίου της αποκλειστικής άδειας της DPAG: ταχυδρομικά αντικείμενα με βάρος μεγαλύτερο των 200 γραμμαρίων, ταχυδρομικά αντικείμενα των οποίων η χρέωση υπερβαίνει το πενταπλάσιο της βασικής τιμής, μαζικές αποστολές ταυτόσημου περιεχομένου βάρους άνω των 50 γραμμαρίων και υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας. Παράγραφος 51 του *Postgesetz*, της 22ας Δεκεμβρίου 1997, *Bundesgesetzblatt* 1997, Teil I, αριθ. 88, 30 Δεκεμβρίου 1997.

⁽¹⁴⁵⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 27-28.

⁽¹⁴⁶⁾ *KEP Nachrichten*, αριθ. 51/17, Δεκέμβριος 1999 (έγγραφο 1146 του φακέλου της Επιτροπής).

⁽¹⁴⁷⁾ *KEP Nachrichten*.

⁽¹⁴⁸⁾ Ενδιάμεση έκθεση 2000 της RegTP, σ. 62, όπως δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της (στη διεύθυνση www.regtp.de).

⁽¹⁴⁹⁾ «Study on the Weight and Price Limits of the Reserved Area in the Postal Sector», μελέτη εκ μέρους της CT Con, δημοσιεύθηκε από την Επιτροπή το Νοέμβριο του 1998, σ. 33-34.

⁽¹⁵⁰⁾ Το σχετικό μερίδιο των εσόδων που απορρέουν από κατηγορίες υψηλότερου βάρους είναι μεγαλύτερο από το αντίστοιχο μερίδιο του όγκου.

⁽¹⁵¹⁾ παράγραφος 51(2) *Postgesetz*.

- (94) Τρίτον, το μεγαλύτερο τμήμα των μαζικών ταχυδρομικών αντικειμένων με βάρος μεγαλύτερο των 50 γραμμαρίων (ή 100 γραμμαρίων πριν το 1998) με ταυτόσημο περιεχόμενο στην πραγματικότητα προωθούνται και παραδίδονται από την DPAG, δεδομένου ότι η DPAG είναι ο μόνος ταχυδρομικός φορέας στη Γερμανία που προσφέρει υπηρεσίες παράδοσης που καλύπτουν όλη την επικράτεια σε χαμηλή τιμή. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που εξηγεί γιατί η DPAG κατόρθωσε να διατηρήσει περίπου 99 % του συνολικού κύκλου εργασιών της επιστολικής αγοράς, παρά το μερικό άνοιγμα της αγοράς αυτής. Στην πράξη, οι περισσότεροι αποστολείς μαζικών ταχυδρομικών αποστολών δεν έχουν άλλη εναλλακτική δυνατότητα εκτός από τη χρησιμοποίηση των υπηρεσιών παράδοσης της DPAG. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, ουσιαστικά, το σύνολο του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου στη Γερμανία προωθείται και παραδίδεται από τον παλαιό μονοπωλιακό φορέα ⁽¹⁵²⁾.
- (95) Λόγω της ύπαρξης του εκτεταμένου μονοπωλίου και της απουσίας εναλλακτικών δικτύων παράδοσης που καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας, η BPO είναι στην πράξη υποχρεωμένη να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες της DPAG προκειμένου να παραδοθούν στους παραλήπτες οι μαζικές ταχυδρομικές αποστολές της με προορισμό τη Γερμανία. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης δείχνουν σαφέστατα την απουσία εναλλακτικών λύσεων παράδοσης για την BPO και τη δυνατότητα της DPAG να ενεργεί κατά τρόπο που είναι ανεξάρτητος όχι μόνο από την BPO αλλά και από ανταγωνιστές της DPAG στη σχετική αγορά.
- (96) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η DPAG κατέχει δεσπόζουσα θέση στη γερμανική αγορά για την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου.
- (97) Η Γερμανία αποτελεί σημαντικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁵³⁾.

Δ. Εικαζόμενη αδυναμία εφαρμογής του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ

- (98) Στην αρχική της απάντηση στην καταγγελία στις 20 Ιουλίου 1998, η DPAG δεν αμφισβήτησε το εφαρμόσιμο του άρθρου 82 στην προκειμένη περίπτωση ⁽¹⁵⁴⁾. Σε μεταγενέστερη κατάθεσή της όμως η DPAG επικαλέστηκε το επιχείρημα ότι το άρθρο 82 δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση δεδομένου ότι η επιχείρηση δεν ήταν ο πρωταίτιος των μέτρων που λήφθηκαν κατά της BPO ⁽¹⁵⁵⁾. Η DPAG ισχυρίστηκε ότι εξαναγκάστηκε να λάβει τα μέτρα αυτά δεδομένου ότι τα καταληκτικά τέλη που έλαβε από την BPO για το ταχυδρομείο αυτό δεν κάλυπταν το κόστος παράδοσης της DPAG και ότι η υποτιθέμενη εκστρατεία μάρκετινγκ της BPO απευθυνόταν σε γερμανούς αποστολείς. Η DPAG αναφέρεται στη νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ η οποία ορίζει ότι το άρθρο 82 ισχύει μόνο για αντιανταγωνιστικά μέτρα τα οποία λαμβάνουν οι επιχειρήσεις ίδια πρωτοβουλία. Το άρθρο 82 δεν ισχύει όταν κάποιος διεθνής κανονισμός στερεί από μια επιχείρηση κάθε δυνατότητα να συμπεριφερθεί με ανταγωνιστικό τρόπο.
- (99) Η DPAG αναφέρθηκε στην εξής δήλωση του Δικαστηρίου των ΕΚ:
- «Πράγματι, τα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης αφορούν μόνον ενέργειες θίγουσες τον ανταγωνισμό στις οποίες προβαίνουν οι επιχειρήσεις εξ ίδιας πρωτοβουλίας... Αν η θίγουσα τον ανταγωνισμό συμπεριφορά επιβάλλεται στις επιχειρήσεις από την εθνική νομοθεσία ή αν η τελευταία διαμορφώνει ένα νομικό πλαίσιο το οποίο, από μόνο του, αποκλείει κάθε δυνατότητα ανταγωνιστικής συμπεριφοράς των επιχειρήσεων, τα άρθρα 85 και 86 δεν έχουν εφαρμογή ⁽¹⁵⁶⁾.»
- (100) Ωστόσο, η DPAG δεν ανέφερε τη δήλωση του Δικαστηρίου των ΕΚ που ακολουθεί στην επόμενη παράγραφο της ίδιας απόφασης και η οποία έχει ως εξής:
- «Αντιθέτως, τα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης μπορούν να εφαρμοστούν αν προκύπτει ότι η εθνική νομοθεσία αφήνει τη δυνατότητα ανταγωνισμού, ο οποίος ενδέχεται να εμποδίζεται, να περιορίζεται ή να στρεβλώνεται από αυτόβουλη συμπεριφορά των επιχειρήσεων ... ⁽¹⁵⁷⁾.»

⁽¹⁵²⁾ Το συμπέρασμα αυτό είναι συνεπές με τα αποτελέσματα πρόσφατης έρευνας. Βλέπε Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, 1998, σ. 38.

⁽¹⁵³⁾ Απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 1983 στην υπόθεση 322/81, Michelin, [1983] Συλλογή 3461, παράγραφοι 102-104.

⁽¹⁵⁴⁾ Απάντηση της DPAG στην καταγγελία της 20ης Ιουλίου 1998 (έγγραφο 163-249 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁵⁵⁾ Απάντηση της DPAG στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 26ης Απριλίου 1999, σ. 5-6 (έγγραφο 991 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁵⁶⁾ Απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1997 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-359/95 και C-379/95 (1997), Επιτροπή και Γαλλία κατά Ladbroke Racing, Συλλογή I-6225, παράγραφος 33.

⁽¹⁵⁷⁾ Ladbroke Racing, παράγραφος 34. Βλέπε επίσης απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση T-228/97, Irish Sugar plc κατά Επιτροπής, παράγραφος 130.

- (101) Στην πραγματικότητα, όλα τα σχετικά μέτρα λήφθηκαν από την DPAG με δική της πρωτοβουλία. Ούτε η σύμβαση UPU, ούτε η γερμανική νομοθεσία περιλαμβάνουν διατάξεις οι οποίες υποχρεώνουν την DPAG να παρακρατεί, να χρεώνει συμπληρωματικά τέλη και να καθυστερεί εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο ⁽¹⁵⁸⁾. Το άρθρο 25 UPU επιτρέπει στα κράτη που συμμετέχουν στη σύμβαση UPU να παρακρατούν ταχυδρομείο του τύπου αυτού εφόσον πληρούνται ορισμένα κριτήρια. Τα κράτη μέλη της σύμβασης UPU είναι σε μεγάλο βαθμό ελεύθερα να αποφασίσουν αν θα παρακρατούν ή όχι εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο πληροί τα κριτήρια του άρθρου 25 UPU. Η γερμανική νομοθεσία η οποία περιλαμβάνει ταυτόσημες διατάξεις με εκείνες του άρθρου 25 UPU, δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση στην DPAG να παρακρατεί και να καθυστερεί εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο. Τα συμπεράσματα αυτά ισχύουν ανεξάρτητα από την εκδοχή της UPU που είχε επικαλεστεί η DP τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή (δηλαδή το άρθρο 25 της UPU 1989, το άρθρο 25 της UPU 1994 ή το άρθρο 43 της UPU 1999) ⁽¹⁵⁹⁾.
- (102) Το νομικό πλαίσιο δεν καταργεί τη δυνατότητα ανταγωνιστικής συμπεριφοράς από μέρους της DPAG ούτε την εμποδίζει να τηρήσει αφ' εαυτής αντιανταγωνιστική στάση. Συνάγεται λοιπόν ότι η DPAG διατήρησε την αυτονομία συμπεριφοράς στην προκειμένη περίπτωση. Το επιχείρημα της DPAG ότι οι ενέργειες της «είχαν ως αφορμή» την εικαζόμενη αντιανταγωνιστική συμπεριφορά της BPO δεν ευσταθεί. Ακόμη και αν αυτό συνέβαινε, η συμπεριφορά ενός ανταγωνιστή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποκλείει την εφαρμογή του άρθρου 82 από μια επιχείρηση.

Ε. Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης

Εισαγωγή

- (103) Μια επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση έχει την ιδιαίτερη ευθύνη να μη θίγει με τη συμπεριφορά της την άσκηση του πραγματικού και ανόθευτου ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της ειδικής ευθύνης που βαρύνει την επιχείρηση πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με το πόσο ισχυρή είναι η δεσπόζουσα θέση που κατέχεται από την επιχείρηση αυτή και τα ειδικά χαρακτηριστικά της αγοράς που ενδέχεται να επηρεάσουν την κατάσταση του ανταγωνισμού ⁽¹⁶⁰⁾.
- (104) Η Επιτροπή ανέλυσε τα μέτρα που έλαβε η DPAG περισσότερο ως χαρακτηριστικά μιας συμπεριφοράς παρά ως μια σειρά χωριστών μέτρων που πρέπει να εκτιμηθούν μεμονωμένα. Η συμπεριφορά της DPAG περιλαμβάνει τα ακόλουθα βασικά στοιχεία:
- i) συχνή παρακράτηση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου,
 - ii) επιβολή προσαύξησης στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο, και
 - iii) συχνή καθυστέρηση, για παρατεταμένες χρονικές περιόδους, της αποδέσμευσης του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που έχει παρακρατηθεί.
- (105) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν διερεύνησε την εν γένει συμπεριφορά της DPAG και χρησιμοποίησε μόνο τα στοιχεία που υποβλήθηκαν εκ μέρους της BPO. Σύμφωνα με την DPAG, η καταγγελία και η κοινοποίηση των αιτιάσεων παρείχαν έναν πολύ περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων που δεν είναι επαρκείς για να αποδειχθεί η ύπαρξη πολιτικής εκ μέρους μιας επιχείρησης. Η DPAG ισχυρίζεται ότι, για να αποδειχθεί αυτό, η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει έρδει σε επαφή με έναν αντιπροσωπευτικό αριθμό πελατών της BPO ⁽¹⁶¹⁾.

⁽¹⁵⁸⁾ Το άρθρο 25 της σύμβασης UPU 1989 υιοθετήθηκε ως εσωτερική γερμανική νομοθεσία το 1992: Gesetz zu den Verträgen vom 14. December 1989 des Weltpostvereins, 31 August 1992, Bundesgesetzblatt 1992, Teil-II, p. 749. Τον νόμο αυτόν διαδέχθηκε η μεταφορά της σύμβασης UPU 1994 το 1998. Ratifizierungsgesetz, 26 August 1998, Bundesgesetzblatt 1999, Teil-II, Nr. 4, 10 Februar 1999.

⁽¹⁵⁹⁾ Βλέπε τμήμα I.Δ, μέρος «The Convention of the Universal Postal Union», ανωτέρω.

⁽¹⁶⁰⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 1994 στην υπόθεση T-83/91, Tetra Pak International SA κατά Επιτροπής («Tetra Pak II»), [1994] Συλλογή σ. II-755, παράγραφοι 114, 115 και 155, όπως επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-333/94 P, [1996] Συλλογή σ. I-5951.

⁽¹⁶¹⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σσ. 30-31.

- (106) Στην πραγματικότητα, η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την παρούσα υπόθεση στηρίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό σε αποδεικτικά στοιχεία (επιστολές, φαξ και έντυπα ελέγχου αναταχυδρομής) που προέρχονται από την ίδια την DPAG καθώς και δηλώσεις στις οποίες προέβη η DPAG κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Τα αποδεικτικά στοιχεία της υπόθεσης περιλαμβάνουν ένα επαρκώς μεγάλο αριθμό ενδείξεων που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της συμπεριφοράς εκ μέρους της DPAG. Πρέπει να σημειωθεί ότι ορισμένες από τις «περιπτώσεις» που αναφέρονται από την DP ανωτέρω περιλαμβάνουν έναν μεγάλο αριθμό μεμονωμένων ταχυδρομικών αποστολών, αν και από έναν περιορισμένο αριθμό ονομαστικών αποστολών. Ο φάκελος της υπόθεσης συμπεριλαμβάνει διάφορα παραδείγματα αντιδράσεων εκ μέρους αποστολέων ταχυδρομικών αποστολών τις οποίες η DPAG παρακράτησε, επέβαλε προσαύξηση και καθυστέρηση⁽¹⁶²⁾. Επιπλέον, απλώς και μόνο το γεγονός ότι η DPAG είχε κινήσει διαδικασίες ενώπιον των δικαστηρίων στη Γερμανία κατά οργανισμών με μόνιμη κατοικία στη Γερμανία τους οποίους η DPAG θεωρεί ότι αποτελούν τους «ουσιώδεις» αποστολείς του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, αποτελεί σαφή ένδειξη της ύπαρξης μιας επιχειρηματικής πολιτικής στον τομέα αυτό⁽¹⁶³⁾.

Ορισμός του αποστολέα

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

- (107) Η DPAG ισχυρίστηκε ότι η έννοια του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα» έχει επιβεβαιωθεί από τα γερμανικά δικαστήρια και ότι η συμπεριφορά που προκύπτει από την εφαρμογή του ορισμού αυτού συμπίπτει με τη γερμανική νομολογία. Επιπλέον, η DP ισχυρίστηκε ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα έπρεπε να έχει παραβλέψει έμμεσα τον «ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» στην απόφαση του στην υπόθεση GZS & Citicorp.

Εκτίμηση

- (108) Η DPAG προσπαθεί να δικαιολογήσει την αντιμετώπιση που επιφυλάσσει στο εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο χρησιμοποιώντας την εθνική νομολογία. Δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να κρίνει κατά πόσο η συμπεριφορά της DP στην παρούσα υπόθεση συμβιβάζεται ή όχι με την εθνική νομοθεσία. Ακόμη και αν συμβαίνει αυτό, η εξεταζόμενη συμπεριφορά μπορεί να παραβιάζει την κοινοτική νομοθεσία. Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμήσει κατά πόσο ή σε ποιο βαθμό ο «ορισμός του ουσιαστικού αποστολέα» —όπως ερμηνεύεται από την DP και οι ενέργειες που αναλήφθηκαν από την DP με αυτό το πρόσχημα— συμβιβάζονται με την κοινοτική νομοθεσία.
- (109) Στην υπόθεση GZS & Citicorp το δικαστήριο εξέτασε τη δυνατότητα: «... ένα κράτος μέλος να παρέχει νομοθετικά στις ταχυδρομικές υπηρεσίες του το δικαίωμα να επιβάλλουν την καταβολή ταχυδρομικών τελών εσωτερικού, στην περίπτωση κατά την οποία αποστολείς που είναι εγκατεστημένοι εντός του κράτους αυτού παραδίδουν, οι ίδιοι ή μέσω τρίτου προσώπου, στις ταχυδρομικές υπηρεσίες άλλου κράτους μέλους ταχυδρομικά αντικείμενα σε μεγάλες ποσότητες, προκειμένου τα αντικείμενα αυτά να αποσταλούν στο πρώτο κράτος μέλος⁽¹⁶⁴⁾.»
- (110) Συνεπώς, είναι σαφές ότι τα ταχυδρομικά αντικείμενα προέρχονταν από τη Γερμανία και ότι οι αποστολείς ήταν μόνιμοι κάτοικοι της χώρας αυτής. Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση η κατάσταση είναι διαφορετική.
- (111) Στην υπόθεση GZS & Citicorp, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι οι ΔΤΦ θα μπορούσαν —κατ' αρχήν— να χρεώσουν ταχυδρομικά τέλη εσωτερικού για αναταχυδρομούμενα αντικείμενα A-B-A επικαλούμενοι το άρθρο 25 της UPU 1989⁽¹⁶⁵⁾. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το άρθρο 25 της UPU 1989 θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί μόνο βάσει ορισμένων συγκεκριμένων όρων. Ωστόσο, το Δικαστήριο δεν εξέτασε —είτε άμεσα είτε έμμεσα— το ερώτημα του συμβιβασμού του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα» με την κοινοτική νομοθεσία. Η υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου αφορούσε αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 234 της συνθήκης σχετικά με ένα αριθμό νομικών θεμάτων που παραπέμφθηκαν στο Δικαστήριο από εθνικό δικαστήριο της Γερμανίας. Το γερμανικό δικαστήριο δεν ζήτησε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να εξετάσει το θέμα του «ορισμού του ουσιαστικού αποστολέα», το οποίο δεν χρειάστηκε να εξετάσει τον ορισμό του αποστολέα που εφάρμοζε η DPAG προκειμένου να απαντήσει στα ερωτήματα που του τέθηκαν.

⁽¹⁶²⁾ Βλέπε παραδείγματος χάρι ανωτέρω τα αντίστοιχα τμήματα των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη Fidelity Investments και την Gant.

⁽¹⁶³⁾ Βλέπε απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σσ. 12-13. Στην απάντησή της, η DPAG παραθέτει ένα μεγάλο αριθμό υποθέσεων των εθνικών δικαστηρίων στις οποίες έχει χρησιμοποιηθεί ο ορισμός του «ουσιαστικού» αποστολέα.

⁽¹⁶⁴⁾ Υπογράμμιση της Επιτροπής. GZS & Citicorp, βλέπε υποσημείωση 23, σημείο 54.

⁽¹⁶⁵⁾ Η σύμβαση UPU αναθεωρήθηκε στη συνέχεια δύο φορές, το 1994 και το 1999.

- (112) Τα κριτήρια αξιολόγησης που εφαρμόζονται από την DP στην παρούσα υπόθεση δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτά βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας. Όλα τα κριτήρια αξιολόγησης που παραθέτει η DPAG αφορούν την εμφάνιση και το περιεχόμενο ενός ταχυδρομικού αντικειμένου. Για να προσδιοριστεί ο αποστολέας ενός ταχυδρομικού αντικειμένου θα πρέπει να βρεθεί το πρόσωπο που παρήγαγε το ταχυδρομικό αντικείμενο και το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για αυτό. Οι πληροφορίες δεν μπορούν να διαπιστωθούν με βεβαιότητα με την εξέταση του περιεχομένου ενός ταχυδρομικού αντικειμένου. Σύμφωνα με τον ορισμό της DPAG, για να χαρακτηριστεί μια αποστολή ως αναταχυδρόμηση, δεν χρειάζεται να υπάρχει οποιαδήποτε μεταφορά πληροφοριών (είτε υλική είτε μη υλική) από τη χώρα Α στη χώρα Β. Η μόνη σύνδεση με τη Γερμανία είναι το γεγονός ότι συμπεριλαμβάνεται στο περιεχόμενο της ταχυδρομικής αποστολής αναφορά σε οργανισμό που είναι κάτοικος της χώρας αυτής. Η σύνδεση αυτή είναι εξ ολοκλήρου εικονική και οδηγεί στη λανθασμένη ταξινόμηση εκ μέρους της DP του κανονικού διασυνοριακού ταχυδρομείου ως «οιονεί» ανά ταχυδρόμηση Α-Β-Α. Η συμπεριφορά που απορρέει από την ταξινόμηση αυτή εμποδίζει την ελεύθερη ροή των ταχυδρομικών υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας.
- (113) Μετά από εξέταση των σχετικών στοιχείων, η Επιτροπή κατέληξε στο εξής συμπέρασμα όσον αφορά την ταυτότητα των αποστολών των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών, που παρέχονται ως παραδείγματα της εικαζόμενης αντιανταγωνιστικής συμπεριφοράς της DPAG.
- (114) *Ideas Direct*: Όλες οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές είχαν παραχθεί και ταχυδρομηθεί από την Ideas Direct στο Ηνωμένο Βασίλειο και η εταιρεία αυτή ήταν εκείνη που συνήψε συμβατική σχέση με τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής. Ούτε οι επιστολές ούτε οι πληροφορίες που περιέχονταν σε αυτές προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν στη Γερμανία μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Συνεπώς, η Ideas Direct πρέπει να θεωρηθεί ως ο αποστολέας αυτών των ταχυδρομικών αποστολών. Ο αποστολέας και οι γερμανοί παραλήπτες δεν είναι κάτοικοι του ίδιου κράτους μέλους. Δεν υπάρχουν λόγοι που να στηρίζουν τον ισχυρισμό της DPAG ότι οι ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct αποτελούν περιπτώσεις αναταχυδρόμησης Α-Β-Α. Συνεπώς, οι ταχυδρομικές αποστολές της Ideas Direct πρέπει να θεωρηθούν ως κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο.
- (115) *Fidelity Investments*: Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές δεν προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν σε γερμανούς παραλήπτες μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι ταχυδρομικές αποστολές παράχθηκαν και ταχυδρομήθηκαν από την Fidelity Investments στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η γερμανική θυγατρική της Fidelity Investments δεν συμμετείχε σε οποιοδήποτε στάδιο της παραγωγής ή της ταχυδρόμησης αυτών των ταχυδρομικών αποστολών. Η Fidelity Investments στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν η εταιρεία που συνήψε τη συμβατική σχέση με τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής. Κατά συνέπεια, η Fidelity Investments στο Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να θεωρηθεί ως αποστολέας των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών. Ο αποστολέας και οι παραλήπτες είναι κάτοικοι διαφορετικών κρατών μελών. Δεν υπάρχουν οποιοδήποτε λόγοι που να στηρίζουν τον ισχυρισμό της DPAG ότι οι ταχυδρομικές αποστολές της Fidelity Investments αποτελούν περιπτώσεις αναταχυδρόμησης Α-Β-Α. Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές θα πρέπει επίσης να θεωρηθούν ως κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο.
- (116) *Gant*: Οι σχετικές ταχυδρομικές αποστολές δεν προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν σε γερμανούς παραλήπτες μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι ταχυδρομικές αποστολές παράχθηκαν και προετοιμάστηκαν για ταχυδρόμηση από την Pyramid Sportswear AB στη Σουηδία, μεταφέρθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο και ταχυδρομήθηκαν στη Γερμανία (καθώς και σε ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες) μέσω της BPO. Η Pyramid Sportswear AB της Σουηδίας πρέπει να θεωρηθεί ο αποστολέας των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών. Ο αποστολέας και οι παραλήπτες κατοικούν σε διαφορετικά κράτη μέλη. Συνεπώς, αυτές οι ταχυδρομικές αποστολές μπορούν να θεωρηθούν ως αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ. Δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το ταχυδρομικό μονοπώλιο της χώρας Γ παραβιάζεται από αυτό το είδος των ταχυδρομικών αποστολών. Δεδομένου ότι οι ΔΤΦ της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου είναι και οι δύο μέλη της REIMS II, τα καταληκτικά τέλη που εισπράττονται από την DPAG πρέπει να είναι τα ίδια είτε οι επιστολές αποστέλλονται απευθείας από τον σουηδό αποστολέα είτε μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Κατά συνέπεια, όταν η αναταχυδρόμηση Α-Β-Γ μεταφέρεται από τη χώρα Β στη χώρα Γ, η νομική κατάσταση δεν διαφέρει από τους κανόνες που εφαρμόζονται στο κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο.
- (117) *Multiple Zones*: Οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές δεν προήλθαν από τη Γερμανία προκειμένου να ταχυδρομηθούν στη Γερμανία μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι ταχυδρομικές αποστολές παράχθηκαν από τα ευρωπαϊκά κεντρικά γραφεία της Extensis Corporation — Plantijn Groep BV των Κάτω Χωρών, μεταφέρθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο όπου ταχυδρομήθηκαν και εν συνεχεία προωθήθηκαν στη Γερμανία από την BPO. Συνεπώς, η Plantijn Groep BV θα πρέπει να θεωρηθεί ως αποστολέας των ταχυδρομικών αποστολών, που αποτελούν περίπτωση αναταχυδρόμησης Α-Β-Γ.

Συμπέρασμα

- (118) Ο «ορισμός του ουσιαστικού αποστολέα» —όπως ερμηνεύεται από την DPAG στην παρούσα υπόθεση— δεν λαμβάνει υπόψη τη συμβασιακή και οικονομική πραγματικότητα πίσω από αυτές τις ταχυδρομικές αποστολές και συνεπάγεται την λανθασμένη αναταξινόμηση του κανονικού διασυνοριακού ταχυδρομείου ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση Α-Β-Α. Η αποδοχή της ερμηνείας της DPAG όσον αφορά «τον ορισμό του ουσιαστικού αποστολέα» θα επέτρεπε στην DPAG να προσδιορίζει η ίδια την ταυτότητα του αποστολέα με βάση μη ουσιαστικά κριτήρια. Δεν εναπόκειται στην DPAG —ή σε οποιοδήποτε άλλο ταχυδρομικό φορέα— να προσδιορίσει πώς οι πελάτες τους θα οργανώνουν τις δραστηριότητές τους, πώς θα παρουσιάζονται στους παραλήπτες ή πώς θα προετοιμάζουν τις ταχυδρομικές αποστολές τους.

- (119) Η Επιτροπή θεωρεί ότι «ο ορισμός του ουσιαστικού αποστολέα» —όπως εφαρμόζεται από την DPAG στην παρούσα υπόθεση— είναι ασυμβίβαστη με την κοινοτική νομοθεσία.

Κατάχρηση

- (120) Η συμπεριφορά της DPAG στην παρούσα υπόθεση, δηλαδή η παρακράτηση, η επιβολή συμπληρωματικών τελών και η καθυστέρηση στο κανονικό —εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο— μπορεί να χαρακτηριστεί ως παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης με βάση τέσσερα διαφορετικά νομικά επιχειρήματα. Τα επιχειρήματα αυτά παρατίθενται στη συνέχεια.

Άσκηση διακρίσεων

- (121) Η DPAG επιφυλάσσει διαφορετική αντιμετώπιση στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο που θεωρεί ως «γνήσιο» διεθνές ταχυδρομείο (δηλαδή επιστολικό ταχυδρομείο στο οποίο δε γίνεται οποιαδήποτε αναφορά σε οργανισμούς που είναι κάτοικοι της Γερμανίας) αφενός, και στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο που θεωρεί ότι είναι «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A, λόγω της μνείας που υπάρχει σε οργανισμό που είναι κάτοικος της Γερμανίας, αφετέρου. Ένας τέτοιος οργανισμός μπορεί να είναι θυγατρική ή υποκατάστημα που βρίσκεται στη Γερμανία. Στην πρώτη περίπτωση, η DPAG επιβάλλει στην BPO τα καταληκτικά τέλη που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ των αντίστοιχων ΔΤΦ. Η BPO χρεώνει στους αποστολείς του Ηνωμένου Βασιλείου την κανονική διασυνοριακή τιμή, που υπολογίζεται με βάση τα καταληκτικά τέλη. Στη δεύτερη περίπτωση, η DPAG χρεώνει την BPO ή τους αποστολείς με το πλήρες τέλος εσωτερικού που εφαρμόζεται στη Γερμανία και το οποίο είναι υψηλότερο ⁽¹⁶⁶⁾. Και στις δυο περιπτώσεις η DPAG παρέχει ακριβώς την ίδια υπηρεσία, δηλαδή συλλέγει σάκους εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου σε ένα σημείο υποδοχής, μεταφέρει τις ταχυδρομικές αποστολές στο κέντρο διαλογής όπου ταξινομούνται και εν συνεχεία προωθούνται και παραδίδονται σε παραλήπτες που κατοικούν στη Γερμανία.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

- (122) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αρνήθηκε ότι εισήγαγε διακρίσεις με τη συμπεριφορά της. Με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια αξιολόγησης, η DPAG θεωρεί ότι εφαρμόζει το άρθρο 25 της UPU κατά τρόπο ομοιόμορφο και αντικειμενικό. Η DPAG ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της καλύπτεται από το άρθρο 25 της UPU. Κατά την άποψη της DPAG, το άρθρο 25 της UPU επιτρέπει σιωπηρά στους ΔΤΦ να παρακρατούν και να καθυστερούν ταχυδρομικές αποστολές. Δεδομένου ότι όλες οι ταχυδρομικές αποστολές υπόκεινται στην ίδια αξιολόγηση, η DPAG θεωρεί ότι δεν ασκεί διακρίσεις μεταξύ των συναλλασσομένων. Επιπλέον, οι ταχυδρομικές αποστολές οι οποίες κατά την άποψη της DPAG, εμπίπτουν στο άρθρο 25 της UPU και οι ταχυδρομικές αποστολές οι οποίες δεν εμπίπτουν στο άρθρο αυτό, δεν αποτελούν ισοδύναμες συναλλαγές. Οι ταχυδρομικές αποστολές που εμπίπτουν στο άρθρο 25 της UPU πρέπει να προσδιοριστούν και να υποστούν περαιτέρω επεξεργασία, γεγονός, που κατά τους ισχυρισμούς της DPAG, παρέχει στην DPAG το δικαίωμα να επιβάλει υψηλότερη τιμή ⁽¹⁶⁷⁾.
- (123) Επιπλέον, η DPAG ισχυρίστηκε ότι «τα άτομα που παραδίδουν τις ταχυδρομικές αποστολές για ταχυδρόμηση στην BPO» δεν αποτελούν συναλλασσόμενα μέρη της DPAG. Το μόνο μέρος με το οποίο η DPAG συναλλάσσεται εμπορικά στην περίπτωση αυτή είναι η BPO και η DPAG δεν ασκεί διάκριση κατά της BPO. Τέλος, η DPAG ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της δεν συνεπάγεται οποιεσδήποτε άμεσες αρνητικές επιπτώσεις για τους καταναλωτές, ανεξάρτητα από το αν οι καταναλωτές αυτοί θεωρούνται ως οι παραλήπτες ή «τα πρόσωπα που παραδίδουν τις ταχυδρομικές αποστολές στην BPO για ταχυδρόμηση» ⁽¹⁶⁸⁾.

Εκτίμηση

- (124) Ως επιχείρηση στην οποία έχει χορηγηθεί μονοπώλιο εκ του νόμου για την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η DPAG έχει εκ πρώτης όψεως την υποχρέωση να εξασφαλίσει ότι η υπηρεσία αυτή παρέχεται κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις ⁽¹⁶⁹⁾.
- (125) Το Δικαστήριο αποφάνθηκε πρόσφατα —στην απόφασή του στην υπόθεση GZS & Citicorp— ότι συμπεριφορά παρόμοια με την κατάσταση στην εξεταζόμενη υπόθεση συνιστά ιδίως παραβίαση του άρθρου 82, παράγραφος γ. Στην απόφασή του το Δικαστήριο δήλωσε τα εξής:

«Πράγματι, για να αποφευχθεί η εκ μέρους ενός φορέα όπως η Deutsche Post άσκηση του δικαιώματος επιστροφής των ταχυδρομικών αντικειμένων στον τόπο προελεύσεως, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 3 της συμβάσεως ΠΤΕ, οι αποστολείς των αντικειμένων αυτών δεν έχουν άλλη δυνατότητα παρά να εξοφλήσουν ολόκληρο το ποσό των ισχυόντων ταχυδρομικών τελών εσωτερικού.

⁽¹⁶⁶⁾ 70 % των τελών εσωτερικού το 2001, 65 % το 2000, 55 % από τον Απρίλιο ως το Δεκέμβριο του 1999. Πριν από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας REIMS II την 1η Απριλίου 1999, τα καταληκτικά τέλη καθορίζονταν σύμφωνα με προηγούμενη συμφωνία που είχε συναφθεί μεταξύ των ΔΤΦ — τη συμφωνία CEPT το 1987. Η DPAG απαιτεί συμπληρωματικά τέλη που αντιστοιχούν στα πλήρη τέλη εσωτερικού μείον τα καταληκτικά τέλη. Έτσι, η συνολική επιβάρυνση ισούται με τα τέλη εσωτερικού.

⁽¹⁶⁷⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 33-35.

⁽¹⁶⁸⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 35-36.

⁽¹⁶⁹⁾ Βλέπε απόφαση της Επιτροπής της 20ης Ιουλίου 1999 στην υπόθεση IV/36.888, 1998 Football World Cup, EE 2000 L-5/55, παράγραφος 87.

Όπως επισήμανε το Δικαστήριο σε σχέση με άρνηση πωλήσεων που είχε προβάλει η εταιρεία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση υπό την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης, η συμπεριφορά αυτή είναι αντίθετη προς το σκοπό που διακηρύσσεται στο άρθρο 3, στοιχείο στ), της συνθήκης ΕΚ [...], και αναλύεται στο άρθρο 86, ιδίως στα στοιχεία ββ) και γγ) του άρθρου αυτού...⁽¹⁷⁰⁾»

- (126) Η κατάσταση στην εξεταζόμενη υπόθεση είναι συγκρίσιμη με την υπόθεση που παρατέμφθηκε στο Δικαστήριο, και στην οποία το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διάκριση μεταξύ διαφόρων κατηγοριών εσωτερικού ταχυδρομείου —δηλαδή κανονικού εσωτερικού ταχυδρομείου και παρακαμπτόμενου εσωτερικού ταχυδρομείου (αναταχυδρόμηση A-B-A)— μπορεί να αποτελέσει παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης. Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση η DPAG ασκεί διακρίσεις μεταξύ διαφόρων κατηγοριών διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, ανάλογα με το αν οι αλλοδαποί αποστολείς αναφέρονται σε οργανισμό που είναι κάτοικος Γερμανίας ή όχι.
- (127) Με την επιβολή διαφορετικών τιμών για ισοδύναμες συναλλαγές —δηλαδή την προώθηση και την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου— η DPAG συμπεριφέρεται κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις. Οι διαφορετικές τιμές που χρεώνει η DPAG δεν μπορούν να δικαιολογηθούν με βάση αντικειμενικούς οικονομικούς παράγοντες. Η DPAG ισχυρίζεται ότι υποβάλλεται σε πρόσθετες δαπάνες για τον προσδιορισμό και την επεξεργασία των ταχυδρομικών αποστολών όταν τις αναταξινόμει ως οιονεί αναταχυδρόμηση A-B-A. Η DPAG δεν διευκρίνισε ούτε προσδιόρισε ποσοτικά αυτές τις πρόσθετες δαπάνες. Δεδομένου ότι αυτή η αναταξινόμηση στηρίζεται σε μια λανθασμένη υπόθεση, οι πρόσθετες δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται —εφόσον υφίστανται— θα πρέπει να επιβάλλονται σε όλους τους αποστολείς εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου χωρίς να εισάγονται διακρίσεις.
- (128) Η άσκηση διακρίσεων δεν περιορίζεται στη χρέωση διαφορετικών τιμών. Οι πελάτες οι οποίοι στις ταχυδρομικές αποστολές τους αναφέρονται σε ένα οργανισμό που είναι κάτοικος Γερμανίας διατρέχουν επίσης μεγαλύτερο κίνδυνο καθυστέρησης των ταχυδρομικών αποστολών τους εκ μέρους της DPAG για παρατεταμένες χρονικές περιόδους.
- (129) Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — στην απόφασή του στην υπόθεση GZS & Citicorp — κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η άσκηση διακρίσεων όσον αφορά την αντιμετώπιση διαφόρων κατηγοριών ταχυδρομικών αποστολών μπορεί να συνιστά κατάχρηση βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης. Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό χωρίς να εξετάσει το ερώτημα του κατά πόσον ο αποστολέας ήταν συναλλασσόμενο μέρος της DPAG ή όχι.
- (130) Λόγω της ύπαρξης του ταχυδρομικού μονοπωλίου στη Γερμανία, θα πρέπει να δοθεί μια ελαφρά διαφορετική ερμηνεία στον όρο «συναλλασσόμενο μέρος», ο οποίος κανονικά αναφέρεται σε μια εθελούσια εμπορική σχέση μεταξύ δυο επιχειρήσεων. Το ταχυδρομικό μονοπώλιο επιβάλλει στους αλλοδαπούς αποστολείς μια εμπορική αν όχι άμεση συμβατική σχέση με την DPAG. Ο αποστολέας στο Ηνωμένο Βασίλειο που συναλλάσσεται με την BPO για την αποστολή των ταχυδρομικών αποστολών του στη Γερμανία γνωρίζει εκ των προτέρων ότι οι ταχυδρομικές αποστολές θα παραδοθούν από τη DP σε γερμανούς παραλήπτες. Η ενέργεια της DPAG στη γερμανική αγορά για το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο μπορεί να επηρεάζουν άμεσα τις εμπορικές δραστηριότητες των αποστολέων του Ηνωμένου Βασιλείου. Αυτό που μπορεί τουλάχιστον να λεχθεί είναι ότι υπάρχει μία έμμεση σχέση μεταξύ των αποστολέων του Ηνωμένου Βασιλείου που συναλλάσσονται με τη BPO και της DPAG. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι αποστολείς θα πρέπει να θεωρηθούν ως μέρη με τα οποία συναλλάσσεται εμπορικώς η DPAG κατά την έννοια του άρθρου 82 παράγραφος γ).
- (131) Μεταξύ αυτών των αποστολέων του Ηνωμένου Βασιλείου στους οποίους η DP συμπεριφέρεται κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις, υπάρχουν εταιρείες που βρίσκονται σε άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ τους. Ένα παράδειγμα μιας τέτοιας ανταγωνιστικής σχέσης θα ήταν δυο εταιρείες ταχυδρομικών παραγγελιών που ασκούν δραστηριότητες από το Ηνωμένο Βασίλειο και πωλούν το ίδιο είδος προϊόντων σε γερμανούς καταναλωτές. Οι εταιρείες αυτές θα αντιμετώπιζονταν διαφορετικά ανάλογα με το αν στο περιεχόμενο των ταχυδρομικών αποστολών τους αναφέρονται σε οργανισμό που είναι κάτοικος Γερμανίας ή όχι. Συνεπώς, η συμπεριφορά της DPAG θα έδινε σε μειονεκτική θέση από πλευράς ανταγωνισμού τους εμπορικούς συναλλασσόμενους των οποίων οι ταχυδρομικές αποστολές παρακρατούνται, καθυστερούν και τους επιβάλλονται πρόσθετα τέλη.
- (132) Η DPAG κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η BPO είναι ένα από τα μέρη με τα οποία συναλλάσσεται εμπορικώς αλλά αρνήθηκε ότι επιφυλάσσει άνιση μεταχείριση στην BPO. Ωστόσο, η DPAG βρίσκεται σε άμεσο ανταγωνισμό με την BPO, όχι στη σχετική αγορά αλλά στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου για το εξερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο⁽¹⁷¹⁾. Οι πρόσθετες δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται η BPO λόγω των συμπληρωματικών τελών που απαιτεί η DPAG σε συνδυασμό με τις συχνές διαταραχές του ταχυδρομείου που διεκπεραιώνεται από την BPO από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τη Γερμανία, θέτει σαφώς την BPO σε μειονεκτική θέση από απόψεως ανταγωνισμού σε σχέση με την DPAG. Δεδομένου ότι η DPAG ασκεί δραστηριότητες στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου για το εξερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο, οι πελάτες του Ηνωμένου Βασιλείου που αντιμετώπισαν προβλήματα στις συναλλαγές τους με την BPO, θα καταλήξουν να χρησιμοποιούν άμεσα τις υπηρεσίες της DPAG στο Ηνωμένο Βασίλειο για το σύνολο της αλυσίδας διανομής προκειμένου να εξασφαλίσουν μία ταχεία και χωρίς διακοπές διεκπεραίωση των ταχυδρομικών αποστολών τους για τη Γερμανία.

⁽¹⁷⁰⁾ Υπογράμμιση της Επιτροπής. GZS & Citicorp, βλ. υποσημείωση 23, παράγραφοι 59 και 60.

⁽¹⁷¹⁾ Η προφορά της DPAG για τη σύμβαση American Express είναι ένα παράδειγμα αυτής της ανταγωνιστικής σχέσης. Βλέπε ανωτέρω στο μέρος που αφορά τα πραγματικά περιστατικά, το τμήμα για τις διεθνείς ταχυδρομικές υπηρεσίες που παρέχονται από την DPAG.

- (133) Σε κάθε περίπτωση, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ανέφερε ότι ο κατάλογος των πιθανών καταχρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 82 δεν είναι εξαντλητικός και χρησιμεύει μόνο ως παράδειγμα των πιθανών τρόπων με τους οποίους μία επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση μπορεί να εκμεταλλευτεί καταχρηστικά την ισχύ της στην αγορά ⁽¹⁷²⁾. Το άρθρο 82 μπορεί να εφαρμοστεί ακόμη και όταν δεν υπάρχει άμεση επίπτωση στον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων σε μια δεδομένη αγορά. Η διάταξη αυτή μπορεί επίσης να εφαρμόζεται σε καταστάσεις στις οποίες η συμπεριφορά μιας επιχείρησης που κατέχει δεσπόζουσα θέση ζημιώνει άμεσα τους καταναλωτές ⁽¹⁷³⁾. Οι αποστολές των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών είναι καταναλωτές ταχυδρομικών υπηρεσιών. Λόγω της συμπεριφοράς της DPAG αυτοί οι καταναλωτές επηρεάζονται αρνητικά δεδομένου ότι είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν για τις υπηρεσίες αυτές τιμές που είναι υψηλότερες από εκείνες που χρεώνονται σε άλλους αποστολείς, ενώ παράλληλα καθυστερούν σημαντικά οι ταχυδρομικές αποστολές τους. Επίσης, οι γερμανοί παραλήπτες θα πρέπει να θεωρηθούν ως καταναλωτές οι οποίοι επηρεάζονται αρνητικά από τη συμπεριφορά της DPAG. Η καθυστερημένη άφιξη της εισερχόμενης αλληλογραφίας των παραληπτών μπορεί να τους στερήσει τη δυνατότητα να επωφεληθούν από εμπορικές προσφορές που πραγματοποιούν οι αποστολείς ⁽¹⁷⁴⁾.

Συμπέρασμα

- (134) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η πολιτική της DPAG όσον αφορά την παρακράτηση, την επιβολή πρόσθετων τελών και την καθυστέρηση ενός μέρους του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου συνιστά εφαρμογή άνισων όρων επί ισοδυνάμων συναλλαγών. Η DPAG εκμεταλλεύεται καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της στη γερμανική αγορά εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου, με αποτέλεσμα να περιέρχονται οι άλλοι εμπορικώς συναλλασσόμενοι σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό. Σε αυτό πλαίσιο, οι εμπορικώς συναλλασσόμενοι είναι οι αποστολείς των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών και η BPO. Ακόμη και αν δεν υπήρχαν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις σε αυτούς τους συναλλασσόμενους, η συμπεριφορά της DPAG έχει άμεσες αρνητικές επιπτώσεις στους καταναλωτές. Οι καταναλωτές αυτοί είναι οι αποστολείς των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών ή/και οι γερμανοί παραλήπτες. Συνεπώς, η συμπεριφορά της DPAG συνιστά παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης και ιδίως του στοιχείου γ) της δεύτερης παραγράφου.

Άρνηση παροχής υπηρεσίας

- (135) Για το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο έχει αναταξινομήσει ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A, η DPAG εξαρτά την παροχή της υπηρεσίας προώθησης και παράδοσης από τον όρο ότι ο ταχυδρομικός φορέας αποστολής, ή ο οργανισμός στη Γερμανία τον οποίο η DPAG θεωρεί ότι αποτελεί τον εγχώριο αποστολέα, θα συμφωνήσει να καταβάλει πρόσθετη επιβάρυνση που αντιστοιχεί στο πλήρες τέλος εσωτερικού μείον τα ισχύοντα καταληκτικά τέλη. Στις περιπτώσεις που ο ταχυδρομικός φορέας δεν είχε συμφωνήσει, η DPAG παρακράτησε επανειλημμένα ταχυδρομικές αποστολές για παρατεταμένες χρονικές περιόδους.
- (136) Η αντιμετώπιση που επιφυλάσσει η DPAG στο εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο δεν συνιστά μια απόλυτη και οριστική άρνηση παροχής των υπηρεσιών προώθησης και παράδοσης. Ωστόσο, η DPAG αρνείται να παραδώσει το ταχυδρομείο με όρους που είναι αποδεκτοί για τον αποστολέα ή/και τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής. Λόγω της έλλειψης εναλλακτικών λύσεων παράδοσης, η DPAG θέτει τον αποστολέα και τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής σε μια κατάσταση στην οποία —προκειμένου να διεκπεραιωθούν οι ταχυδρομικές αποστολές τους χωρίς περαιτέρω καθυστερήσεις— δεν έχουν άλλη επιλογή από την καταβολή του πρόσθετου τέλους που απαιτεί η DPAG.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

- (137) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG αναφέρθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση GZS & Citicorp και ισχυρίστηκε ότι οι ταχυδρομικές αποστολές στην παρούσα υπόθεση είναι παρόμοιες με τις ταχυδρομικές αποστολές που εξετάστηκαν από το Δικαστήριο. Η επιβολή του πλήρους τέλους εσωτερικού μείον τα καταληκτικά τέλη βάση του άρθρου 25 της UPU δεν θα πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί ως παραβίαση του άρθρου 82 της συνθήκης.

⁽¹⁷²⁾ Βλέπε Tetra Pak II: απόφαση της 16ης Μαρτίου 2000, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-395/96 P και C-396/96 P, Compagnie Maritime Belge Transport S.A., Συλλογή 2000, σ. I-1365, παράγραφος 112.

⁽¹⁷³⁾ Απόφαση 2000/12/EK βλ.επε ανωτέρω.

⁽¹⁷⁴⁾ Βλέπε παραδείγματος χάρη ανωτέρω, το I.E τμήμα που αναφέρεται στην Gant (η καθυστέρηση των ταχυδρομικών αποστολών του 1996).

- (138) Η DPAG ισχυρίζεται επίσης ότι δεν αρνήθηκε την παροχή των υπηρεσιών παράδοσης δεδομένου ότι εντέλει οι ταχυδρομικές αποστολές παραδόθηκαν. Αναφερόμενη και πάλι στη νομολογία του Δικαστηρίου, η DPAG υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να υπάρξει άρνηση παροχής υπηρεσίας εφόσον πραγματοποιείται η παράδοση⁽¹⁷⁵⁾. Κατά την άποψη της DPAG, οι δυο τύποι κατάχρησης, δηλαδή «η άρνηση παροχής υπηρεσίας» και «η επιβολή αθέμιτων όρων συναλλαγών» αλληλοαποκλείονται. Αν δεν πραγματοποιείται η προμήθεια, δεν είναι δυνατόν να επιβάλλονται αθέμιτοι όροι συναλλαγών. Αντίστοιχα, αν επιβάλλονται αθέμιτοι όροι συναλλαγών και πραγματοποιείται η προμήθεια, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει άρνηση παροχής της υπηρεσίας. Κατά συνέπεια, τα αποτελέσματα μιας άρνησης παροχής υπηρεσίας δεν μπορεί να ενισχύονται αν υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση πριν λάβει χώρα η παροχή της υπηρεσίας (στην προκειμένη περίπτωση η παράδοση της ταχυδρομικής αποστολής). Σε κάθε περίπτωση, δεν υπήρχε «καμία καθυστέρηση» στην περίπτωση των Ideas Direct, Fidelity Investments και Gant, ισχυρίζεται η DPAG. Σε μια μόνο περίπτωση —την Interval International— από περίπου 7 000 εικαζόμενες υποθέσεις αναταχυδρόμησης το έτος αυτό, παρουσιάστηκε καθυστέρηση⁽¹⁷⁶⁾.
- (139) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής, η DPAG ισχυρίστηκε ότι δεν έχει κανένα απολύτως συμφέρον να καθυστερεί σκόπιμα τις εισερχόμενες διασυνοριακές ταχυδρομικές αποστολές και δήλωσε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη οποιουδήποτε τέτοιου συμφέροντος εκ μέρους της DPAG. Ως μέλος της συμφωνίας REIMS II, η DPAG υπόκειται σε αυστηρούς όρους όσον αφορά την παράδοση και οι επιδόσεις των μερών της REIMS II, ισχυρίζεται η DPAG, ελέγχονται αυστηρά⁽¹⁷⁷⁾.

Εκτίμηση

- (140) Όπως προαναφέρθηκε, οι επίμαχες ταχυδρομικές αποστολές στην παρούσα υπόθεση πρέπει να θεωρηθούν ως κανονικό διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο. Στην υπόθεση GZS & Citicorp, το Δικαστήριο εξέτασε ειδικά το θέμα της άρνησης παροχής υπηρεσίας όταν ο ΔΤΦ παρακρατά, επιβάλλει πρόσθετα τέλη και καθυστερεί τις ταχυδρομικές αποστολές που παραλαμβάνει⁽¹⁷⁸⁾. Το Δικαστήριο θεώρησε ότι:
- «Πράγματι, για να αποφευχθεί η εκ μέρους ενός φορέα όπως η Deutsche Post άσκηση του δικαιώματος επιστροφής των ταχυδρομικών αντικειμένων στον τόπο προελεύσεως, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 25, παράγραφος 3 της συμβάσεως ΠΤΕ, οι αποστολές των αντικειμένων αυτών δεν έχουν άλλη δυνατότητα παρά να εξοφλήσουν ολόκληρο το ποσό των ισχυόντων ταχυδρομικών τελών εσωτερικού.
- Όπως επισήμανε το Δικαστήριο σε σχέση με άρνηση πώλησεως που είχε προβάλει η εταιρεία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση υπό την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης, η συμπεριφορά αυτή είναι αντίθετη προς το σκοπό που διακηρύσσεται στο άρθρο 3, στοιχείο στ), της συνθήκης ΕΚ [...], και αναλύεται στο άρθρο 86, ιδίως στα στοιχεία ββ) και γγ) του άρθρου αυτού...⁽¹⁷⁹⁾»
- (141) Η έννοια της άρνησης παροχής υπηρεσίας δεν περιλαμβάνει μόνο την απόλυτη άρνηση αλλά και καταστάσεις στις οποίες οι δεσπόζουσες επιχειρήσεις εξαρτούν την παροχή υπηρεσίας από όρους που αντικειμενικά δεν είναι εύλογοι. Οι όροι αυτοί μπορεί να είναι η άρνηση παροχής υπηρεσίας με όρους άλλους από αυτούς που ο προμηθευτής γνωρίζει, για αντικειμενικούς λόγους, ότι είναι απαράδεκτοι —τεκμαρτή άρνηση— ή άρνηση προμήθειας βάσει θεμιτών όρων⁽¹⁸⁰⁾.
- (142) Η αντιμετώπιση που επιφυλάσσει η DPAG στο εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο δεν συνιστά απόλυτη άρνηση παροχής των υπηρεσιών της για την προώθηση και την παράδοση του ταχυδρομείου. Για το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο που έχει αναταξινομηθεί ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A, η DPAG εξαρτά την παροχή της υπηρεσίας προώθησης και παράδοσης από τον όρο ο ταχυδρομικός φορέας αποστολής, ο αποστολέας ή ο οργανισμός που έχει την έδρα του στη Γερμανία και τον οποίο η DPAG θεωρεί ως αποστολέα, να συμφωνήσει να καταβάλει το πλήρες τέλος εσωτερικού.
- (143) Στην ουσία, όλο σχεδόν το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο προωθείται και παραδίδεται από την DPAG. Οι αποστολές που κατοικούν στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχουν, στην πράξη, άλλη επιλογή εκτός από τη χρησιμοποίηση του παλαιού μονοπωλιακού ταχυδρομικού φορέα για την παράδοση του ταχυδρομείου τους. Σύμφωνα με τις απόψεις που διατύπωσε το Δικαστήριο, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι πελάτες της DPAG βρίσκονται σε μια τέτοια θέση ώστε, προκειμένου να «διασφαλίσουν» τις ταχυδρομικές αποστολές τους, δεν έχουν άλλη επιλογή από το να καταβάλουν το πλήρες τέλος εσωτερικού. Η άρνηση παροχής των υπηρεσιών προώθησης και παράδοσης με όρους που είναι αποδεκτοί στον αποστολέα και/ή τον ταχυδρομικό φορέα αποστολής ισοδυναμεί με εποικοδομητική άρνηση πώλησης. Συνέπεια αυτής της άρνησης της DPAG είναι η καθυστέρηση των ταχυδρομικών αποστολών για παρατεταμένες χρονικές περιόδους. Οι αντιαγωνιστικές επιπτώσεις μιας εποικοδομητικής άρνησης πώλησης ενισχύονται αισθητά λόγω αυτών των σημαντικών καθυστερήσεων.

⁽¹⁷⁵⁾ Η DPAG αναφέρθηκε στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 1985 στις υποθέσεις 311/84 CBEM/CLT και IPB, Συλλογή 1985, σ. 3261, παράγραφος 26 και της 14ης Φεβρουαρίου 1978 στην υπόθεση 27/76 United Brands/Commission, Συλλογή 1978, σ. 207, παράγραφοι 163, 168 και 203.

⁽¹⁷⁶⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων σ. 37-38.

⁽¹⁷⁷⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 15-16.

⁽¹⁷⁸⁾ Το σκεπτικό του Δικαστηρίου αφορούσε την «άυλη» αναταχυδρόμηση A-B-A και όχι το κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο A-B. Ωστόσο, στην εξεταζόμενη υπόθεση μπορεί να εφαρμοστεί η ανάλυση σχετικά με την άρνηση παροχής υπηρεσίας.

⁽¹⁷⁹⁾ Υπογραμμίσεις της Επιτροπής. DPAG κατά GZS & Citicorp, παράγραφοι 59-60.

⁽¹⁸⁰⁾ Βλέπε απόφαση της Επιτροπής 1999/243/ΕΚ στην υπόθεση αριθ. COMP/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA), ΕΕ L 95 της 9.4.1999, παράγραφος 553.

- (144) Οι ακόλουθες περιπτώσεις —με βάση αποδεικτικά στοιχεία και δηλώσεις από την ίδια DPAG— αποδεικνύουν ότι η DP έχει καθυστερήσει επανειλημμένα την παράδοση κανονικών διασυνοριακών ταχυδρομικών αποστολών ⁽¹⁸¹⁾.
- (145) *Ideas Direct*: Από αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν στην υπόθεση αυτή, είναι σαφές ότι η DPAG κρατούσε λεπτομερή αρχεία σχετικά με όλες τις ταχυδρομικές αποστολές της *Ideas Direct* που διεκπεραίωσε το 1997 και 1998 ⁽¹⁸²⁾. Με βάση τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, μπορούν να συναχθούν τα εξής συμπεράσματα.
- i) Η ταχυδρομική αποστολή του Νοεμβρίου 1996 παρακρατήθηκε από την DPAG το αργότερο στις 4 Νοεμβρίου 1996 και αποδεσμεύθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1996 το νωρίτερο, ήτοι με συνολική καθυστέρηση τουλάχιστον οκτώ ημερών ⁽¹⁸³⁾.
 - ii) Στις 27 Νοεμβρίου 1998, η DPAG απαίτησε την καταβολή συμπληρωματικών τελών από την BPO για 19 ταχυδρομικές αποστολές (συνολικά 258.067 ταχυδρομικά αντικείμενα) της *Ideas Direct*. Οι αποστολές αυτές είχαν παρακρατηθεί από την DPAG για το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιανουαρίου και Σεπτεμβρίου 1998. Όπως προκύπτει από αποδεικτικά στοιχεία, είναι πρόδηλο ότι η DPAG εξέτασε δειγματοληπτικά το περιεχόμενο των ταχυδρομικών αντικειμένων όλων των εν λόγω αποστολών. Η DP —σε ένα πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας— επιβεβαίωσε ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από την DPAG ενώ ήρθε σε επαφή με τους παραλήπτες και το περιεχόμενο των ταχυδρομικών αποστολών επιστράφηκαν στη DPAG από τους παραλήπτες ⁽¹⁸⁴⁾. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η διαδικασία αυτή διαρκεί κατά μέσο όρο τουλάχιστον 5-6 ημέρες. Επίσης απαιτείται πρόσθετος χρόνος για την επεξεργασία και την ενδεχόμενη αποδέσμευση των ταχυδρομικών αποστολών. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω 19 ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για μία περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.
 - iii) Στις 3 Φεβρουαρίου 1999, η DPAG ζήτησε την καταβολή και άλλων συμπληρωματικών τελών από την BPO. Σύμφωνα με την DPAG, παρακρατήθηκαν από την ίδια συνολικά 156.435 ταχυδρομικά αντικείμενα της *Ideas Direct* κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Οκτωβρίου και Δεκεμβρίου 1998 ⁽¹⁸⁵⁾. Από τα αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι η DPAG εξέτασε το περιεχόμενο όλων των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών ⁽¹⁸⁶⁾. Η DPAG επιβεβαίωσε ότι οι ταχυδρομικές αυτές αποστολές παρακρατήθηκαν ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στην DPAG από τους παραλήπτες ⁽¹⁸⁷⁾. Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσο όρο, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.
- (146) *Fidelity Investments*: Από τις πληροφορίες που διαβίβασε η DPAG η BPO το 1999, είναι σαφές ότι η DPAG τηρούσε αναλυτικά αρχεία για όλες τις αποστολές της *Fidelity Investments* τις οποίες διεκπεραίωσε το 1997 και 1998 ⁽¹⁸⁸⁾. Με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία και τις δηλώσεις που πραγματοποίησε η DPAG κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:
- i) Η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαπιστώσει τον αριθμό των αποστολών και τις ακριβείς ημερομηνίες στις οποίες παρακρατήθηκαν και αποδεσμεύθηκαν από τη DPAG οι αποστολές της *Fidelity Investments* που εστάλησαν τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1997. Ο ισχυρισμός τον οποίο η DPAG προέβαλε σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας ότι δεν είναι πλέον σε θέση να γνωρίζει επακριβώς για ποιες αποστολές πρόκειται δεν είναι πιστευτός, δεδομένου ότι είναι γνωστό ότι τηρούσε αναλυτικά στοιχεία για άλλες αποστολές της *Fidelity Investments*. Ωστόσο, η DPAG παραδέχθηκε ότι τον Απρίλιο του 1997 έλαβε συνολικά 24 αποστολές της *Fidelity Investments* και ότι κατά την γνώμη της όλες υπάγονταν στο άρθρο 25 UPU ⁽¹⁸⁹⁾. Σε μια από τις περιπτώσεις αυτές, σύμφωνα με αποδεικτικά στοιχεία του φακέλου, η DPAG χρησιμοποίησε το έντυπο αναταχυδρόμησης για να ειδοποιήσει σχετικά την BPO ⁽¹⁹⁰⁾. Η χρησιμοποίηση του εντύπου αυτού συνεπάγεται αναγκαστικά τον έλεγχο του περιεχομένου της αποστολής προτού καταστεί δυνατό να αναφερθεί το πρόσωπο στη Γερμανία το οποίο η DPAG θεωρεί ότι αποτελεί τον αποστολέα. Όπως προαναφέρεται η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 μέρες κατά μέσο όρο. Απαιτείται δε πρόσθετος χρόνος για τη διεκπεραίωση και την τελική αποδέσμευση του ταχυδρομείου. Η Επιτροπή συνεπώς καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η υπόψη αποστολή παρακρατήθηκε για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.

⁽¹⁸¹⁾ Σημείωση: Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας η DPAG έδωσε επανειλημμένα αντιφατικές πληροφορίες στις διάφορες παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή. Όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά στην υπόθεση αυτή (π.χ. ημερομηνίες αποδέσμευσης και παρακράτησης) η Επιτροπή προσδιόρισε τις ελάχιστες καθυστερήσεις που μπορούν να αποδειχθούν με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία και τις δηλώσεις της DPAG στην παρούσα υπόθεση.

⁽¹⁸²⁾ Βλέπε το σημείο σχετικά με την *Ideas Direct*, στο τμήμα I.E ανωτέρω.

⁽¹⁸³⁾ Βλέπε το σημείο σχετικά με την *Ideas Direct*, στο τμήμα I.E ανωτέρω.

⁽¹⁸⁴⁾ Επιστολή της DPAG στην Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 1.

⁽¹⁸⁵⁾ Η Επιτροπή δεν έχει υπόψη της τον αριθμό των αποστολών οι οποίες αναφέρονταν σε παράρτημα της επιστολής της DPAG. Το παράρτημα αυτό δεν διαβιβάστηκε στην Επιτροπή.

⁽¹⁸⁶⁾ Βλέπε σημείο σχετικά με την *Ideas Direct* — Αναδρομικές απαιτήσεις παραπάνω στο μέρος που ασχολείται με τα πραγματικά περιστατικά.

⁽¹⁸⁷⁾ Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 1

⁽¹⁸⁸⁾ Βλέπε κατάλογος των ταχυδρομικών αποστολών της *Fidelity Investments* που είχαν παρακρατηθεί από την DPAG (έγγραφο 506 και 507 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁸⁹⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 21.

⁽¹⁹⁰⁾ Φαξ της DPAG προς την BPO της 7 Απριλίου 1997 (έγγραφο 60 στο φάκελο της Επιτροπής).

- ii) Στις 11 Δεκεμβρίου 1998 η DPAG έστειλε επιστολή προς την BPO με την οποία απαιτούσε την καταβολή συμπληρωματικών τελών για 118 αποστολές (που περιλάμβαναν συνολικά 275.027 ταχυδρομικά αντικείμενα) της Fidelity Investments οι οποίες λήφθηκαν κατά το δεύτερο εξάμηνο το 1997. Η BPO ειδοποιήθηκε από την DPAG έντεκα μήνες μετά τη λήψη της τελευταίας των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών. Από τα έγγραφα του φακέλου της υπόθεσης προκύπτει σαφώς ότι ελέγχθηκε το περιεχόμενο όλων των εν λόγω αποστολών από την DPAG ⁽¹⁹¹⁾. Η DPAG επιβεβαίωσε, σε πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, ότι αυτές οι ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από τη DPAG ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στη DPAG από τους παραλήπτες ⁽¹⁹²⁾. Όπως προαναφέρθηκε, η διαδικασία επαφής με τους παραλήπτες διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσον όρο. Απαιτείται πρόσθετος χρόνος για την επεξεργασία και την ενδεχόμενη αποδέσμευση των ταχυδρομικών αποστολών. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για μία περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.
- iii) Στις 3 Φεβρουαρίου 1999 η DPAG απαιτήσε την καταβολή περαιτέρω συμπληρωματικών τελών από την BPO, αυτή τη φορά για 224.301 ταχυδρομικά αντικείμενα τα οποία είχε λάβει μεταξύ Οκτωβρίου και Δεκεμβρίου 1998. ⁽¹⁹³⁾ Από έγγραφο στο φάκελο της υπόθεσης προκύπτει ότι η DPAG ήλεγξε δειγματοληπτικά το περιεχόμενο όλων των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών. ⁽¹⁹⁴⁾ Η DPAG επιβεβαίωσε ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από τη DPAG ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στη DPAG από τους παραλήπτες. ⁽¹⁹⁵⁾ Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσον όρο, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.
- iv) Την 1η Μαρτίου 1999, η DPAG έστειλε και άλλη επιστολή προς την BPO, αξιώνοντας την καταβολή συμπληρωματικών τελών για 1 035 837 ταχυδρομικά αντικείμενα της Fidelity Investments τα οποία είχαν ληφθεί από την DPAG μεταξύ Ιανουαρίου και Σεπτεμβρίου 1998. Η BPO ειδοποιήθηκε έξι μήνες μετά τη λήψη της τελευταίας από τις εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές. Από τα αποδεικτικά στοιχεία που υπάρχουν στο φάκελο της Επιτροπής απορρέει ότι η DPAG ήλεγξε δειγματοληπτικά τα περιεχόμενα όλων των εν λόγω ταχυδρομικών αποστολών ⁽¹⁹⁶⁾. Η DPAG επιβεβαίωσε ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν από τη DPAG ενόσω η DPAG ερχόταν σε επαφή δειγματοληπτικά με ορισμένους από τους παραλήπτες και τα περιεχόμενα της εκάστοτε αποστολής επιστρέφονταν στη DPAG από τους παραλήπτες ⁽¹⁹⁷⁾. Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή διαρκεί τουλάχιστον 5-6 ημέρες κατά μέσον όρο, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για περίοδο τουλάχιστον 7 ημερών.
- (147) *Gant*: Με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί στο φάκελο της υπόθεσης και δηλώσεις της ίδιας της DPAG κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συνάγονται τα εξής συμπεράσματα ως προς τα πραγματικά περιστατικά:
- i) Η παρακράτηση από την DPAG το 1996 της ταχυδρομικής αποστολής με τον φθινοπωρινό κατάλογο της *Gant* κοινοποιήθηκε στην BPO στις 16 Σεπτεμβρίου 1996. Η DPAG δεν αποκάλυψε στην Επιτροπή την πραγματική ημερομηνία της παρακράτησης αλλά ισχυρίζεται ότι η εν λόγω αποστολή αποδεσμεύθηκε στις 4 Οκτωβρίου 1996. Δύναται λοιπόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η DPAG καθυστέρησε την εν λόγω ταχυδρομική αποστολή τουλάχιστον επί 18 ημέρες.
- ii) Η ίδια η DPAG ανέφερε στα έντυπα αναταχυδρόμησης ότι δυο αποστολές της *Gant* (συνολικά 2.571 αντικείμενα) που περιείχαν τον φθινοπωρινό κατάλογο του 1998 παρακρατήθηκαν στις 27 και 28 Αυγούστου του 1998. Η BPO ειδοποιήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1998, δηλαδή μετά από 20 ημέρες ⁽¹⁹⁸⁾. Η DPAG αποκάλυψε, σε πολύ μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, ότι οι εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές προωθήθηκαν στις 8 Σεπτεμβρίου 1998 ⁽¹⁹⁹⁾. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι δύο ταχυδρομικές αποστολές παρακρατήθηκαν για τουλάχιστον 11 και 12 ημέρες αντίστοιχα.
- (148) *Multiple Zones*: Βάσει των εγγράφων στο φάκελο της Επιτροπής συνάγεται το εξής συμπέρασμα σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά:
- Στις 11 Φεβρουαρίου 1999 η DPAG ειδοποίησε την BPO για την παρακράτηση ταχυδρομικής αποστολής στις 4 Φεβρουαρίου, δηλαδή επτά ημέρες ενωρίτερα. Παρά το γεγονός ότι η BPO συμφώνησε την ίδια ημέρα να καταβάλει το σχετικό ποσό η DPAG αποδέσμευσε την αποστολή στις 18 Φεβρουαρίου. Συνεπώς η καθυστέρηση ήταν 14 ημέρες.

⁽¹⁹¹⁾ Φαξ από την DPAG προς την BPO, 11 Δεκεμβρίου 1998 (έγγραφο 493-494 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁹²⁾ Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2.

⁽¹⁹³⁾ Η Επιτροπή δεν έχει υπόψη της τον αριθμό των αποστολών οι οποίες αναφέρονταν σε παράρτημα της επιστολής της DPAG. Το παράρτημα αυτό δεν διαβιβάστηκε στην Επιτροπή.

⁽¹⁹⁴⁾ Φαξ της DPAG προς την BPO, 3 Φεβρουαρίου 1999 (έγγραφο 929-930 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁹⁵⁾ Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2.

⁽¹⁹⁶⁾ Φαξ της DPAG προς την BPO, 1 Μαρτίου 1999 (έγγραφο 931-932 στο φάκελο της Επιτροπής).

⁽¹⁹⁷⁾ Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 2.

⁽¹⁹⁸⁾ Βλέπε σημείο σχετικά με την *Gant* — Φθινοπωρινός κατάλογος του 1998 παραπάνω στο μέρος που ασχολείται με τα πραγματικά περιστατικά.

⁽¹⁹⁹⁾ Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή της 18ης Μαΐου 2001, σ. 3.

- (149) Όσον αφορά τις μαζικές ταχυδρομικές αποστολές, ο εύλογος χρόνος παράδοσης έχει αποφασιστική σημασία για τους αποστολείς. Οι αποστολές εξαρτώνται από την αξιοπιστία των ταχυδρομικών φορέων προκειμένου να «κανονίσουν» την παράδοση των ταχυδρομικών αντικειμένων ούτως ώστε να συμπίπτει με άλλες εμπορικές δραστηριότητες. Ως εκ τούτου, οι εμπορικές ταχυδρομικές αποστολές είναι κατά κάποιο τρόπο «αναλώσιμες» δεδομένου ότι μια παρατεταμένη καθυστέρηση μπορεί να μειώσει έως και να ακυρώσει τον εμπορικό αντίκτυπο τους⁽²⁰⁰⁾. Ο «αναλώσιμος» χαρακτήρας των αποστολών τονίζει περαιτέρω την υποχρέωση του μονοπωλιακού φορέα να μη καθυστερεί την παράδοσή τους.
- (150) Ο ταχυδρομικός φορέας προέλευσης στον οποίο ο αποστολέας εμπιστεύεται το πρώτο σκέλος της διασυνοριακής υπηρεσίας (ήτοι τη συλλογή, διαλογή και προώθηση του εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου) μπορεί να υποστεί οικονομική και εμπορική ζημία εάν ο παραλαμβάνων ταχυδρομικός φορέας καθυστερεί την παράδοση του εισερχόμενου ταχυδρομείου για παρατεταμένα χρονικά διαστήματα. Ο αποστέλλων ταχυδρομικός φορέας μπορεί να αναγκαστεί να αποζημιώσει τους πελάτες του ενώ η αξιοπιστία του όσον αφορά τις διασυνοριακές υπηρεσίες τίθεται υπό αμφισβήτηση.
- (151) Δεδομένου ότι η DPAG και η BPO βρίσκονται σε άμεσο μεταξύ τους ανταγωνισμό στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου για εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο, η DPAG έχει σαφώς συμφέρον να εμποδίζει την έγκαιρη παράδοση αποστολών της BPO προς παραλήπτες στη Γερμανία. Εάν γίνει γνωστό ότι οι υπηρεσίες της BPO είναι αναξιόπιστες και ανακριβείς εξαιτίας των συχνών διαταραχών και της επιβολής συμπληρωματικών τελών, οι αποστολές από το Ηνωμένο Βασίλειο είναι πολύ πιθανό να στραφούν στους εκπροσώπους της DPAG στο Ηνωμένο Βασίλειο οι οποίοι είναι σε θέση να προσφέρουν φθηνότερη και περισσότερο αξιόπιστη υπηρεσία. Επιπλέον, οι διεθνικές επιχειρήσεις που διαθέτουν κέντρα ταχυδρόμησης σε κοινοτική κλίμακα θα έχουν κίνητρο να μεταφέρουν τα ευρωπαϊκά κέντρα διανομής στη Γερμανία ή εναλλακτικά να στέλνουν το ταχυδρομείο που απευθύνεται σε γερμανούς παραλήπτες από τη Γερμανία⁽²⁰¹⁾.
- (152) Ο ισχυρισμός της DPAG ότι οι ποιοτικοί στόχοι και το καθεστώς ελέγχου της συμφωνίας REIMS II καθιστούν αδύνατο για την DPAG να καθυστερήσει εσκεμμένα την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου δεν είναι πιστευτός. Πρώτον, οι στόχοι παράδοσης της συμφωνίας REIMS II ισχύουν μόνο για το ταχυδρομείο προτεραιότητας και ένα μεγάλο μέρος των διασυνοριακών ταχυδρομικών ροών αποκλείεται από μαζικές ταχυδρομικές αποστολές. Εμπορικές ταχυδρομικές αποστολές όπως οι περί των ο λόγος, σπάνια αποστέλλονται με προτεραιότητα. Δεύτερον, η ποιότητα των υπηρεσιών παράδοσης των μελών της REIMS II ελέγχεται κατ'έτος με την αποστολή ορισμένων ταχυδρομικών αντικειμένων ελέγχου που περιέχουν αναμεταδότη ο οποίος επιτρέπει την ιχνηλάτησή τους. Το 1999 εστάλησαν συνολικά 1 224 ταχυδρομικά αντικείμενα ελέγχου από το Ηνωμένο Βασίλειο στη Γερμανία και το 2000 άλλα 1 290, κατά τα λεγόμενα της DPAG⁽²⁰²⁾. Συγκρίνοντας τον περιορισμένο αριθμό των ταχυδρομικών αντικειμένων ελέγχου με τον συνολικό όγκο του διασυνοριακού ταχυδρομείου που αποστέλλεται από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τη Γερμανία κάθε χρόνο, προκύπτει ότι οι καθυστερήσεις που περιγράφονται στην προκειμένη περίπτωση θα είχαν μόνον οριακό αντίκτυπο στους ποιοτικούς στόχους που θεσπίζει η συμφωνία REIMS II. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς της συμφωνίας REIMS II θα είχε πολύ περιορισμένο αντίκτυπο στη συμπεριφορά της DPAG από την άποψη αυτή.

Συμπέρασμα

- (153) Όσον αφορά τις ταχυδρομικές αποστολές των τεσσάρων εταιρειών ως προς τις οποίες αποδείχθηκε ότι οι αποστολές τους είχαν την έδρα τους εντός της Γερμανίας (Ideas Direct, Fidelity Investments, Gant και Multiple Zones), η DPAG δεν είχε λόγους να καθυστερεί την αποδέσμευσή τους πέραν του απολύτως αναγκαίου χρόνου που απαιτείται για την εξακρίβωση του αποστολέα. Το αντεπιχείρημα της DPAG ότι οι εν λόγω καθυστερήσεις οφείλονται κατά ένα μέρος στην αδυναμία της BPO να ανταποκριθεί στις αξιώσεις της DPAG δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση δεδομένου ότι οι αξιώσεις ήταν καθαυτές, αδικαιολόγητες. Οι όροι με τους οποίους η DPAG θα παρέχει τις υπηρεσίες προώθησης και παράδοσης αυτών των ταχυδρομικών αποστολών ισοδυναμεί με τεκμαρτή άρνηση παροχής υπηρεσιών από πλευράς της. Ο αρνητικός αντίκτυπος της κατάστασης αυτής επιβαρύνθηκε από τις επακόλουθες καθυστερήσεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι καθυστερήσεις αυτές διήρκεσαν αρκετά ούτως ώστε να εξασθενήσουν σε μεγάλο βαθμό τον εμπορικό αντίκτυπο των υπόψη ταχυδρομικών αποστολών.

⁽²⁰⁰⁾ Βλέπε σημείο σχετικά με τις Gant και Multiple Zones παραπάνω στο τμήμα I.E ανωτέρω.

⁽²⁰¹⁾ Βλέπε σημείο σχετικά με την Fidelity Investments παραπάνω στο τμήμα I.E ανωτέρω.

⁽²⁰²⁾ Επιστολή της DPAG προς την Επιτροπή, 11 Δεκεμβρίου 2000, σ. 7.

- (154) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η DPAG καταχράστηκε τη δεσπόζουσα θέση της στη γερμανική αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου αρνούμενη να παραδώσει τις εν λόγω ταχυδρομικές αποστολές παρά μόνον εφόσον ο αποστολέας ή ο αποστέλλων ταχυδρομικός φορέας συμφωνούσε να καταβάλει στο ακέραιο τα ταχυδρομικά τέλη εσωτερικού. Με τον τρόπο αυτό, η DPAG de facto αρνείτο να παράσχει υπηρεσίες προώθησης και παράδοσης. Τα αρνητικά αποτελέσματα της καταχρηστικής αυτής συμπεριφοράς ενισχύθηκαν από το γεγονός ότι η DPAG καθυστέρησε την παράδοση του ταχυδρομείου για χρονικά διαστήματα αρκετά παρατεταμένα ούτως ώστε να εξασθενεί σημαντικά ο εμπορικός αντίκτυπος των ταχυδρομικών αποστολών. Η Επιτροπή κρίνει ότι η συμπεριφορά αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ.

Επιβολή μη δίκαιων τιμών πώλησης

- (155) Το Δικαστήριο των ΕΚ αποφάνθηκε ότι μια τιμή η οποία διαπιστώνεται ότι είναι υπερβολική σε σχέση με την οικονομική αξία ενδέχεται να παραβαίνει το άρθρο 82 εφόσον έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση του παράλληλου εμπορίου ή την αθέμιτη εκμετάλλευση των πελατών ⁽²⁰³⁾.
- (156) Τα τέλη εσωτερικού στη Γερμανία για ταχυδρομείο προτεραιότητας στο πρώτο κλιμάκιο βάρους ανέρχονται σήμερα σε 0,56 ευρώ ⁽²⁰⁴⁾. Η τρέχουσα τιμή άρχισε να ισχύει από 1ης Σεπτεμβρίου 1997. Η προηγούμενη τιμή, 0,51 ευρώ, ίσχυσε επί οκτώ έτη ⁽²⁰⁵⁾. Ως μέλος της συμφωνίας REIMS II η DPAG υποστήριξε ότι το μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομικού αντικειμένου στον παραλήπτη για την αντίστοιχη κατηγορία υπολογίζεται σε 80 % των τελών εσωτερικού. Βάσει της τρέχουσας τιμής και του εκτιμώμενου κόστους που υπέβαλε η DPAG ως μέλος της συμφωνίας REIMS II, το μέσο κόστος υπολογίζεται σε 0,45 ευρώ ⁽²⁰⁶⁾. Για το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο η DPAG θεωρεί ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A η DPAG χρεώνει τα πλήρη τέλη εσωτερικού (0,56 ευρώ) — τιμή η οποία υπερβαίνει το εκτιμώμενο μέσο κόστος κατά 25 %.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

- (157) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αναφέρθηκε στην απόφαση της υπόθεσης GZS & Citicorp υποστηρίζοντας ότι η χρέωση των πλήρων τελών εσωτερικού μείον τα καταληκτικά τέλη για την προώθηση και παράδοση αναταχυδρόμησης A-B-A δεν αντιβαίνει το άρθρο 82 της συνθήκης. Η DPAG επανέλαβε την άποψή της ότι οι ταχυδρομικές αποστολές στην προκειμένη περίπτωση παραλληλίζονται με εκείνες που εξέτασε το Δικαστήριο των ΕΚ. Δεδομένου ότι όλες οι υπόψη ταχυδρομικές αποστολές έχουν κατά την άποψη της DPAG γερμανούς αποστολείς, δεν είναι δυνατόν να υφίσταται παράβαση του άρθρου 82 ⁽²⁰⁷⁾.
- (158) Η DPAG υποστήριξε ότι, για την ίδια, το μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ανέρχεται τουλάχιστον στο 80 % των τελών εσωτερικού. Το ποσοστό αυτό το οποίο η DPAG και τα άλλα μέλη της συμφωνίας REIMS II αναφέρουν στην κοινοποίησή τους προς την Επιτροπή, αντιπροσωπεύει το μέσο όρο του εκτιμώμενου κόστους όλων των μερών της εν λόγω συμφωνίας. Η DPAG ισχυρίζεται ότι ο μέσος αυτός όρος δεν μπορεί να χρησιμεύσει για τον υπολογισμό του κόστους της.

Εκτίμηση

- (159) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ, το κατά πόσο μια τιμή είναι δίκαιη διαπιστώνεται με τη σύγκριση της τιμής με την οικονομική αξία του παρεχόμενου αγαθού ή υπηρεσίας. Μια τιμή που καθορίζεται σε επίπεδο το οποίο δεν βρίσκεται σε λογική σχέση με την οικονομική αξία της παρεχόμενης υπηρεσίας πρέπει να θεωρηθεί καθεαυτή ως υπερβολική δεδομένου ότι έχει ως αποτέλεσμα την αθέμιτη εκμετάλλευση των πελατών ⁽²⁰⁸⁾. Σε μια αγορά ανοικτή στον ανταγωνισμό ο έλεγχος αυτός γίνεται με τη σύγκριση της τιμής του δεσπόζοντα φορέα με τις τιμές που χρεώνουν οι ανταγωνιστές. Εξαιτίας του εκτενούς μονοπωλίου της DPAG, η σύγκριση αυτή δεν είναι δυνατή στην προκειμένη περίπτωση. Επιπλέον, η DPAG μόλις πρόσφατα εισήγαγε ένα διαφανές λογιστικό σύστημα εσωτερικής κοστολόγησης με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν αξιόπιστα στοιχεία για την περίοδο στην οποία αναφέρεται η παρούσα απόφαση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προβεί σε αναλυτική ανάλυση του μέσου κόστους της DPAG για τις υπόψη υπηρεσίες κατά το υπό εξέταση χρονικό διάστημα ⁽²⁰⁹⁾. Συνεπώς πρέπει να χρησιμοποιηθεί διαφορετικό μέτρο.

⁽²⁰³⁾ Απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 1975 στην υπόθεση 26/75, General Motors κατά Επιτροπής, Συλλογή 1975, σ. 367.

⁽²⁰⁴⁾ DEM 1,10.

⁽²⁰⁵⁾ DEM 1,00. Πηγή: Δελτίο Τύπου της DPAG της 1ης Αυγούστου 1997 όπως δημοσιεύθηκε στον ιστοκόμβο της DPAG.

⁽²⁰⁶⁾ DEM 0,88.

⁽²⁰⁷⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 38-39.

⁽²⁰⁸⁾ General Motors, βλ. επε ανωτέρω· United Brands κατά Επιτροπής, βλ. επε ανωτέρω.

⁽²⁰⁹⁾ REIMS II. Τα μέρη ανέλαβαν τη δέσμευση να εισαγάγουν, μέχρι τα τέλη του 1999, ένα διαφανές σύστημα κοστολόγησης.

- (160) Στην κοινοποίηση της συμφωνίας REIMS II προς την Επιτροπή, η DPAG και τα άλλα μέρη της συμφωνίας υποστήριξαν ότι το μέσο κόστος προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου (συν ένα λογικό περιθώριο κέρδους) είναι κατά προσέγγιση 80 % των τελών εσωτερικού⁽²¹⁰⁾. Στην απόφαση της σχετικά με τη συμφωνία REIMS II, η Επιτροπή δέχθηκε —απουσία αξιόπιστων στοιχείων κόστους— την αρχή της σύνδεσης των καταληκτικών τελών με τα τέλη εσωτερικού και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι —υπό τις συνθήκες που επικρατούσαν την εποχή εκείνη— τα τέλη εσωτερικού αντιπροσώπευαν το καταλληλότερο μέτρο αξιολόγησης του κόστους παράδοσης⁽²¹¹⁾.
- (161) Η DPAG δεν τεκμηρίωσε τον ισχυρισμό της ότι το μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, κατά την εκτίμησή της, στην πραγματικότητα υπερβαίνει το 80 % το οποίο η DPAG ως μέλος της συμφωνίας REIMS II είχε παλαιότερα υποβάλει στην Επιτροπή, ούτε ανέφερε το ποσοστό το οποίο η ίδια θεωρεί ως ακριβέστερο για τη Γερμανία.
- (162) Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης και απουσία αξιόπιστων στοιχείων κοστολόγησης, η Επιτροπή κρίνει ότι το εκτιμώμενο μέσο κόστος παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ως ποσοστό των τελών εσωτερικού σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλαν η DPAG και τα υπόλοιπα μέρη της συμφωνίας REIMS II στην κοινοποίησή τους προς την Επιτροπή, δύναται να χρησιμεύσει ως μέτρο για την εκτίμηση του κόστους της DPAG στην προκειμένη περίπτωση. Όπως προαναφέρεται η DPAG χρεώνει την πλήρη τιμή εσωτερικού (0,56 ευρώ) για αντικείμενα τα οποία η ίδια κατέταξε στην κατηγορία της αναταχυδρόμησης A-B-A, δηλαδή τιμή η οποία υπερβαίνει κατά 25 % το εκτιμώμενο μέσο κόστος καθώς και την εκτιμώμενη οικονομική αξία της εν λόγω υπηρεσίας. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι ταχυδρομικές υπηρεσίες και ιδίως οι μαζικές αποστολές που εξετάζονται εν προκειμένω περιλαμβάνουν την επεξεργασία και την αποστολή μεγάλων όγκων, για τους οποίους το περιθώριο κέρδους ανά αντικείμενο είναι περιορισμένο. Το 1997 το περιθώριο κέρδους ανά αντικείμενο ήταν 3 %⁽²¹²⁾.
- (163) Τα μέρη της συμφωνίας REIMS II δεν υπέβαλαν πιστευτά στοιχεία ότι το 80 % των τελών εσωτερικού αποτελεί αξιόπιστη προσέγγιση του μέσου κόστους παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Από άλλες συμφωνίες για τα καταληκτικά τέλη απορρέει ότι το μέσο κόστος είναι στην πραγματικότητα χαμηλότερο. Η σκανδιναβική συμφωνία καταληκτικών τελών καθώς και η διμερής συμφωνία για τα καταληκτικά τέλη μεταξύ του ολλανδικού και του σουηδικού ΔΤΦ, καθορίζουν αμφότερες τα καταληκτικά τέλη στο 70 % των τελών εσωτερικού⁽²¹³⁾. Συνεπώς, η Επιτροπή τήρησε επιφυλακτική στάση και δήλωσε ότι τα μέρη δεν είχαν καταθέσει πειστικές αποδείξεις που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τα καταληκτικά τέλη πρέπει να καθοριστούν στο 80 % των τελών εσωτερικού. Η Επιτροπή ανέφερε ότι:
- «Το ανώτατο επίπεδο καταληκτικών τελών που επιτρέπεται δυνάμει της παρούσας απόφασης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 70 % των εγχώριων τιμών, ποσοστό το οποίο δε φαίνεται να είναι παράλογο⁽²¹⁴⁾»
- (164) Εάν ως μέτρο της οικονομικής αξίας της υπό εξέταση υπηρεσίας ληφθεί το ποσοστό 70 %, η τιμή που χρεώνει η DPAG (0,56 ευρώ) υπερβαίνει κατά 43 % συνεκτιμώμενη οικονομική αξία της υπηρεσίας (0,39 ευρώ)⁽²¹⁵⁾.
- (165) Η Sweden Post, όπως η DPAG, είναι ταχυδρομικός φορέας που εφαρμόζει υψηλές τιμές και αναπτύσσει δραστηριότητα σε ένα ακριβό κράτος μέλος. Οι γεωγραφικές συνθήκες που επικρατούν στη Σουηδία (δηλαδή μια μεγάλη αλλά μη πυκνοκατοικημένη χώρα) σε σχέση με εκείνες που επικρατούν στη Γερμανία αποτελούν ένδειξη ότι το κόστος παράδοσης πρέπει να είναι υψηλότερο στη Σουηδία από ό,τι στη Γερμανία. Παρά το γεγονός αυτό, τα καταληκτικά τέλη που ανέρχονται στο 70 % των τελών εσωτερικού στη Σουηδία αρκούν για να καλύψουν το κόστος παράδοσης της Sweden Post. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός αυτό, ο ατεκμηρίωτος ισχυρισμός της DPAG ότι το κόστος παράδοσης που έχει για το εισερχόμενο διασυνοριακό επιστολικό ταχυδρομείο πρέπει να υπερβαίνει το 80 % των τελών εσωτερικού που χρεώνει, δεν είναι πιστευτός.

Συμπέρασμα

- (166) Ελλείψει άλλων ουσιαστικών αποδείξεων ότι η μέση οικονομική αξία της παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στους γερμανούς παραλήπτες υπερβαίνει τα 0,45 ευρώ (80 % των τελών εσωτερικού), η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η τιμή που χρεώνει η DPAG για εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο το οποίο θεωρεί ότι συνιστά «οιονεί» αναταχυδρόμηση A-B-A (0,56 ευρώ) υπερβαίνει τη μέση οικονομική αξία της υπηρεσίας αυτής τουλάχιστον κατά 25 %.

⁽²¹⁰⁾ REIMS II.

⁽²¹¹⁾ REIMS II, παράγραφος 86.

⁽²¹²⁾ Modelling and Quantifying Scenarios for Liberalisation, μελέτη της MMD για την Επιτροπή, Φεβρουάριος 1999, σ. 44.

⁽²¹³⁾ Η Σκανδιναβική συμφωνία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 30 Μαρτίου 2000 (υπόθεση COMP/37.848). Η διμερής συμφωνία για τα καταληκτικά τέλη κοινοποιήθηκε από τις Sweden Post και PTT Post στις 8 Ιουλίου 1998 (υπόθεση COMP/37.142). Η υπόθεση έκλεισε με την αποστολή διοικητικής επιστολής προς τα μέρη σχετικά με την αδυναμία εφαρμογής του άρθρου 81, στις 18 Σεπτεμβρίου 1998.

⁽²¹⁴⁾ REIMS II, παράγραφος 88.

⁽²¹⁵⁾ DEM 0,77.

- (167) Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη το μονοπωλιακό καθεστώς της DPAG καθώς και τις ιδιαιτερότητες των ταχυδρομικών υπηρεσιών, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα τέλη που χρεώνει η DPAG δεν έχουν επαρκή ή λογική σχέση με το πραγματικό κόστος ή την πραγματική αξία της παρεχόμενης υπηρεσίας. Συνεπώς, με την τιμολογιακή πολιτική της η DPAG εκμεταλλεύεται σε υπερβολικό βαθμό τους πελάτες της και συνεπώς πρέπει να θεωρηθεί ότι εφαρμόζει μια μη δίκαιη τιμή πώλησης, κατά την έννοια του άρθρου 82. Τέλος, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η DPAG καταχράστηκε τη δεσπόζουσα θέση της στη γερμανική αγορά για την προώθηση και παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου επιβάλλοντας στους πελάτες της μη δίκαιη τιμή πώλησης ίση προς τα πλήρη ταχυδρομικά τέλη εσωτερικού. Η επιβολή των τιμών αυτών δεν δικαιολογείται αντικειμενικά. Ως εκ τούτου η DPAG παραβαίνει το άρθρο 82 της συνθήκης και ιδιαίτερα την υποπαράγραφο (α) της δευτέρας παραγράφου.

Περιορισμός της παραγωγής, των αγορών και της τεχνικής ανάπτυξης

- (168) Η κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης μιας επιχείρησης μπορεί να συνίσταται στον περιορισμό της παραγωγής, των αγορών ή της τεχνικής ανάπτυξης εις βάρος των καταναλωτών. Συνεπάγεται ότι μια δεσπόζουσα επιχείρηση η οποία περιορίζει την παροχή μιας συγκεκριμένης υπηρεσίας, εις βάρος εκείνων που επιθυμούν να την έχουν, δύναται να παραβαίνει το άρθρο 82 ⁽²¹⁶⁾. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει μόνο στις περιπτώσεις που η δεσπόζουσα επιχείρηση, με μονοπωλιακό τρόπο, μειώνει τη δική της παραγωγή προκειμένου να αυξήσει τα έσοδά της από την επακόλουθη αύξηση των τιμών, αλλά επίσης και στις περιπτώσεις που οι ενέργειες της δεσπόζουσας επιχείρησης περιορίζουν τις δραστηριότητες άλλων επιχειρήσεων ⁽²¹⁷⁾.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

- (169) Στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η DPAG αρνήθηκε ότι περιορίσε την παροχή των υπηρεσιών της καθ' οιονδήποτε τρόπο και αντέταξε το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή δεν είχε υποβάλει αποδείξεις προς τούτο. Η DPAG ζητά μόνο τα ποσά τα οποία δικαιούται βάσει του άρθρου 25 της UPU 1989 και του άρθρου 25 της UPU 1994. Ακόμη και αν προέκυψαν περιορισμοί στη βρετανική αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ως αποτέλεσμα της συμπεριφοράς της, οι ενέργειες της, ωστόσο, ήταν δικαιολογημένες βάσει του προαναφερθέντος άρθρου και των διαδικασιών που είχαν συμφωνηθεί μεταξύ της ίδιας και της BPO ⁽²¹⁸⁾.

Εκτίμηση

- (170) Το Δικαστήριο των ΕΚ σε παλαιότερη υπόθεση αποφάνθηκε ότι ορισμένοι διακανονισμοί ενδέχεται να περιορίζουν τις αγορές εις βάρος των καταναλωτών υπό την έννοια του άρθρου 82, εφόσον περιορίζουν τις δυνατότητες των ανταγωνιστών να ασκήσουν ανταγωνισμό στη δεσπόζουσα επιχείρηση ⁽²¹⁹⁾. Στην απόφασή της στην υπόθεση *British Telecommunications* —η οποία αφορούσε διατάξεις που περιορίζαν την αναμετάδοση μηνυμάτων τηλετύπου— η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εν λόγω διατάξεις συστούσαν κατάχρηση του άρθρου 82 δεδομένου ότι: «περιορίζει τις δραστηριότητες των φορέων μεταδόσεως μηνυμάτων βλάπτοντας τους πελάτες που βρίσκονταν σε άλλα Κράτη μέλη της ΕΟΚ... ⁽²²⁰⁾»
- (171) Η Επιτροπή συνέχισε ότι ένας τέτοιος περιορισμός: «...διότι περιορίζει και την εξέλιξη μιας νέας αγοράς και τη χρήση νέας τεχνολογίας, βλάπτοντας τους χειριστές αναμεταδόσεως και τους πελάτες τους, οι οποίοι, με τον τρόπο αυτό εμποδίζονται να χρησιμοποιούν με επαρκέστερο τρόπο τα συστήματα τηλεπικοινωνιών που υπάρχουν ⁽²²¹⁾.»
- (172) Η Επιτροπή σε παλαιότερη περίπτωση αποφάνθηκε ότι η άσκηση, από μέρους μιας δεσπόζουσας επιχείρησης, έμμεσων πιέσεων επί ενός ανταγωνιστή να αυξήσει τις τιμές του δύναται να ληφθεί ως επιθυμία της δεσπόζουσας επιχείρησης να περιορίσει την παραγωγή, τη διάθεση ή την τεχνολογική ανάπτυξη επί ζημία των καταναλωτών ⁽²²²⁾.
- (173) Όπως προαναφέρεται, το Δικαστήριο των ΕΚ κατέληξε στο εξής συμπέρασμα στην απόφαση που εξέδωσε για την υπόθεση *GZS & Citicorp*.

«Όπως επισήμανε το Δικαστήριο σε σχέση με άρνηση πωλήσεως που είχε προβάλει η εταιρία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση υπό την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης, η συμπεριφορά αυτή είναι αντίθετη προς τον σκοπό που διακηρύσσεται στο άρθρο 3, στοιχείο στ, της συνθήκης ΕΚ [...] και αναλύεται στο άρθρο 86, ιδίως στα στοιχεία β) και γ) του άρθρου αυτού ... ⁽²²³⁾»

⁽²¹⁶⁾ Höfner und Elser, όπως ανωτέρω, παράγραφος 30.

⁽²¹⁷⁾ Βλέπε απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1975, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 40-48, 50, 54-56, 111, 113 και 114-173, *Coöperatieve Vereniging (Suiker Unie) UA* και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1975, σ. 1663, παράγραφοι 398, 526· απόφαση της 6ης Απριλίου 1995, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-241/91 P και C-242/91 P, *Radio Telefís Eirann («RTE»)* και *Independent Television Publications Ltd (ITP)* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-0743.

⁽²¹⁸⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 39.

⁽²¹⁹⁾ *Suiker Unie*, όπως ανωτέρω, παράγραφος 526.

⁽²²⁰⁾ Απόφαση 82/861/ΕΟΚ της Επιτροπής, *British Telecommunications*, υπόθεση COMP/29.877, ΕΕ L 360 της 21.12.1982, σ. 36, παράγραφος 30.

⁽²²¹⁾ *British Telecommunications*, όπως ανωτέρω, παράγραφος 34.

⁽²²²⁾ Απόφαση της Επιτροπής, *London European/Sabena*, υπόθεση COMP/32.318, ΕΕ L 317 της 24.11.1988, σ. 47, παράγραφοι 29-30.

⁽²²³⁾ Υπογράμμιση από την Επιτροπή. *GZS & Citicorp*, όπως ανωτέρω, παράγραφοι 59-60.

- (174) Με τον τρόπο αυτόν, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατέστησε σαφές ότι ο περιορισμός της παράδοσης ταχυδρομείου ο οποίος έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση των εμπορικών δραστηριοτήτων των αποστολέων στην επικράτεια του παραλαμβάνοντος ταχυδρομικού φορέα καθώς και των δραστηριοτήτων του αποστέλλοντος ταχυδρομικού φορέα ενδέχεται να συνιστά κατάχρηση κατά την έννοια του άρθρου 82 της συνθήκης.
- (175) Όπως προαναφέρεται, οι επίμαχες αποστολές από την Ideas Direct, Fidelity Investments, την Gant και την Multiple Zones προέρχονταν όλες από αποστολές που είχαν την έδρα τους εντός της Γερμανίας. Το επιχείρημα της DPAG ότι οι καθυστερήσεις οφείλονταν εν μέρει στις διαδικασίες που είχαν συμφωνηθεί μεταξύ DPAG και BPO δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση. Πρώτον, οι κανονισμοί αυτοί ήταν άμεση απόρροια της εμμονής της DPAG σε αδικαιολόγητες αξιώσεις. Δεύτερον, η DPAG ήταν εκείνη που επέβαλε τους διακανονισμούς αυτούς στην BPO. Εξαιτίας του γεγονότος ότι η DPAG αρνείτο να παραδώσει το ταχυδρομείο αν δεν εκπληρούντο οι παράλογες απαιτήσεις της, η BPO δεν είχε άλλη λύση από το να ενδώσει στις απαιτήσεις της DPAG.
- (176) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η Επιτροπή θεωρεί ότι βραχυπρόθεσμα οι παρακρατήσεις, τα συμπληρωματικά τέλη και οι καθυστερήσεις περιορίζουν άμεσα την παραγωγή στη γερμανική αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου. Τα συμπληρωματικά τέλη που επιβάλλονται στους αποστέλλοντες ταχυδρομικούς φορείς και —άμεσα ή έμμεσα— στους αποστολείς οδηγούν σε αδικαιολόγητη αύξηση του κόστους. Συνεπώς, η συμπεριφορά της DPAG επηρεάζει αρνητικά τους αποστολείς, τον αποστέλλοντα ταχυδρομικό φορέα και, σε τελική ανάλυση, τους καταναλωτές.
- (177) Μακροπρόθεσμα, οι μη ικανοποιημένοι πελάτες αποθαρρύνονται από τη χρήση ταχυδρομικών φορέων στη Βρετανία για ταχυδρομείο που απευθύνεται σε τελικούς προορισμούς στη Γερμανία, εξαιτίας των συχνών διαταραχών και την επακόλουθη χειροτέρευση της ποιότητας της εξυπηρέτησης. Η DPAG ασκεί έμμεσες πιέσεις στους ταχυδρομικούς φορείς της Γερμανίας να αυξήσουν τις τιμές τους. Προκειμένου να αντισταθμίσουν την αύξηση του κόστους, οι ταχυδρομικοί φορείς του Ηνωμένου Βασιλείου θα πρέπει να αυξήσουν σημαντικά τις τιμές τους για διασυνοριακό ταχυδρομείο μεταξύ Ηνωμένου Βασιλείου και Γερμανίας. Ως εκ τούτου, η DPAG περιορίζει την παραγωγή υπηρεσιών εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Συμπέρασμα

- (178) Όσον αφορά τη διεκπεραίωση από μέρους της DPAG διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου προερχόμενου από το Ηνωμένο Βασίλειο, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η DPAG: i) περιορίζει την παραγωγή υπηρεσιών στη γερμανική αγορά προώθησης και παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου εις βάρος των καταναλωτών και ii) περιορίζει τις δυνατότητες των ταχυδρομικών φορέων να ανταγωνιστούν στη βρετανική αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που προορίζεται για τη Γερμανία εις βάρος των καταναλωτών. Συνεπώς από την άποψη αυτή, η συμπεριφορά της DPAG συνιστά παράβαση του άρθρου 82 της συνθήκης και ιδίως της υποπαραγράφου β) της δεύτερης παραγράφου.

ΣΤ. Επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών

- (179) Οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών επηρεάζονται εξαιτίας του διεθνούς χαρακτήρα του διασυνοριακού ταχυδρομείου.

Ζ. Άρθρο 86 παράγραφος 2 της συνθήκης

- (180) Στο βαθμό που οι ταχυδρομικοί φορείς υπέχουν καταστατική υποχρέωση να παρέχουν ορισμένες υπηρεσίες δύναται να θεωρηθούν ότι είναι επιχειρήσεις επιφορτισμένες με την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2 της συνθήκης. Όταν συμβαίνει αυτό, οι κανόνες ανταγωνισμού ισχύουν μόνο στο βαθμό που αυτό δεν εμποδίζει την άσκηση των συγκεκριμένων καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί. Ωστόσο, η παρέκκλιση του άρθρου 86 παράγραφος 2 δεν ισχύει όταν η ανάπτυξη του εμπορίου επηρεάζεται σε βαθμό που αντιβαίνει τα συμφέροντα της Κοινότητας.

Επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την DPAG

- (181) Πριν εκδοθεί η δήλωση αιτιάσεων της Επιτροπής στις 25 Μαΐου 2000, η DPAG δεν, σε καμία περίπτωση, επικαλέσθηκε την παρέκκλιση του άρθρου 86 παράγραφος 2 ως δικαιολογία για τη συμπεριφορά της στην προκειμένη περίπτωση. Ωστόσο, στην απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων της Επιτροπής η DPAG άλλαξε στάση και ισχυρίστηκε ότι η DPAG πάντοτε επικαλείται τη διάταξη αυτή σε σχετικές περιπτώσεις. Τη διάταξη αυτή επικαλέσθηκε η DPAG και στην υπόθεση GZS/Citicoorp και ιδιαίτερα στην περίπτωση των ταχυδρομικών αποστολών της Citicoorp οι οποίες, κατά τη γνώμη της DPAG, δεν διέφεραν από τις ταχυδρομικές αποστολές τις οποίες αφορά η παρούσα υπόθεση.
- (182) Στην απόφασή του στην υπόθεση GZS/Citicoorp το Δικαστήριο των ΕΚ καταλήγει ότι εφόσον δεν υπάρχει σύστημα καταληκτικών τελών που να καλύπτει το κόστος του παραλαμβάνοντα ΒΡΟ, η εφαρμογή του άρθρου 25 UPU 1989 παραμένει ένα χρήσιμο εργαλείο το οποίο η DPAG δύναται να χρησιμοποιήσει προκειμένου να παράσχει τις υπηρεσίες της οι οποίες έχουν γενικό οικονομικό συμφέρον. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν δύναται να χρησιμοποιήσει το άρθρο 82 κατά τρόπο που να περιορίζει τις δυνατότητες της DPAG να χρεώνει τα πλήρη τέλη εσωτερικού επικαλούμενη το άρθρο 25 UPU⁽²²⁴⁾.

Εκτίμηση

- (183) Η DPAG πρέπει να θεωρηθεί ως επιχείρηση επιφορτισμένη με την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 86 παράγραφος 2 της συνθήκης. Όπως προαναφέρεται, οι αποστολές των επίμαχων ταχυδρομικών αποστολών στην προκειμένη περίπτωση δεν εδρεύουν στη Γερμανία. Συνεπώς, το σκεπτικό του Δικαστηρίου των ΕΚ στην απόφαση GZS/Citicoorp όσον αφορά το άρθρο 86 παράγραφος 2 δεν σχετίζεται με την παρούσα υπόθεση. Η παρούσα απόφαση δεν περιορίζει το δικαίωμα της DPAG να επικαλείται δικαιολογημένα το άρθρο 25 της UPU 1994 ή το άρθρο 43 της UPU 1999.
- (184) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η DPAG θα μπορούσε να βασιστεί στο άρθρο 86 παράγραφος 2 εάν ήταν σε θέση να αποδείξει, με διαφανή, αναλυτική και αξιόπιστη εσωτερική κοστολόγηση καθώς και με αντικειμενικά και αξιόπιστα στοιχεία όσον αφορά την αγορά, ότι η εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στην προκειμένη περίπτωση θα παρεμπόδιζε τις δραστηριότητες της σε βαθμό που θα υπονόμειε την οικονομική ισορροπία της παρεχόμενης καθολικής υπηρεσίας. Η DPAG δεν απέδειξε με ποιο τρόπο και σε ποιο βαθμό θα επηρεάζονταν η οικονομική της ισορροπία.
- (185) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ικανότητα της DPAG να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει όσον αφορά την παροχή οικονομικής υπηρεσίας δεν θα υπονομεύονταν από την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στην προκειμένη περίπτωση. Πρώτον, το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από τη Βρετανία παράγει μόνον ένα κλάσμα των συνολικών εσόδων της DPAG. Δεύτερον, τα ταχυδρομικά τέλη στη Γερμανία είναι υψηλά και το τμήμα επιστολικών υπηρεσιών της DPAG είναι εξαιρετικά κερδοφόρο⁽²²⁵⁾. Τρίτον, η συνολική οικονομική ισχύς της DPAG είναι αξιόλογη.
- (186) Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή κρίνει ότι η καταχρηστική συμπεριφορά της DPAG έχει τέτοια έκταση που επηρεάζει την ανάπτυξη του εμπορίου σε βαθμό που αντιβαίνει το συμφέρον της Κοινότητας. Για τον λόγο αυτόν και μόνο, δεν μπορεί να ισχύσει η παρέκκλιση του άρθρου 86 παράγραφος 2.

Η. Άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 17

- (187) Δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού αριθ. 17 εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, κατόπιν αιτήσεως ή αυτεπαγγέλτως, ότι υφίσταται παράβαση των διατάξεων του άρθρου 82 της συνθήκης, δύναται να υποχρεώσει με απόφαση τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις να παύσουν τη διαπιστωθείσα παράβαση.
- (188) Ο «ορισμός του "ουσιαστικού" αποστολέα» όπως τον ερμηνεύει η DPAG στην προκειμένη υπόθεση καθώς και τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή του ορισμού αυτού, δεν συμβιβάζονται με την κοινοτική νομοθεσία. Η καταχρηστική συμπεριφορά που περιγράφηκε ανωτέρω άρχισε να εφαρμόζεται τουλάχιστον από τον Σεπτέμβριο του 1996, χρονικό σημείο κατά το οποίο υπάρχουν αποδείξεις στην παρούσα υπόθεση ότι η DP παρακράτησε, καθυστέρησε και επέβαλε συμπληρωματικά τέλη στο κανονικό διασυνοριακό ταχυδρομείο⁽²²⁶⁾. Το μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ των μερών του Οκτωβρίου 2000 δεν ικανοποιητική λύση για τη μελλοντική διεκπεραίωση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου της DPAG⁽²²⁷⁾. Παρόλο που οι καθυστερήσεις είναι πιθανό να είναι λιγότερο συχνές στο μέλλον λόγω του μνημονίου συμφωνίας, η DPAG εξακολουθεί να αξιώνει την καταβολή συμπληρωματικών τελών για ταχυδρομικές αποστολές τις οποίες χαρακτηρίζει η ίδια ως «οιονεί» αναταχυδρόμηση Α-Β-Α. Οι δεσμεύσεις που υποβλήθηκαν από την DPAG την 1η Ιουνίου 2001 δεν θέτουν άμεσο τέρμα στην παραβίαση που περιγράφηκε ανωτέρω⁽²²⁸⁾. Συνεπώς, η κατάχρηση πρέπει να θεωρηθεί ότι συνεχίζεται.

⁽²²⁴⁾ Απάντηση της DPAG στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, σ. 40.

⁽²²⁵⁾ Βλέπε σημείο I.B ανωτέρω.

⁽²²⁶⁾ Βλέπε τμήμα I.E., μέρος «Gant — Ο κατάλογος του φθινοπώρου 1996», ανωτέρω.

⁽²²⁷⁾ Βλέπε τμήμα I.ΣΤ ανωτέρω.

⁽²²⁸⁾ Βλέπε τμήμα I.Z — «Δεσμεύσεις», ανωτέρω. Σύμφωνα με το σημείο iv.) των δεσμεύσεων της DPAG, αυτές θα αρχίσουν να ισχύουν τρεις μήνες μετά την κοινοποίηση της απόφασης της Επιτροπής στη DPAG.

- (189) Η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει με βεβαιότητα ότι η DPAG θα δώσει πραγματικά και οριστικά τέλος στις παραβάσεις που περιγράφονται στο μέρος II. (Ε). Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η DPAG θα απόσχει μελλοντικά από κάθε ενέργεια που μπορεί να έχει το ίδιο ή παρόμοιο αποτέλεσμα ή σκοπό, η Επιτροπή κρίνει απαραίτητο να εκδώσει σχετική απόφαση.

Θ. Άρθρο 15 του κανονισμού αριθ. 17

- (190) Βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού αριθ. 17, για παραβάσεις του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ δύναται να επιβληθούν πρόστιμα ύψους μέχρις 1 εκατ. ευρώ ή 10 % του κύκλου εργασιών τον οποίο πραγματοποίησε η επιχείρηση κατά το προηγούμενο διαχειριστικό έτος, ανάλογα με το ποιο ποσό είναι το υψηλότερο.
- (191) Η DPAG πρέπει να γνώριζε το γεγονός ότι η εν λόγω συμπεριφορά —δηλαδή, η παρακράτηση, η επιβολή συμπληρωματικών τελών και η καθυστέρηση ενός μεγάλου αριθμού επιστολικών αντικειμένων διασυνοριακού ταχυδρομείου από ένα άλλο κράτος μέλος— παρεμπόδιζε αισθητά την ελεύθερη ροή των ταχυδρομικών υπηρεσιών μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γερμανίας και ότι η συμπεριφορά αυτή είχε αρνητικά αποτελέσματα στον ανταγωνισμό εις βάρος της BPO και των αποστολέων. Έχοντας υπόψη το γεγονός αυτό, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η DPAG διέπραξε την παραβίαση αυτή τουλάχιστον εν εξελίξει.
- (192) Σε μία παραβίαση των κανόνων ανταγωνισμού όπως η παρούσα θα έπρεπε κανονικά να επιβληθούν πρόστιμα ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβίασης. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να επιβάλει ένα συμβολικό μόνο πρόστιμο στην επιχείρηση που διέπραξε την παραβίαση. Για τους ακόλουθους λόγους, η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να επιβάλει στη DPAG μόνο ένα συμβολικό πρόστιμο ύψους 1 000 ευρώ.
- (193) Η DPAG συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο ο οποίος —τουλάχιστον εν μέρει— είναι σύμφωνος με τη νομολογία των γερμανικών δικαστηρίων. Παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμπεριφορά της DPAG υπερβαίνει από ορισμένες πτυχές τα όρια που μπορούν να προσδιοριστούν με βεβαιότητα από τη γερμανική νομοθεσία, στην προκειμένη περίπτωση, η ανωτέρω νομολογία οδήγησε στη διαμόρφωση μιας ασαφούς νομικής κατάστασης. Επιπλέον, κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα οι περισσότερες παρακρατήσεις, επιβολές συμπληρωματικών τελών και καθυστερήσεις στην παρούσα υπόθεση, δεν υπήρχε κοινοτική νομολογία που αφορούσε το συγκεκριμένο πλαίσιο των υπηρεσιών διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου. Τέλος, οι δεσμεύσεις που υποβλήθηκαν από την DPAG καθιερώνουν μία λεπτομερή διαδικασία για την επεξεργασία του εισερχόμενου διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου με την οποία θα αποφεύγονται οι πρακτικές δυσχέρειες και θα διευκολύνεται η εντόπιση μελλοντικών παραβιάσεων, εφόσον προκύψουν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Deutsche Post AG παραβίασε το άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ με την παρακράτηση, επιβολή συμπληρωματικών τελών και καθυστέρηση του διασυνοριακού επιστολικού ταχυδρομείου που εισερχόταν από το Ηνωμένο Βασίλειο από αποστολές εκτός της Γερμανίας, αλλά στο περιεχόμενο του οποίου υπήρχε αναφορά σε φορέα που κατοικούσε στη Γερμανία.

Άρθρο 2

Η Deutsche Post AG θα τερματίσει πάραυτα τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 παραβάσεις εφόσον δεν το έχει ήδη πράξει και, μελλοντικά, θα φροντίσει να μην επαναλάβει τις ενέργειες ή τη συμπεριφορά που περιγράφεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

Για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, επιβάλλεται στην Deutsche Post AG πρόστιμο ύψους [...] ευρώ.

Το πρόστιμο πρέπει να καταβληθεί, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, στον τραπεζικό λογαριασμό αριθ. 642-0029000-95 (Code IBAN BE 76 6420 0290 0095, Code SWIFT: BBVABEBB) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στην τράπεζα Banco Bilbao Vizcaya Argentaria BBVA Avenue des Arts 4, B-1040 Brussels. Μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής θα χρεωθούν αυτομάτως τόκοι με βάση το επιτόκιο που εφάρμοζε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες αναχρηματοδοτήσεις της την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο λήφθηκε η παρούσα απόφαση συν 8,05 ποσοστιαίες μονάδες, ήτοι [...] %.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην:

Deutsche Post AG
Heinrich-von-Stephan-Strasse 1,
D-53175 BONN

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση είναι εκτελεστός τίτλος σύμφωνα με το άρθρο 256 της συνθήκης ΕΚ.

Βρυξέλλες, 25 Ιουλίου 2001.

Για την Επιτροπή
Mario MONTI
Μέλος της Επιτροπής
